

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA I CIVILĂ

Decizia nr. 1496

Dosar nr. 1635/1/2022

Ședința publică din 28 iulie 2022

Cristina Truțescu	- Președinte
Denisa-Livia Băldean	- Judecător
Lavinia Curelea	- Judecător
Elena Mădălina Borontea	- Magistrat asistent

Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de procuror Anton Eugen.

S-au luat în examinare contestațiile formulate de contestatorii Lia Sorin Marian și Flonta Sorin Emil împotriva Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în dosarul nr. 1635/1/2022, respectiv în dosarul nr. 1637/1/2022, contestațiile formulate de contestatorii Milu Ramona Grațela și Ghica Mihai Ștefan împotriva Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și a Hotărârii nr. 2000 din 19 iulie 2022 a Secției pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, în dosarul nr. 1638/1/2022, respectiv în dosarul nr. 1639/1/2022, precum și contestația formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 și Hotărârii nr. 114 din 19 iulie 2022 ale Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

La apelul nominal, se prezintă avocat Vlad Dan Onea, reprezentantul convențional al contestatorului Lia Sorin Marian, contestator Flonta Sorin Emil personal, avocat Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatorilor Ghica Mihai Ștefan și Milu Ramona Grațela, aceasta din urmă fiind prezentă și personal, Păun Constantina, în calitate de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor în cadrul Serviciului contencios din cadrul Consiliul Superior al Magistraturii pentru intimatul Consiliul Superior al Magistraturii, intimatul Sandu Claudiu Constantin, personal, lipsă fiind intimații Glugă Adrian, Erculescu Narcis și terțul Sîntion Marioara Cătălina.

Reprezentantul Ministerului Public, procuror Anton Eugen, învederează că înțelege să participe la soluționarea cauzei, în temeiul art. 92 din Codul de procedură civilă și al art. 131 alin. (1) din Constituția României, având totodată și calitatea de contestator în cadrul dosarul nr. 1651/1/2022, conexat la prezenta cauză.

Înalta Curte aduce la cunoștință părților că începerea ședinței de judecată cu întârziere față de ora anunțată este rezultatul măsurilor procesuale dispuse în

dosarele conexe în ședințele de judecată care s-au desfășurat anterior orei 9:00 și al necesității operării în sistemul Ecris a mențiunilor respective.

Magistratul-asistent face referatul cauzei și arată următoarele:

Prin încheierea din 27 iulie 2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția I civilă, în dosarul nr. 1637/1/2022, s-a dispus trimiterea dosarului nr. 1637/1/2022 spre soluționare la Completul nr. 10 al Secției I civile, ca urmare a admiterii excepției conexității la dosarul nr. 1635/1/2022.

În data de 28 iulie 2022, potrivit fișei generale a dosarelor nr. 1638/1/2022, 1639/1/2022 și 1651/1/2022, generată de sistemul informatic Ecris, s-a dispus trimiterea dosarelor nr. 1638/1/2022, 1639/1/2022 și 1651/1/2022 spre soluționare la Completul nr. 10 al Secției I civile, ca urmare a admiterii excepției conexității la dosarul nr. 1635/1/2022.

În dosarul nr. 1615/1/2022 procedura de citare este legal îndeplinită. Părțile au fost citate cu mențiunea discutării necesității introducerii în cauză, potrivit art. 78 Cod procedură civilă, a terțului Sîntion Marioara Cătălina, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București, cu privire la care s-a constatat legalitatea procedurii de alegere și s-a dispus declararea ca membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii.

Contestația a fost comunicată părților, iar intimatul Consiliul Superior al Magistraturii a fost citat cu mențiunea comunicării Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și a documentației care a stat la baza adoptării acestei hotărâri, în ceea ce privește soluționarea contestației formulate de contestatorul Lia Sorin Marian.

În data de 25 iulie 2022, contestatorul Lia Sorin Marian a solicitat, în temeiul art. 78 Cod procedură civilă, introducerea în cauză a terțului Sîntion Marioara Cătălina.

În data de 26 iulie 2022, intimatul Consiliul Superior al Magistraturii a depus întâmpinare, prin care a solicitat, în temeiul art. 78 Cod procedură civilă, introducerea în cauză a terțului Sîntion Marioara Cătălina, precum și amânarea cauzei și acordarea unui termen scurt în vederea soluționării excepției de conexitate în dosarul nr. 1638/1/2022, care are termen de judecată în 28 iulie 2022, și în dosarul nr. 1639/1/2022.

În data de 27 iulie 2022, terțul Sîntion Marioara Cătălina a confirmat primirea documentelor transmise, a arătat că nu formulează întâmpinare și a solicitat judecata cauzei în lipsă.

În data de 28 iulie 2022, intimații Glugă Adrian și Erculescu Narcis au formulat, în temeiul art. 61 alin. (3) și art. 63 Cod procedură civilă, cerere de intervenție accesorie în contestațiile conexe formulate de contestatorii Flonta Sorin Emil în dosarul nr. 1637/1/2022 și Lia Sorin Marian în dosarul nr. 1635/1/2022 și au solicitat acordarea unui termen de judecată ulterior datei de 01 august 2022, stabilit în dosarul nr. 1651/1/2022 pentru a permite soluționarea excepțiilor de conexitate.

În dosarul nr. 1637/1/2022, procedura de citare este legal îndeplinită. În acest dosar au depus întâmpinare intimații Consiliul Superior al Magistraturii și Sandu Claudiu Constantin.

Prin cererea înregistrată în data de 27 iulie 2022 în dosarul nr. 1637/1/2022, contestatorul Flonta Sorin Emil a invocat excepția conexității și a solicitat conexarea dosarelor nr. 1638/1/2022, 1639/1/2022 și 1651/1/2022 la dosarul nr. 1635/1/2022, admiterea contestației, judecarea cauzei în lipsă și obligarea intimatului Consiliul Superior al Magistraturii la plata cheltuielilor de deplasare în cuantum de 682,49 lei.

În dosarul nr. 1638/1/2022, procedura de citare este legal îndeplinită. În acest dosar au depus întâmpinare intimații Consiliul Superior al Magistraturii și Glugă Adrian.

În dosarul arătat s-a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) cu referire la art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 de către contestatoarea Milu Ramona Grațiela.

În dosarul nr. 1639/1/2022, procedura de citare este legal îndeplinită. În acest dosar au depus întâmpinare intimații Consiliul Superior al Magistraturii și Erculescu Narcis, iar contestatorul Ghica Mihai Ștefan a depus note de ședință.

Contestatorul Ghica Mihai Ștefan a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) cu referire la art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004.

În dosarul nr. 1651/1/2022, procedura de citare este legal îndeplinită, părțile au fost citate pentru termenul de judecată din 28 iulie 2022.

Prin încheierea din 28 iulie 2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția I civilă, în dosarul nr. 1651/1/2022/a1, a fost preschimbat termenul de judecată de la 1 august 2022 ora 11:00, la 28 iulie 2022 ora 08:45.

Prin contestația formulată în dosarul nr. 1651/1/2022, contestatorul a solicitat, în temeiul art. 78 alin. (2) Cod procedură civilă, introducerea în cauză a procurorilor indicați în cuprinsul art. 3 din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 113/2022, precum și a judecătorilor și procurorilor indicați în Anexa la Hotărârea nr. 114/2022, respectiv domnul judecător Daniel Grădinaru, doamna judecător Denisa Angelica Stănișor, domnul judecător Gheorghe Liviu Odagiu, doamna judecător Elena Raluca Costache, doamna judecător Mihaela Laura Radu, domnul judecător Claudiu Marian Drăgușin, domnul judecător Vasile Alin Ene, domnul judecător Daniel Constantin Horodniceanu, doamna procuror Emilia Ion, domnul procuror Bogdan Silviu Staicu, domnul procuror Claudiu Constantin Sandu, doamna procuror Marioara Cătălina Sîntion și domnul procuror Sorin Marian Lia.

Intimatul Consiliul Superior al Magistraturii a depus întâmpinare în acest dosar.

Înalta Curte, ca o chestiune prealabilă, față de conținutul referatului magistratului asistent și de cadrul procesual configurat sub aspectul părților litigante în acest moment, în raport cu toate contestațiile care au fost conexe, acordă părților cuvântul să prezinte punctul de vedere privind starea de judecată a contestațiilor.

Avocat Vlad Dan Onea, reprezentantul convențional al contestatorului Lia Sorin Marian, arată că dosarul nr. 1637/1/2022 a fost conexasat la dosarul nr.

1635/1/2022 la termenul din 27 iulie 2022, sens în care nu are cunoștință dacă este îndeplinită procedura de citare cu intimatul Sandu Claudiu Constantin.

Intimatul Sandu Claudiu Constantin arată că este prezent personal în sala de judecată.

Avocat Vlad Dan Onea arată că viciul de procedură se acoperă. Cu privire la starea de judecată, arată că urmează să fie discutate probele ce vor fi administrate. În contestația formulată de procurorul Lia Sorin Marian se aduce în discuție o neconcordanță între buletinele de vot și ordinea de zi soluționată, precum și o neconcordanță între ordinea de zi soluționată și ordinea de zi stabilită pentru ședința din 20 iulie 2022, anterior momentului ședinței. Din punctul acesta de vedere urmează a fi administrată proba cu înscrisuri, care constă în ordinea de zi stabilită pentru data de 20 iulie 2022, buletinele de vot și ordinea de zi soluționată. După administrarea acestor înscrisuri cauza poate fi în stare de judecată, putând fi formulate concluzii pe fondul contestației.

Contestatorul Flonta Sorin Emil arată că este în stare de judecată contestația, însă s-ar impune punerea în discuție a contestației formulate de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din perspectiva dispozițiilor art. 17 alin. (2) și (3) din Legea nr. 317/2004, potrivit cărora judecătorii și procurorii ar avea aptitudinea de a formula această contestație, prin prisma atribuțiilor generale conferite Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție vizând respectarea legii, apărarea drepturilor și libertăților fundamentale, atribuții consacrate și de dispozițiile constituționale. Apreciază că și această contestație este admisibilă și în stare de judecată, însă trebuie pus în discuția părților aspectul învedereat.

Avocat Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatoarei Milu Ramona Grațiera, arată că nu este în stare de judecată contestația, raportat la mai multe împrejurări. În primul rând, în dosarul nr. 1638/1/2022 a fost invocată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (3) cu referire la art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, aspect care ar genera o amânare în sensul ca părțile să-și expună un punct de vedere cu privire la excepția invocată și ca instanța să se pronunțe asupra sesizării Curții Constituționale. Pe de altă parte, raportat la modalitatea procedurală în care au fost abordate cauzele, respectiv conexarea lor la prezentul dosar, arată că nu există procedură de citare legal îndeplinită cu intimatul Glugă Adrian, cu raportare la dosarul nr. 1635/1/2022, la care a fost conexat dosarul nr. 1638/1/2022.

În plus, solicită comunicarea unui exemplar al întâmpinării formulate de intimatul Glugă Adrian, precizând că nu solicită termen în vederea studierii acesteia.

Avocat Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatorului Ghica Mihai Ștefan, arată că nici această contestație nu se află în stare de judecată, față de împrejurarea că și în acest dosar s-a invocat excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, cu aceleași considerente pe care le-a expus anterior. De asemenea, consideră că nu este îndeplinită procedura de citare cu intimatul Erculescu Narcis, prin raportare la dosarul nr. 1635/1/2022, la

care a fost conexat dosarul nr. 1639/1/2022, în care a fost comunicată întâmpinarea formulată de intimatul Erculescu Narcis.

Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin procuror Anton Eugen, arată că nu a înțeles din referatul magistratului asistent dacă persoanele care au fost indicate în contestație au fost citate și dacă s-a realizat integral procedura de citare cu aceste persoane.

Înalta Curte aduce la cunoștința părților că, la acest moment, cadrul procesual al contestației din dosarul nr. 1651/1/2022 este configurat cu Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Consiliul Superior al Magistraturii.

Procuror Anton Eugen arată că, în aceste condiții, procedura de citare nu este legal îndeplinită cu ceilalți intimați care trebuie citați, având în vedere motivele și solicitarea din cadrul contestației Ministerului Public. Pe de altă parte, arată că în cadrul contestației s-a solicitat, față de dispozițiile art. 293 alin. (1) Cod procedură civilă, ca intimatul Consiliul Superior al Magistraturii să depună întreaga documentație care a stat la baza adoptării celor două hotărâri contestate. În măsura în care această documentație nu a fost depusă, s-ar impune amânarea cauzei și acordarea unui termen scurt.

Înalta Curte reține că din referatul magistratului asistent nu rezultă depunerea documentației pentru Hotărârea nr. 114 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, arată că la acest moment nu există motive de amânare a cauzei; cu privire la eventuala lipsă de procedură, arată că art. 229 alin. (1) Cod procedură civilă prevede că prin înmânarea citației personal, partea are termen în cunoștință, iar prima citație a fost primită personal de către intimați, astfel încât, prin solicitarea judecării cauzei în lipsă, și-au asumat cunoștința despre toate celelalte termene, astfel încât nu se mai impune citarea lor.

Referitor la amânarea cauzei întrucât că s-a invocat excepția de neconstituționalitate, arată că nu solicită termen pentru a depune un punct de vedere, putând să formuleze concluzii asupra admisibilității cererii de sesizare, la acest termen.

În ceea ce privește contestația formulată de Ministerul Public, arată că, înainte de a discuta introducerea în cauză, în temeiul art. 78 Cod procedură civilă, a persoanelor indicate de către contestator, prin întâmpinarea depusă a invocat excepția lipsei calității procesuale active a Ministerului Public în formularea contestației, excepția inadmisibilității și excepția lipsei de interes. Apreciază că introducerea în cauză a persoanelor indicate este o chestiune de fond, după discutarea calității contestatorului.

În ceea ce privește Hotărârea nr. 114 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, arată că a fost depusă la dosar și precizează că are asupra sa buletinele de vot.

Înalta Curte reține că documentația care a stat la baza Hotărârii nr. 114 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nu a fost depusă la dosar întrucât nu a fost solicitată, prin urmare nici nu a fost comunicată părților.

Intimatul Sandu Claudiu Constantin consideră că toate contestațiile sunt în stare de judecată.

Înalta Curte pune în discuție aspectul vizând depunerea la dosar în cursul acestei zile a cererii de intervenție accesorie de către intimații Glugă Adrian și Erculescu Narcis în contestațiile formulate de contestatorii Flonta Sorin Emil și Lia Sorin Marian; totodată reține că această cerere nu a fost comunicată părților.

Avocat Vlad Dan Onea, reprezentantul convențional al contestatorului Lia Sorin Marian, arată că trebuie comunicate cererile de intervenție tuturor părților din dosar, după care să fie acordat cuvântul asupra admisibilității acestora.

Contestatorul Flonta Sorin Emil arată că părților le-a fost acordat accesul la dosarul electronic, acestea având cunoștință despre depunerea cererii de intervenție, în cadrul acesteia fiind indicat și termenul de astăzi, ceea ce acoperă și pretinsa lipsă de procedură, sens în care apreciază că judecata poate să aibă loc, fiind asigurate condițiile de accesibilitate.

Avocat Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, arată că nu a luat cunoștință de cererea de intervenție, pentru că nu a figurat ca parte în dosarul nr. 1635/1/2022, ca atare se impune ca aceste două cereri să fie comunicate tuturor părților, după care să se pună în discuție admisibilitatea în principiu, eventual să se stabilească dacă acestea se impune a fi timbrate, astfel încât, în consecință, consideră că niciun dosar din cele conexe nu se află în stare de judecată la acest moment.

Procuror Anton Eugen susține că, având în vedere că cele două cereri de intervenție vizează conexarea dosarelor anterioare la dosarul nr. 1635/1/2022, față de împrejurarea că această etapă a fost deja parcursă, respectiv s-a finalizat ceea ce solicitau intervenienții, în sensul că a avut loc conexarea, apreciază că aceste cereri nu reprezintă un impediment, în sensul că finalitatea urmărită de către intervenienți a fost realizată și nu se impune efectuarea demersului de comunicare.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, arată că intervenienții au deja calitate în cauză în temeiul art. 78 Cod procedură civilă, având în vedere conexarea dosarelor în care au fost citați; consideră că nu se impune comunicarea cererilor de intervenție.

Intimatul Sandu Claudiu Constantin arată că este de acord cu concluziile procurorului și că, în situația în care se dispune comunicarea, nu solicită un termen pentru studiu, apreciind că trebuie dezbătută cererea de intervenție.

Avocat Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan arată că trebuie respectate normele procedurale imperative prevăzute de Codul de procedură civilă, întrucât, în caz contrar, s-ar deschide calea contestației în anulare, ceea ce nu ar fi de dorit. Consideră că trebuie pusă în discuție admisibilitatea în principiu a cererilor de intervenție, urmând ca apoi să fie cauzele în stare de judecată.

Înalta Curte, în raport cu împrejurarea că părțile au exprimat fiecare un punct de vedere cu privire la depunerea cererii de intervenție accesorie în ziua ședinței și a cererii de sesizare a Curții Constituționale cu privire la excepția de neconstituționalitate, cereri care nu au fost în prealabil comunicate, dispune

comunicarea lor în ședință, astfel încât părțile să ia cunoștință de conținutul concret al cererilor, urmând ca instanța să se retragă pentru deliberare, în raport cu solicitările părților pentru o eventuală amânare a judecării în vederea studierii cererilor sau pentru formularea concluziilor asupra lor.

Înalta Curte, în vederea comunicării, dispune imprimarea și înmânarea exemplarelor de pe cererea de intervenție accesorie și de pe cererile de sesizare a Curții Constituționale.

Înalta Curte solicită părților să arate care sunt cererile ce le-au fost comunicate în dosarele conexate în care au figurat ca părți.

Avocat Vlad Dan Onea, reprezentantul convențional al contestatorului Lia Sorin Marian, arată că nu i-a fost comunicată nicio cerere.

Contestatorul Flonta Sorin Emil arată că i-au fost comunicate ambele cereri de sesizare a Curții Constituționale.

Avocat Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan comunică un exemplar al cererilor de sesizare intimatului Sandu Claudiu Constantin.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, arată că i-au fost comunicate ambele cereri de sesizare a Curții Constituționale și solicită doar comunicarea cererii de intervenție accesorie.

Procuror Anton Eugen arată că a luat cunoștință de cererile de intervenție și de cererile de sesizare a Curții Constituționale.

Înalta Curte dispune comunicarea cererii de intervenție accesorie potrivit art. 64 Cod procedură civilă, urmând a se retrage pentru deliberare asupra chestiunilor puse în discuție, interval de timp în care părțile vor lua cunoștință de conținutul cererilor și își vor exprima mai apoi opinia cu privire la eventuala amânare sau nu a cauzei în vederea punerii în discuție a admisibilității în principiu a intervenției accesorii.

Avocat Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, solicită și comunicarea întâmpinării formulate de intimatul Glugă Adrian în dosarul conexat nr. 1638/1/2022.

Înalta Curte dispune comunicarea întâmpinării astfel cum s-a solicitat, urmând ca instanța să se retragă pentru deliberare iar ședința să fie reluată la ora 10:30.

În ședință publică, se comunică avocatului Vlad Dan Onea, reprezentantul convențional al contestatorului Lia Sorin Marian, un exemplar al cererii de intervenție accesorie și cererea de sesizare a Curții Constituționale formulată de contestatoarea Milu Ramona Grațîela, se comunică intimatului Sandu Claudiu Constantin cererea de intervenție accesorie, se comunică avocatului Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan întâmpinarea formulată de intimatul Glugă Adrian și cererea de intervenție accesorie, se comunică reprezentantului Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, cererea de intervenție accesorie.

La ora 10:30, Înalta Curte dispune reluarea ședinței de judecată.

Înalta Curte reține regularitatea procedurii de citare cu intimații Erculescu Narcis și Glugă Adrian, constatând că aceștia au fost citați la acest termen în dosarele în care au figurat în calitate de intimați. De asemenea, reține că au formulat cerere de intervenție accesorie în cele două dosare care au fost conexe, respectiv dosarul nr. 1635/1/2022 și dosarul nr. 1637/1/2022, prin urmare, din perspectiva garanțiilor procesuale referitoare la dreptul la apărare și contradictorialitate, acestea sunt asigurate.

Înalta Curte pune în discuție aspectul dacă mai sunt motive de amânare a judecății în raport de cererilor comunicate anterior suspendării ședinței de judecată.

Avocat Vlad Dan Onea, reprezentantul convențional al contestatorului Lia Sorin Marian, arată că nu solicită amânarea cauzei, putând fi formulate concluzii asupra admisibilității cererii de intervenție.

Avocat Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, arată că nu solicită amânarea cauzei, întrucât contestatorii sunt titularii cererii de sesizare a Curții Constituționale.

Înalta Curte, în raport cu prevederile art. 139 alin. (5) Cod procedură civilă, pune în discuție necesitatea disjunerii contestației formulate de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, față de împrejurarea că la acest moment procesual cadrul procesual configurat sub aspectul părților litigante este format din Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Consiliul Superior al Magistraturii, de împrejurarea că prin contestația depusă s-a solicitat introducerea în proces, în baza art. 78 alin. (2) Cod procedură civilă, a procurorilor indicați în cuprinsul art. 3 din Hotărârea nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care figurează deja în proces în calitate de intimați, respectiv contestatori, precum și a judecătorilor și procurorilor indicați în anexa Hotărârii nr. 114 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, aceștia din urmă nefiind citați în proces.

Avocat Vlad Dan Onea, reprezentantul convențional al contestatorului Lia Sorin Marian, arată că este de acord cu disjungerea, achiesând la aspectele relevate.

Contestatorul Flonta Sorin Emil arată că este de acord cu disjungerea, aceasta fiind utilă, întrucât celelalte părți nu au fost citate și acest aspect ar îngreuna soluționarea acestei cauze și prin prisma termenului legal de 7 zile pentru soluționarea contestației.

Avocat Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, arată că este de acord cu disjungerea, având în vedere să soluționarea contestațiilor ar fi îngreunată de elementele procedurale invocate.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, arată că ar trebui pusă în discuție cu prioritate calitatea procesuală a contestatorului și celelalte excepții invocate prin întâmpinare și apoi introducerea în cauză a celorlalte persoane.

Intimatul Sandu Claudiu Constantin arată că este de acord cu disjungerea.

Procuror Anton Eugen arată că nu sunt întrunite condițiile legale pentru disjungere, având în vedere că primează celelalte condiții prevăzute de art. 139 alin. (1) și (2) Cod procedură civilă, pentru care s-a dispus conexarea. Consideră că este imperios necesar a se da o soluționare unitară și s-ar putea acorda un termen scurt pentru citarea părților cu rapiditate prin mijloace electronice. Apreciază că primează soluționarea unitară, fiind mai multe elemente comune care unesc aceste cauze, decât acest impediment procedural, care poate fi salvagardat prin acordarea unui termen scurt.

Înalta Curte ia act de concluziile depuse și de necesitatea citării în cauză în calitate de intimati a persoanelor indicate în cuprinsul contestației formulate de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru asigurarea efectivității garanțiilor procesuale referitoare la procesul echitabil, dreptul la apărare și contradictorialitate, reținând totodată că introducerea în cauză și citarea în proces a acestor intimati cu copia contestației și a întâmpinării formulate primează discutării oricăror cereri și excepții formulate în cadrul contestației.

Înalta Curte, în temeiul art. 139 alin. (5) Cod procedură civilă, dispune disjungerea contestației formulate de contestatorul Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție împotriva Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 și a Hotărârii nr. 114 din 19 iulie 2022 ale Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și acordă termen de judecată în data de 03 august 2022, completul C10 NCPC, ora 09:00, cu citarea în calitate de intimati a procurorilor indicați în cuprinsul art. 3 din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 113/2022, precum și a judecătorilor și procurorilor indicați în Anexa la Hotărârea nr. 114/2022. Se va comunica intimatiilor contestația și întâmpinarea depusă de intimatul Consiliul Superior al Magistraturii.

De asemenea, intimatul Consiliul Superior al Magistraturii va fi citat cu mențiunea comunicării documentației care a stat la baza adoptării Hotărârii nr. 114 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

După depunerea documentației solicitate, aceasta urmează să fie comunicată tuturor părților.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, depune la dosar exemplare ale întâmpinării pentru comunicare.

Înalta Curte pune în discuția părților chestiunile prealabile din contestațiile conexe.

Astfel, se învederează părților că, în contestația formulată de contestatorul Lia Sorin Marian, părțile au fost citate cu mențiunea discutării necesității introducerii în proces, în baza art. 78 alin. (2) Cod procedură civilă, în calitate de intimat, a terțului Sîntion Marioara Cătălina, care a fost citată cu solicitarea de introducere în cauză formulată de părțile inițiale și cu documentația atașată. De asemenea, terțul a depus cerere în sensul că nu formulează întâmpinare și că solicită judecarea cauzei în lipsă.

Prin urmare, primând această chestiune prealabilă, acordă cuvântul asupra introducerii în cauză în calitate de intimat a terțului Sîntion Marioara Cătălina.

Avocat Vlad Dan Onea, reprezentantul convențional al contestatorului Lia Sorin Marian, solicită introducerea în cauză a terțului în calitate de intimat, având în vedere că aspectele supuse și deduse judecății îi privesc drepturile, ca urmare a validării alegerilor prin Hotărârea nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, arată că este de acord cu introducerea în cauză a terțului.

Înalta Curte, în raport cu Hotărârea nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, reține existența unui caz de coparticipare procesuală obligatorie din perspectiva cadrului procesual pasiv impus de raportul juridic dedus judecății, în sensul în care, în dispozițiile art. 3 din hotărârea atacată, care stabilesc respingerea contestației formulate de contestatorul Lia Sorin Marin și constatarea legalității procedurii de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv declararea ca ales a procurorului Sîntion Marioara Cătălina, văzând prevederile art. 78 alin. (2) teza I și alin. (3) Cod procedură civilă și împrejurarea că părțile au fost citate, iar ambele au formulat cereri de introducere în cauză a terțului, care a fost citat cu copia acestor cereri, ia act de solicitarea părților în acest sens și introduce în proces, în calitate de intimat, pe procurorul Sîntion Marioara Cătălina, urmând să fie operate și mențiunile corespunzătoare în sistemul informatic Ecris.

Înalta Curte reține că intimata Sîntion Marioara Cătălina are cunoștință de cuprinsul contestației și al întâmpinării, a depus cerere în sensul că nu formulează întâmpinare, i-a fost comunicată documentația Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii; în consecință constată că în această contestație se pot formula concluzii asupra admisibilității în principiu a cererii de intervenție accesorie formulată de intimații Glugă Adrian și Erculescu Narcis.

Avocat Vlad Dan Onea, reprezentantul convențional al contestatorului Lia Sorin Marian, arată că este admisibilă cererea de intervenție accesorie, aceasta fiind o cerere formulată în susținerea apărărilor a doi dintre contestatori, respectiv Flonta Sorin Emil și Lia Sorin Marian, solicitând Înaltei Curți anularea parțială a Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii în ceea ce privește art. 3. Din acest punct de vedere, cererea de intervenție îndeplinește condițiile de formă prevăzute de art. 62 Cod procedură civilă, cuprinde elementele prevăzute de art. 148 Cod procedură civilă, astfel încât solicită admiterea în principiu a acesteia și introducerea părților în calitate de intervenienți. Formulează aceleași concluzii de admisibilitate privind cererea de intervenție în dosarul conexat nr. 1637/1/2022.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, față de motivele invocate în cererea de intervenție, apreciază că, la momentul formulării cererii de intervenție, exista un interes, cererea fiind admisibilă, însă acest interes nu mai subzistă, în raport cu faptul că instanța a dispus deja conexarea solicitată.

Contestatorul Flonta Sorin Emil, în raport cu ceea ce s-a solicitat prin cererea de intervenție accesorie, respectiv conexarea dosarelor, apreciază că

aceasta este fără obiect. În subsidiar, în măsura în care se va aprecia că nu se limitează doar la motivele de conexare, ci vizează *in extenso* cauza, solicită admiterea în principiu a cererii de intervenție formulată de Glugă Adrian și Erculescu Narcis.

Avocat Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, arată că, din punct de vedere procedural ar fi îndeplinite cerințele procedurale prevăzute de art. 62 Cod procedură civilă, în sensul că justifică un interes, este formulată în termen, există o legătură strânsă și suficientă care să determine admisibilitatea în principiu, dar aceste părți nu pot avea deopotrivă calitatea de intimați și intervenienți, ca urmare a soluției de conexare a dosarelor, motiv pentru care solicită să se constate că cererile au devenit inadmisibile față de soluția pronunțată asupra conexității.

Intimatul Sandu Claudiu Constantin consideră că o asemenea cerere este inadmisibilă întrucât interesul justificat de cei doi solicitanți are un caracter general, care oricum va fi atins prin hotărârea finală ce se va pronunța în toate dosarele conexe, prin urmare consideră că interesul specific nu este justificat, sens în care solicită respingerea cererii de intervenție.

Procuror Anton Eugen solicită admiterea cererilor intervenienților de a fi introduși în cauză.

Înalta Curte, deliberând asupra admisibilității în principiu a cererii de intervenție formulată de Glugă Adrian și Erculescu Narcis, în baza art. 64 alin. 2 Cod procedură civilă, reținând că titularii cererilor de intervenție accesorie figurează deja în calitate de părți intime, iar dosarele au fost conexe, față de motivele care susțin cererea de intervenție accesorie apreciază că titularii cererilor de intervenție accesorie nu justifică un interes actual, prin urmare respinge, ca inadmisibilă, cererea de intervenție accesorie, părțile figurând în continuare în calitate de intimați, astfel cum a fost configurat cadrul procesual în cererile conexe.

Înalta Curte acordă cuvântul asupra solicitării de probe în contestația formulată de contestatorul Lia Sorin Marian.

Avocat Vlad Dan Onea, reprezentantul convențional al contestatorului Lia Sorin Marian, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri și revine la susținerea privind existența neconcordanței invocate la pct. 1 al contestației cu privire la neconformitatea buletinelor de vot și a ordinii de zi soluționate pe de-o parte, iar pe de altă parte, cu privire la faptul că s-a încălcat caracterul secret al votului. Din acest punct de vedere consideră că trebuie depuse buletinele de vot, ca să poată fi comparate, respectiv să se observe modul în care s-a exercitat votul de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la ordinea de zi.

Înalta Curte reține că ordinea de zi soluționată a fost depusă în dosar.

Avocat Vlad Dan Onea confirmă faptul că astăzi i-a fost comunicată ordinea de zi, inclusiv buletinul de vot și modalitatea în care s-a votat, despre care nu știe dacă a fost depusă la dosarul cauzei, însă în cazul în care va fi depusă, nu mai există alte înscrisuri pe care înțelege să le invoce și să le folosească pentru susținerea contestației. De asemenea, arată că proba a cărei

încuviințare o solicită este reprezentată de buletinul de vot despre care i s-a comunicat că va fi depus, în această ședință de judecată.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, depune la dosar buletinele de vot și precizează că a comunicat câte un exemplar părților prezente și, de asemenea, depune exemplare pentru comunicare către părțile lipsă.

Înalta Curte acordă cuvântul asupra tuturor solicitărilor de probe, cu privire la fiecare contestație în parte, punând în vedere părților să-și exprime punctul de vedere și cu privire la încuviințarea probei cu înscrisuri solicitate de avocatul contestatorului Lia Sorin Marian.

Înalta Curte ia act de faptul că în contestația formulată în dosarul nr. 1637/12022, formulată de contestatorul Flonta Sorin-Emil, nu sunt formulate cereri prealabile și constată că a fost depusă o cerere de conexare.

Contestatorul Flonta Sorin-Emil arată că nu mai susține cererea de conexare, întrucât aceasta a rămas fără obiect.

Înalta Curte ia act de precizarea formulată de contestatorul Flonta Sorin-Emil cu privire la faptul că cererea de conexare a rămas fără obiect.

Cu privire la cererea de probe, contestatorul arată că nu mai solicită încuviințarea altor probe, iar cu privire la înscrisurile a căror încuviințare a fost solicitată în prima contestație, arată că este de acord cu încuviințarea acestora.

Înalta Curte acordă cuvântul asupra cererii de probe, în cadrul contestației ce face obiectul dosarului nr. 1638/1/2022, formulată de contestatoarea Milu Ramona Grațîela.

Avocat Mihai Carapcea, reprezentantul convențional al contestatoarei Milu Ramona Grațîela, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri și arată că, în mod suplimentar, a solicitat prin contestația formulată ca intimatul Consiliul Superior al Magistraturii să depună procesele-verbale centralizatoare de la procedura electorală anterioară, față de motivele contestației cu privire la nerespectarea propriei jurisprudențe. În ceea ce privește probele solicitate de restul părților, în celelalte dosare, arată că nu se opune încuviințării acestora, acestea fiind pertinente, utile și concludente soluționării cauzei. Menționează că susține aceleași concluzii și pentru contestatorul Ghica Mihai Ștefan.

Înalta Curte ia act de faptul că în contestația formulată de contestatorul Ghica Mihai Ștefan nu mai sunt formulate și alte cereri prealabile, iar cu privire la dosarul nr. 1651/1/2022, ia act că a fost disjuns.

Înalta Curte reține că, în cadrul contestației formulate de contestatorul Lia Sorin Marian, este solicitată proba cu înscrisurile depuse, comunicate celorlalte părți, iar în cadrul contestațiilor formulate de Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, este de asemenea solicitată proba cu înscrisuri, respectiv hotărârile contestate, documentația, inclusiv nota 50/CE din 15 iulie 2022, ordinea de zi a ședinței Secției de judecători și procesele-verbale centralizatoare de la alegerile anterioare organizate după anul 2004.

Înalta Curte acordă cuvântul, celorlalte părți asupra cererilor de probe solicitate de contestatorii Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan.

Avocat Vlad Dan Oanea, pentru contestatorul Lia Sorin Marian, solicită să se pună în vedere contestatorilor să precizeze care este teza probatorie raportat la procesele-verbale privind alegerile anterioare.

Înalta Curte, având în vedere că teza probatorie a fost indicată în cuprinsul celor două contestații anterior menționate, conexe în această zi, pentru a da posibilitatea celeilalte părți să ia cunoștință de aspectul discutat, pune în vedere avocatului contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan să susțină și oral teza probatorie.

Avocat Mihai Carapcea, pentru contestatorii Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, arată că teza probatorie vizează nerespectarea propriei jurisprudențe a Consiliului Superior al Magistraturii; arată că a depus înscrisuri cu privire la procedura electorală anterioară pentru a putea fi comparate și a se putea constata modalitatea diferită de abordare a aceleiași problematici. Precizează că nu dorește amânarea cauzei, în măsura în care reprezentantul intimatului Consiliului Superior al Magistraturii poate confirma aceste susțineri sau poate comunica aceste înscrisuri, la acest moment. La interpelarea Înaltei Curți, menționează că insistă în solicitarea încuviințării acestei probe, dar nu în modalitatea în care să genereze amânarea cauzei.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, arată că poziția Consiliului Superior al Magistraturii este în sensul că nu se contestă că au mai existat situații similare, însă aceste chestiuni nu au fost puse în discuția nici a Consiliului, și nici a Înaltei Curți, pentru că nu au fost formulate contestații, neexistând astfel o jurisprudență, la acest moment; este pentru prima dată când s-a invocat și s-a analizat această chestiune, motiv pentru care afirmă că procesele-verbale nu sunt pertinente pentru soluționarea cauzei. Aspectul menționat nu a făcut obiectul controlului, în eventuale contestații.

Înalta Curte pune în vedere avocatului Mihai Carapcea, pentru contestatorii Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, să precizeze dacă mai insistă în solicitarea cu această probă, având în vedere faptul că obiectul probei, respectiv teza probatorie, nu este contestat de intimatul Consiliul Superior al Magistraturii.

Avocat Mihai Carapcea, pentru contestatorii Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, arată că nu mai insistă în solicitarea probei cu procesele-verbale de la alegerile anterioare.

Înalta Curte ia act de faptul că, în raport de obiectul probei, așa cum rezultă din teza probatorie consemnată în cele două contestații formulate, respectiv „pentru a proba faptul că au fost mai multe situații similare ipotezei în care se află subsemnatul fără a organiza vreun tur doi”, nu constituie un aspect contestat în proces de către partea adversă.

Înalta Curte reține că sunt întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 255 Cod procedură civilă cu privire la proba cu înscrisuri, formulată și discutată în condiții de contradictorialitate, probă pe care o încuviințează, constatând totodată că este deja administrată, sens în care părțile confirmă comunicarea tuturor înscrisurilor.

Concluziile părților asupra excepției de neconstituționalitate se regăsesc în încheierea aferentă dosarului asociat nr. 1635/1/2022/a1.

Nemaifiind alte chestiuni prealabile sau excepții de invocat, Înalta Curte constată cauza în stare de judecată, deschide dezbaterile asupra fondului și acordă cuvântul pentru concluzii asupra contestațiilor formulate și conexe, în prezenta cauză.

Având cuvântul, avocat Vlad Dan Onea, pentru contestator Lia Sorin Marian, solicită admiterea contestației și anularea parțială a Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022, în ceea ce privește art. 3, cu privire la contestația formulată de către Lia Sorin Marian, în cuprinsul căreia a formulat mai multe motive de nelegalitate, atât de formă, cât și de fond.

Primul aspect contestat este reprezentat de faptul că au fost încălcate dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, cu privire la caracterul secret al votului, cu toate că hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit dispozițiilor legale, se iau prin vot direct și secret.

Arată că exprimarea votului, astfel cum rezultă din înscrisul depus la dosarul cauzei la acest termen, nu a fost secretă, întrucât pe buletinul de vot nr. 1 au fost 9 voturi publice. În acest sens, a fost încălcat caracterul secret al votului ceea ce tinde spre o nulitate absolută a hotărârii adoptate de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu privire la cel de-al doilea motiv, arată că vizează lipsa de motivare a Hotărârii nr. 113/2022, hotărâre care prin natura sa este un act administrativ și, ca orice act de natură administrativă, se bucură de o prezumție de legalitate, temeinicie și oportunitate.

Cu privire la temeinicia și oportunitatea, arată că sunt greu de analizat prin prisma lipsei motivării efective a acestei hotărâri. Motivele care au stat la baza respingerii contestației formulate de către contestatorul Lia Sorin Marian sunt reprezentate de numărul de voturi exprimate în Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, fără o motivație temeinică și cu privire la aplicabilitatea sau inaplicabilitatea dispozițiilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004. Astfel, lipsa motivării hotărârii conduce spre imposibilitatea controlului de către instanța de judecată a raționamentului logico-juridic dezvoltat de către emitentului actului.

Cu privire la chestiunea principală care se aduce în discuție în contestația formulată, arată că privește aplicabilitatea dispozițiilor art. 16 alin. (3) coroborate cu dispozițiile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004.

Afirmă că din actele depuse la dosar rezultă că, în ceea ce privește reprezentantul parchetelor de pe lângă judecătorii, niciunul dintre cei doi candidați nu a obținut o majoritate a voturilor. Arată că este evident că dispozițiile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 au aplicabilitate în speță pentru că dispozițiile art. 16 din aceeași lege prevăd că este aplicabil art. 8 alin. (4).

Prin urmare, trebuie să se stabilească dacă este necesară organizarea unui al doilea tur de scrutin sau nu. Dispozițiile art. 8 alin. (4) prevăd că, în cazul în care niciunul dintre candidați nu obține majoritate de voturi, se organizează un al doilea tur de scrutin; *per a contrario*, în cazul în care o persoană obține majoritatea voturilor nu se organizează al doilea tur de scrutin. Astfel, atât timp

cât niciunul dintre candidați nu a obținut o majoritate de voturi este evident că este obligatoriu să se organizeze un al doilea tur de scrutin, iar candidatul care va ocupa locul rezervat parchetelor de pe lângă judecătorii din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii va fi candidatul care va obține numărul cel mai mare de voturi în al doilea tur de scrutin, nicidecum candidatul care a obținut numărul cel mai mare în primul tur de scrutin fără a îndeplini majoritatea, pentru că aceste două condiții, respectiv majoritatea și numărul cel mai mare, trebuie îndeplinite cumulativ. În condițiile în care una dintre aceste condiții nu este îndeplinită, trebuie organizat al doilea tur de scrutin, astfel este evident că Hotărârea nr. 113/2022 este lovită de nulitate parțială, în ceea ce privește art. 3, prin care s-a respins contestația formulată de către procurorul Lia Sorin Marian.

Totodată, arată că, în cuprinsul contestației, a invocat o serie de nereguli în ceea ce privește modalitatea de organizare a adunărilor generale ale parchetelor de pe lângă judecătorii, respectiv cine a condus adunările generale și organizarea anumitor adunări generale în cadrul altor adunări generale.

Pe cale de consecință, solicită admiterea contestației, anularea parțială a Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu consecința admiterii contestației formulate de contestatorul Lia Sorin Marian.

Înalta Curte, având în vedere că au fost dezvoltate mai multe critici cu privire la procesul electoral desfășurat, pune în vedere reprezentantului convențional al contestatorului Lia Sorin Marian să precizeze ce anume se solicită în concret, după anulare.

Avocat Vlad Dan Onea, pentru contestatorul Lia Sorin Marian, arată că în ceea ce privește chestiunile de nulitate ale adunărilor generale și ale proceselor-verbale invocate, a solicitat instanței să nu ia în considerare procesele-verbale la centralizarea voturilor, fapt care s-a solicitat și la Consiliul Superior al Magistraturii. Precizează că nu solicită reluarea procedurii de vot, ci organizarea celui de-al doilea tur al alegerilor, respectiv renumărarea voturilor după invalidarea proceselor-verbale lovite de nulitate.

Înalta Curte, reținând că în cadrul contestației se solicită anularea parțială a Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în ceea ce privește soluția privind contestația formulată și înregistrată sub nr. 35/CE/27.06.2022, în condițiile în care au fost formulate două contestații de către procurorul Lia Sorin Marian, respectiv nr. 35/CE/27.06.2022 și 43/CE/06.07.2022, în aceasta din urmă fiind invocate și celelalte motive de nelegalitate, pe lângă solicitarea de organizare a celui de-al doilea tur al alegerilor, solicită lămuriri referitoare la aspectele arătate, având în vedere că prin motivele contestației și prin susținerile orale s-a făcut trimitere la cele două cereri depuse și soluționate de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

Avocat Vlad Dan Onea, pentru contestatorul Lia Sorin Marian, arată că motivele contestației vizează cele două contestații soluționate de Consiliul Superior al Magistraturii, în ambele fiind solicitată organizarea celui de-al doilea tur al alegerilor.

Având cuvântul, contestatorul Flonta Sorin Emil arată că în cadrul contestației s-a referit la argumente de ordin formal, procedural și la altele care țin de conținut, de ordin substanțial. Din prima categorie fac parte argumentele care vizează inexistența unei corelări între expozitiv și dispozitiv, respectiv între motivare și soluție, Hotărârea nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii fiind motivată în sensul contrar soluției adoptate strict cu privire la acesta.

Singurul argument pertinent în susținerea respingerii contestației este votul Consiliului Superior al Magistraturii, însă, indiferent de împrejurarea că aceste hotărâri se iau prin votul consensual, nu se poate înfrânge principiul legalității, ci trebuie să existe o corelare între motivare și dispozitiv.

Au fost adoptate soluții diametral opuse, întrucât în cazul existent la tribunale, situația juridică expusă în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii este una identică cu a sa, respectiv s-a solicitat organizarea turului doi al alegerilor, bazat pe argumente de ordin substanțial, între locul doi și locul trei, tocmai prin prisma faptului că nu s-a obținut majoritatea.

În contestație sa a dezvoltat argumente similare privind aceeași problemă de drept, însă Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a adoptat soluții antagonice cu privire la situații juridice similare, identice, ceea ce reprezintă un element de nelegalitate, singura motivație pe care a avut-o constând în necorelarea voturilor, în sensul că balanța voturilor a înclinat într-o parte sau în alta în mod diferențiat, fără alte resorturi juridice.

În raport cu argumentele de ordin substanțial, norma de trimitere de la art. 16 alin. (3) se aplică prin raportare la art. 8 alin.(4) din Legea nr. 317/2004, pentru că orice altă interpretare ar conduce la concluzia că această normă rămâne total inaplicabilă ori există un principiu general potrivit căruia dispozițiile legale trebuie să fie interpretate în sensul în care pot produce un efect, nu în sens contrar, iar art. 8 alin. (4) trebuie corelat cu art. 8 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, în cazul unei interpretări sistematice, care vizează modalitatea de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii la instanța supremă și la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și conferă un algoritm în sensul obținerii majorității în primul tur de scrutin pentru declararea câștigătorilor, în caz contrar ar susține organizarea celui de-al doilea tur de scrutin.

O abordare diferențiată conduce la un algoritm diferit de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii pe paliere judiciare diferite, fapt pe care îl consideră total greșit pentru că între membrii Consiliului Superior al Magistraturii nu există niciun fel de diferențiere cu privire la modalitatea de alegere și nici în exercitarea mandatului, întrucât cu toții trebuie să își îndeplinească în mod egal atribuțiile pe care Constituția României și legea organică le-o conferă, astfel încât modalitatea de alegere trebuie să fie una unitară. Relevante sunt și dispozițiile din Hotărârea Comitetului Electoral Permanent nr. 18/19.04.2022, care are aplicabilitate în etapa de desemnare, potrivit căreia este necesară organizarea unui al doilea tur de scrutin în ipoteza în

care nu s-a obținut majoritatea, iar legea nu diferențiază cu nimic între procedura de desemnare și procedura de alegere.

Cu atât mai mult, în procedura de desemnare se conferă fiecărei curți de apel sau a parchetului aferent posibilitatea de a trimite în procedura de alegere exclusiv un candidat, întrucât rolul procedurii de desemnare este de a tria candidații în ipoteza în care aceștia sunt mai mulți pe fiecare curte de apel și este evident că păstrarea aceluiași principiu este necesară și în cadrul procedurii de alegere. Legea nu diferențiază între procedura de alegere și desemnare, iar prin raportare la reprezentativitate, care trebuie să fie baza și fundamentul pentru legitimitatea viitorilor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, voturile din procedura de alegeri trebuie să fie la nivel național.

Referitor la procedurile simetrice, care trebuie să existe pe toate palierele judiciare, arată că algoritmele diferențiate nu sunt firești, putând comporta discuții cu privire la eventualitatea unei încălcări a art. 16 din Legea nr. 317/2004 privind egalitatea în drepturi, existând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 374/2016, decizie de admitere ale cărei consecințe sunt obligatorii și care oarecum leagă instanța în dezlegarea pricinii, astfel cum rezultă din considerentele de la paragraful 48 al deciziei amintite.

Dispozițiile legale fac vorbire despre „lista finală”, deci despre alegerea în cadrul aceleiași proceduri a tuturor membrilor Consiliului, rezultatul votului fiind centralizat într-un document care cuprinde judecătorii și procurorii care au obținut majoritatea de voturi în adunările generale sau cei care au obținut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor.

Este evident că se trasează de către Curtea Constituțională algoritmul de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii pe toate palierele judiciare, acesta constând în obținerea majorității la primul tur de scrutin sau în obținerea celui mai mare număr de voturi în cazul celui de-al doilea tur de scrutin.

Cu referire la contraargumentele privind modificarea legislației, invocate în cadrul întâmpinării, solicită să se observe faptul că această succesiune a condus la numerotarea articolelor relevante, care însă nu schimbă datele problemei, inițial vorbindu-se despre numărul cel mai mare de voturi. Legea nr. 247/2005 a modificat dispozițiile, respectiv a modificat art.8, art. 10 și art. 16 din forma actuală a actului normativ. Singura ipoteză în care art. 16 nu ar putea să fie aplicabil este cea în care ar fi neglijat și nu s-ar aplica norma de trimitere, însă există principiul potrivit căruia dispozițiile legale se interpretează în sensul în care pot să producă un efect, nu în sens contrar, concluzia fiind că pentru fiecare dintre locurile neocupate, indiferent că este vorba despre al doilea sau al treilea loc, trebuie să existe regula majorității. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în hotărârea atacată, a susținut că aceste condiții trebuie să fie îndeplinite cumulativ, respectiv cea a obținerii majorității cu cea a numărului cel mai mare de voturi în al de-al doilea tur de scrutin, acestea reprezentând condiții care nu se exclud reciproc.

În ceea ce privește acreditarea ideii că nu ar exista nicio logică în aplicarea dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, norma de trimitere, arată că

legiutorul în momentul în care a configurat întregul palier legislativ a avut în vedere aceste dispoziții, intenția legiutorului fiind de a se aplica același algoritm pentru toate locurile disponibile pentru Consiliul Superior al Magistraturii, norma fiind inserată ca atare pentru aplicare corespunzătoare.

Cu privire la exigențele la nivel european, arată că acestea rezultă din decizia Curții Constituționale și din interpretarea normelor legale, mai exact Avizul CCJE nr. 24 (2021), care face referire la metode care să garanteze cea mai mare reprezentare a sistemului judiciar, paragraful 30 făcând referire la selectarea președintelui și la garantarea celei mai vaste reprezentări posibile a instanțelor, la fel ca paragraful 14.

Astfel, arată că nu poate exista alt algoritm de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii decât cel arătat în conținutul legii, a deciziei Curții Constituționale și în conținutul avizelor internaționale care sunt aplicabile la nivelul Consiliului Judiciar European.

Pentru motivele arătate pe larg în conținutul contestației și susținute oral, solicită admiterea contestației, anularea parțială a Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii în ceea ce privește contestația formulată, să se constate nelegala procedură de alegere a procurorului Sandu Claudiu Constantin ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii, cu consecința organizării celui de-al doilea tur de scrutin la alegerile pentru cel de-al doilea loc al parchetelor de pe lângă tribunale.

Având cuvântul, avocat Mihai Carapcea, pentru contestatorii Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, solicită admiterea ambelor contestații împotriva Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 113 din 19 iulie 2022 și împotriva Hotărârii Secției pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2000 din 19 iulie 2022, respectiv să se dispună anularea în parte a acestora cu privire la art. 1 alin. (1) și (2) în ceea ce privește pe doamna judecător Milu Ramona Grațîela și alin. (3) în ceea ce îl privește pe domnul judecător Ghica Mihai Ștefan, iar, ca o consecință, să se dispună respingerea celor două contestații formulate de domnii judecători Glugă Adrian și Erculescu Narcis, precum și înlăturarea tuturor măsurilor care au fost dispuse la reluarea procedurii de alegere cu privire la cel de-al doilea și al treilea membru.

Un prim argument îl reprezintă faptul că, în principal, contestația formulată de domnul judecător Glugă Adrian este inadmisibilă, în condițiile în care nu a fost atacată în prealabil Hotărârea nr. 27 din 28 februarie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a stabilit anunțul pentru alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii și calendarul de desfășurare a procedurilor acestor alegeri, arătând că organizarea celui de-al doilea tur de scrutin nu poate deveni incidentă după momentul procedural al alegerilor întrucât hotărârea nu a fost contestată.

Pe de altă parte, tot din punct de vedere procedural, efectele admiterii celor două contestații nu se încadrează în dispozițiile art. 17 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, care reglementează împrejurarea că la momentul în care se constată încălcări ale legii în procedurile electivă, Consiliul Superior al Magistraturii dispune măsurile necesare inclusiv pentru repetarea alegerilor, dar numai la

instanțele și parchetele la care încălcarea legii a avut drept consecință influențarea rezultatului alegerilor, ceea ce nu este cazul în prezenta cauză.

Din punct de vedere al fondului, hotărârile contestate se bazează pe o interpretare total eronată a textelor de lege incidente, respectiv a dispozițiilor art. 16 alin. (1) care face trimitere la art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004. Acest din urmă articol arată care este ipoteza în care se poate organiza cel de-al doilea tur de scrutin, respectiv „în cazul în care niciunul dintre candidați nu obține majoritate de voturi, se organizează turul doi al alegerilor la care participă judecătorii și procurorii clasati pe primele două locuri”. Sintagma „niciunul dintre judecători” trebuie interpretată în sensul că, *per a contrario*, în cazul în care cel puțin unul dintre judecători obține majoritatea de voturi, nu se poate organiza cel de-al doilea tur de scrutin, aspect care ține de o interpretare gramaticală a acestui text de lege și de o interpretare *per a contrario* a aceluiași text de lege. În consecință, interpretarea acestei norme legale presupune existența unui număr egal de voturi între candidații care sunt clasati pe locuri eligibile, ceea ce nu este cazul în speța de față. „Niciunul” nu înseamnă „o parte”, așa cum a reținut Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în hotărârea contestată, în care se arată că textul trebuie interpretat în sensul în care o parte dintre candidați sunt votați de majoritatea electorilor, pentru locurile rămase neocupate ca urmare a neobținerii majorității, se organizează al doilea tur de scrutin. Sintagma „niciunul” elimină în mod direct și necesar sintagma „o parte” reținută în hotărârea contestată.

Pe de altă parte, același text de lege, respectiv art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, face referire la împrejurarea că la turul doi al alegerilor participă judecătorii clasati pe primele două locuri, nicidecum locurile trei și patru sau locurile doi și trei.

Astfel cum a sesizat și prin excepția de neconstituționalitate invocată, cele două ipoteze menționate de art. 16 alin. (1) și art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 se exclud reciproc, pentru că art. 16 face referire la cei care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național, în timp ce art. 8 alin. (4) face referire la persoanele care au obținut majoritatea de voturi.

În condițiile în care, în cauză, nu este incidentă situația în care niciunul dintre candidați să nu fi obținut majoritatea de voturi, soluția care a fost dată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în sensul reluării celui de-al doilea tur de scrutin, apare ca fiind vădit nelegală.

O altă chestiune se referă la modalitatea contradictorie și diametral opusă în care au fost soluționate de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, prin aceeași hotărâre, aceeași situație în privința magistraților judecători față de magistrații procurori.

Din perspectiva modalității în care a fost soluționată această chestiune, în ceea ce privește soluția dată în privința procurorilor, hotărârea nu este motivată, acest fapt ținând de legalitatea actului administrativ, motivarea în fapt și în drept reprezentând o condiție *sine qua non* pentru constatarea legalității actului administrativ, aspect care lipsește în cauză din perspectiva faptului că în ceea ce privește pe procurori s-a reținut doar că numărul de voturi ar fi fost decisiv în

abordarea respectivei soluții, nicidecum nu s-a făcut o analiză pe fond și o interpretare și o aplicare corectă a normelor de drept incidente cauzei.

Pe de altă parte, o scindare a alegerilor în sensul continuării acestora în turul doi doar pentru doi membri, în timp ce pentru ceilalți se constată legalitatea procedurilor de alegere, reprezintă o încălcare a caracterului unitar și simultan al procedurii și a caracterului general al alegerilor care au fost organizate.

Această manieră de abordare a situației conduce implicit la o discriminare pentru că există situații similare în care se pronunță soluții diferite, fără a exista o justificare și un motiv obiectiv care să justifice această soluție adoptată.

Consiliul Superior al Magistraturii reprezintă un garant al independenței justiției și reprezintă o instituție fundamentală a statului de drept, nefiind permis să se soluționeze chestiuni de genul celor care au format obiectul discuțiilor în manieră contradictorie.

Modalitatea de aplicare a legii trebuie să fie una unitară, astfel cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, respectiv principiul egalității în fața legii. În cauză trebuie să prevaleze și principiul bunei credințe, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 14 Cod civil.

Față de considerentele expuse pe larg în cuprinsul contestațiilor, solicită admiterea acestora, respectiv anularea în parte a Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 113 din 19 iulie 2022 și a Hotărârii Secției pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2000 din 19 iulie 2022, întrucât hotărârile sunt nelegale și lasă deschisă calea unui arbitrar, ceea ce nu este permis în cauză.

Cu referire la art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, arată că există un proiect de modificare a acestei legi, prin care se propune eliminarea soluției în conformitate cu care, la alegerile judecătorilor din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se elimină practic întreaga exprimare a art. 8 alin.(4), respectiv în cazul în care niciunul dintre candidați nu obține majoritate de voturi, să se organizeze al doilea tur de scrutin tocmai pentru a avea ca justificare rațiunea simplificării procedurii de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Având cuvântul, contestatoarea Milu Ramona Grafiela arată că, prin punctul de vedere depus la Consiliul Superior al Magistraturii, a formulat o interpretare teleologică a acestor articole aflate în dezbatere și care au condus la o interpretare contradictorie chiar în interiorul organismului colegial, motiv care a condus la ideea de a invoca excepția de neconstituționalitate, pentru că sunt depășite aptitudinile de interpretare a textului de lege.

Din analiza teleologică a celor două texte a concluzionat în sensul că în forma inițială a Legii nr. 317/2004 era o regulă comună la toate gradele de jurisdicție, respectiv necesitatea de a se obține numărul cel mai mare de voturi la nivel național pentru candidații care au parcurs procesul electoral, urmând a ajunge în Consiliul Superior al Magistraturii în ordinea descrescătoare primii clasati pe locurile eligibile. În anul 2005 s-a modificat această paradigmă, alăturându-se în cazul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv a Înaltei Curți de Casație și Justiție regula majorității voturilor.

Situațiile nu sunt similare, pentru că art. 16 din Legea nr. 317/2004 rămâne în aceeași formulă și recunoaște în cadrul gradelor de jurisdicție inferioare regula numărului cel mai mare de voturi, în timp ce la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se aplică regula nouă a majorității voturilor. Art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 este cel care face aplicabile dispozițiile referitoare la instanța supremă.

Textul legal vorbește despre aplicarea „corespunzătoare”, care nu înseamnă de o manieră identică, pentru că ar presupune schimbarea cu totul a paradigmei, respectiv să se aplice regula majorității voturilor inclusiv la instanțele și parchetele inferioare. Prin urmare, se rămâne la regula numărului mai mare de voturi, însă cu aplicarea normei noi a majorității.

Regula majorității este circumstanțiată la modul că primul clasat dintre candidați trebuie să obțină această reprezentativitate conferită de majoritate.

În contestație și în punctul de vedere înaintat Consiliului Superior al Magistraturii a arătat că această regulă de adăugare a minimului de reprezentativitate conferită unuia dintre candidați este de natură a conferi reprezentativitate, însă nu la fel ca la Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Prin urmare, consideră că aplicarea „în mod corespunzător” vizează faptul că cel puțin unul trebuie să aibă reprezentativitatea majorității, restul vin în siaj pentru că așa este gândit sistemul electoral în care este obligatorie votarea a trei poziții, indiferent de numărul de candidaturi.

Singura situație în care s-ar putea ajunge la al doilea tur ar fi acela al egalității de voturi între candidații aflați pe locurile trei și patru, respectiv doi și trei la tribunale. Situația nu este identică în niciun caz cu situația de la Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru că întregul sistem este gândit diferit, nu există etapa desemnării, este un singur vot și se poate organiza al doilea tur doar în eventualitatea în care există egalitate pe ultimele locuri.

În al doilea rând, arată că întreaga argumentație pe care Plenul Consiliului Superior al Magistraturii o face se bazează pe un considerent scos din context al unei decizii a Curții Constituționale.

Efectul obligatoriu *erga omnes* al deciziei Curții Constituționale trebuie văzut în contextul factual în care acea hotărâre a fost pronunțată, fiind vorba despre alegerea unui membru din locurile alocate Înaltei Curți și despre durata mandatului, spunându-se în decizia Curții Constituționale că mandatul membrilor trebuie să aibă un caracter unitar, situație care nu este deloc similară cu prezenta cauză.

Mai mult, această decizie nu face referire la art. 8 și 16 din Legea nr. 317/2004, fiind vorba despre durata mandatului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii. În considerente se face referire la necesitatea asigurării unui caracter unitar al alegerilor și, prin această validare parțială, deși Hotărârea nr. 114 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nu face obiectul cauzei, pentru că nu are un interes în atacarea acesteia, scindarea alegerilor prin validarea majorității membrilor aleși și al doilea tur organizat în

parte doar pentru unii dintre aceștia este o îndepărtare flagrantă de la decizia Curții Constituționale.

De asemenea, arată că a invocat Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza *Grosaru împotriva României*, potrivit căreia de esența unui proces electoral este ca normele aplicabile să fie previzibile încă dinainte de debutul alegerilor și ca acestea să nu primească o interpretare fundamental opusă la un moment postelectoral, prealabil validării acestora.

Calendarul de desfășurare a alegerilor nu a prevăzut organizarea celui de-al doilea tur, noul calendar având viciul de a nu mai prevedea perioada campaniei electorale, însă această chestiune nu face obiectul contestației de față. Contrar argumentelor expuse de către Consiliul Superior al Magistraturii și de către intimatul Glugă Adrian, consideră că această cauză este incidentă, iar principiile generale în materie electorală se regăsesc în speță.

Cu privire la notele de fundamentare ale proiectului de lege privind funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, arată că se puntează necesitatea simplificării procedurilor și se elimină această normă de trimitere despre care, inclusiv inițiatorul legislativ recunoaște că este cauzatoare de interpretări diferite.

Având cuvântul, reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, asupra contestației formulate de contestatorul Lia Sorin Marian, arată că susține toate expunerile pe larg din cadrul întâmpinărilor depuse cu privire la toate contestațiile.

Arată că art. 5 alin.(2) din Legea nr. 554/2004 prevede faptul că nu sunt supuse contenciosului administrativ actele administrative pentru a căror contestare sunt dispoziții speciale, situație aplicabilă în cauză. Chiar dacă hotărârile contestate în prezenta cauză sunt acte administrative emise de o autoritate publică, există o procedură specială în sensul formulării contestațiilor la Secția I civilă din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, sens în care nu se aplică dispozițiile contenciosului administrativ, nefiind vorba despre o oportunitate sau marjă de apreciere pe care o are o autoritate publică de interes public și privat.

În ceea ce privește secretul votului sau publicitatea acestuia, astfel cum se arată în buletinele de vot, rubrica „public” nu înseamnă că votul a fost public. Precizează că a depus o printare a votului electronic, din care reiese cum au fost buletinele de vot, iar faptul că anumiți membri au avut opțiunea de a aduce la cunoștința celorlați membri votul nu înseamnă că s-a încălcat secretul votului.

De asemenea, Legea nr. 317/2004, care prevede că hotărârile se iau în plen sau în secții prin vot secret, este în interesul membrilor care compun organul colegial și nu este motiv de ordine publică care să ducă la nulitatea actului adoptat.

Votul nu a fost niciodată dat publicității în mass-media, Consiliul Superior al Magistraturii nu a dat niciun comunicat de presă cu privire la acest vot, astfel încât toate motivele de nulitate absolută invocate cu referire la modalitatea în care s-a votat sunt neîntemeiate.

Mai mult, în cadrul contestației este analizată legalitatea procedurii de desemnare și alegere a membrilor Consiliul Superior al Magistraturii, care excedează cadrului stabilit de Legea nr. 317/2004, întrucât modalitatea în care a fost adoptată hotărârea, respectiv cum s-a votat, nu ține de legalitatea, desemnarea și alegerea membrilor Consiliul Superior al Magistraturii.

S-a mai invocat în contestația formulată de contestatorul Lia Sorin Marian faptul că au existat nereguli cu privire la modalitatea de desfășurare a adunărilor generale, fiind expuse pe larg și punctual prin întâmpinare modul în care s-au desfășurat toate aceste presupuse nereguli și anume că anumite sedii de parchet de la judecătorii au aceeași clădire cu sediul parchetului de pe lângă tribunal, respectiv curtea de apel, că locul în care s-a desfășurat votul a ținut și de condițiile în care puteau să se întrunească mai mulți membri votanți. Cu privire la neregularitățile invocate s-a arătat în hotărâre și prin întâmpinare că au fost practic erori materiale asupra cărora s-au solicitat verificări, astfel încât, atât în notă, cât și în procesul-verbal, s-au făcut mențiunile respective, iar ceea ce a fost esențial a fost a se analiza dacă într-adevăr, conform art. 17 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, aceste nereguli sau erori materiale duceau la schimbarea votului.

În opinia Consiliului Superior al Magistraturii, neregulile și erorile nu au dus la influențarea votului, astfel încât, în replică față de cele afirmate de avocatul contestatorului la solicitarea Înaltei Curți de a preciza ce se solicită ca urmare a admiterii contestației, arată că nu există soluția de a nu se lua în considerare procesele-verbale pentru care sunt invocate neregulile respective, existând posibilitatea de a fi reluate alegerile pentru toate parchetele de pe lângă judecătorii sau, în situația în care se admite contestația pentru că nu a existat reprezentativitate, se stabilește organizarea celui de-al doilea tur. Soluțiile de a nu se lua în considerare anumite procese-verbale și renumărarea voturilor nu sunt prevăzute de lege.

Cu privire la problema esențială a contestațiilor, respectiv reprezentativitatea, arată că, în opinia Consiliului Superior al Magistraturii, astfel cum s-a arătat în Hotărârea nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cele două condiții trebuie întrunite cumulativ, respectiv atât numărul cel mai mare de voturi, cât și condiția existenței majorității; o altă interpretare dată ar fi contrară Constituției României și legii, respectiv o persoană desemnată ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii să aibă reprezentativitatea votanților.

Art. 16 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 face referire expresă la art. 8 alin. (4) din același act normativ, iar neaplicarea acestor articole înseamnă a lăsa un text de lege să nu producă efecte juridice. Nuanțarea referitoare la situația existenței parității sau la situația când ambii candidați nu întrunesc condițiile reprezintă o interpretare în afara legii.

Cu privire la calendarul desfășurării alegerilor, arată că la momentul elaborării acestuia de către direcția de specialitate s-a luat în considerare ipoteza existenței celui de-al doilea tur, însă nu puteau să fie stabilite anumite date care să respecte anumite termene, conform regulamentului, într-o situație incertă. S-a ivit situația care a determinat organizarea celui de-al doilea tur, iar conform

regulamentului, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a aprobat calendarul propus de direcția de specialitate.

În legătură cu hotărârea CEDO invocată, consideră că nu este aplicabilă, situația fiind total diferită față de situația din speță.

Concluzionând, arată că celelalte aspecte au fost expuse pe larg în sensul respingerii contestațiilor formulate.

Având cuvântul, intimatul Sandu Claudiu Constantin arată că la acest termen de judecată s-a discutat despre principiul legalității, iar interpretarea legii a fost constantă timp de 18 ani.

Susține că în cuprinsul întâmpinării pe care a formulat-o a făcut o istorie cu privire la traiectoria Legii nr. 317/2004, de la adoptare până în prezent. La momentul adoptării legii, în anul 2004, regula stabilită de legiuitor a fost aceea că membrii Consiliului Superior al Magistraturii sunt toți aleși cu cel mai mare număr de voturi, atât de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și de la celelalte instanțe și parchete. În 2005, a intervenit o lege care a modificat radical modul de alegere a magistraților de la Parchetul General și de la Înalta Curte de Casație și Justiție, respectiv s-a schimbat regula de la cel mai mare număr de voturi către majoritate, operând în același timp și modificări la art. 16 din lege, păstrându-se metoda de alegere cu cele mai multe voturi, fiind eliminat un loc de la curți de apel și de la judecătoria, fiind evident că legiuitorul a observat conținutul art. 16 (art. 17 la acel moment) și a optat să nu modifice modul de alegere a magistraților de la curțile de apel, tribunale, judecătoria și de la parchetele de pe lângă acestea. În cazul în care legiuitorul ar fi dorit să facă modificări, ar fi făcut-o, astfel cum a modificat cu privire la Înalta Curte. Dacă inițial trimiterea făcută de art. 16 alin. (3) către art. 8 alin. (4) era logică întrucât exista posibilitatea ca doi magistrați să aibă același număr de voturi, legea prevăzând că este ales cel cu cea mai mare vechime în magistratură, după modificarea care a operat, art. 16 alin. (3) a rămas fără o aplicabilitate practică pentru că art. 8 alin. (4) vorbește despre turul doi al alegerilor în condițiile în care niciunul dintre candidați nu are majoritate și se fac alegeri între primii doi, însă trimiterea pe care o face alin. (3) al art. 16 către alin. (4) al art. 8 pare a rămâne fără obiect.

Afirmă că, în realitate, legea are aplicabilitate, contrar afirmațiilor contestatorului Flonta Sorin Emil, aplicabilitate care are loc atunci când există, la curți de apel, tribunale și judecătoria, situația ca doi magistrați să aibă același număr de voturi, respectiv exact situația avută în vedere de legiuitor inițial.

Astfel, textul de lege există pentru a rezolva situația prevăzută inițial de legiuitor, în care două persoane puteau avea un număr egal de voturi, situație care nu mai există la Parchetul General și la Înalta Curte de Casație și Justiție pentru că s-a stabilit regula majorității.

În continuare, susține că legea este clară și trebuie interpretată astfel cum este scrisă, exact în forma în care există, neputând exista o abatere de la condițiile prevăzute de lege, pentru a se inventa după 18 ani, un al doilea tur al alegerilor care nu se justifică, nici la judecătoria, nici la procurori.

De asemenea, arată că în cuprinsul întâmpinării, a formulat aprecieri cu privire la decizia Curții Constituționale nr. 374/2016, decizie care are alt obiect

decât dispozițiile art. 16 sau art. 8 din Legea nr. 317/2004. Arată că paragraful 48 din decizia menționată anterior prevede că „dobândesc calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, persoanele care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național, 3 judecători de la curțile de apel, 2 judecători de la tribunale și tribunale specializate, 2 judecători de la judecătorii, 1 procuror de la parchetul de pe lângă curțile de apel, 2 procurori de la parchetele de pe lângă tribunale și tribunale specializate și 1 procuror de la parchetele de pe lângă judecătorii”; astfel, în paragraful menționat au fost enumerate niște dispoziții ale legii.

Arată că, după lecturarea integrală a deciziei nr. 374/2016 a Curții Constituționale, a observat că decizia face referire la caracterul unitar și simultan al procedurii alegerilor.

De asemenea, arată că a observat motivarea cu privire la reprezentativitate, făcută de Consiliul Superior al Magistraturii, în cuprinsul Hotărârii nr. 113/2022, afirmându-se că atunci când toți membrii unei structuri, cum este Consiliul Superior al Magistraturii, sunt votați de majoritate, este evident că satisfăcut principiul reprezentativității. Astfel, există posibilitatea ca o persoană care a fost pe locul doi sau trei să fie votată de un număr suficient de persoane, astfel încât să intre în Consiliu, dar insuficient pentru a da o majoritate.

Apreciază că, dimpotrivă, trebuie să fie făcută o judecată corectă și să se înțeleagă faptul că toate categoriile de votanți, din orice fel de alegeri, trebuie și pot să fie reprezentate, regula trebuind să fie aceea a distribuirii mandatelor în funcție de numărul de voturi obținute, aceea fiind regula specifică într-un stat de drept, într-o democrație.

În acest sens, solicită respingerea contestației formulate de contestatorul Flonta Sorin Emil, întrucât, pe de-o parte, în respectarea principiului legalității, nu se poate face al doilea tur de alegeri între locurile doi și trei, atâta vreme cât această posibilitate nu este prevăzută de lege, neputându-se adăuga la lege, care trebuie doar să fie aplicată.

Pe de altă parte, solicită să se constate că legiuitorul a prevăzut un text clar, pentru curțile de apel, tribunale și pentru judecătorii, în cadrul cărora sunt alese persoanele care obțin cele mai multe voturi, iar nu persoanele care obțin majoritate. Apreciază că persoanele care au fost alese în data de 22 iunie 2022, trebuie să își preia mandatele în Consiliul Superior al Magistraturii.

Având cuvântul cu privire la celelalte contestații formulate și conexe la prezentul dosar, arată că situația cu privire la contestatorul Lia Sorin Marian este diferită pentru că acesta a formulat o contestație care privește inclusiv modul de organizare a alegerilor, aspect care privește competența Secției de procurori. Afirmă că dacă la momentul finalizării alegerilor au fost constatate nereguli, ar fi fost necesară sesizarea Secției de procurori, neputându-se solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a se solicita nulitatea parțială a alegerilor și reluarea în anumite condiții, pentru că Înalta Curte nu este îndrituită să se pronunțe asupra acestui aspect.

Totodată, arată că atât contestatorul Lia, cât și contestatorul Flonta au făcut referire la lipsa motivării. Susține că instituția Consiliului Superior al

Magistraturii este un organ colectiv, iar motivarea există, respectiv „așa s-a votat”. Arată că motivarea există și nu se poate spune că motivarea trebuie să profite persoanelor care au formulat contestație.

Cu privire la contestațiile formulate de judecători, apreciază că motivele pe care le-a prezentat le profită și contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan.

Având cuvântul în replică, avocat Vlad Dan Onea, reprezentantul convențional al contestatorului Lia Sorin Marian, cu privire la concluziile formulate de reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, referitor la aplicabilitatea dispozițiilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 314/2004 și pe de altă parte, la ceea ce a solicitat în contestație, precizează faptul că nu a insistat cu privire la reluarea alegerilor.

Afirmă că problema esențială este cea referitoare la aplicabilitatea dispozițiilor invocate de toate persoanele. Arată că, în susținerea aceluiași punct de vedere, Consiliului Superior al Magistraturii se află într-o situație delicată, astfel cum rezultă din cuprinsul hotărârii contestate, care la pagina 6 alineatul al doilea prevede „o soluție în sensul neaplicării dispozițiilor articolului 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, republicată cu completările și modificările ulterioare și, în cazul alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, reprezentanți ai curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor, ar fi contrară voinței exprese a legiuitorului care a înțeles să mențină norma de trimitere de la articolul 16 alin. (3), cu toate că au intervenit modificări”.

Contestatorul Flonta Sorin Emil, având cuvântul în replică, arată că, raportat la susținerile contestatoarei Milu Ramona Grațîela, nu este imposibil să fie obținută majoritate și de către trei judecători, în ipoteza în care, în mod teoretic, 16 judecători din cadrul curților de apel ar candida la Consiliul Superior al Magistraturii, practic fiecare curte de apel având propriul candidat.

Cu privire la faptul că nu s-a contestat și că au fost validați membrii Consiliul Superior al Magistraturii, afirmă că acesta nu poate fi un argument pertinent în susținerea respingerii contestației pe care a formulat-o sau a contestațiilor persoanelor aflate într-o situație identică. Astfel, împrejurarea că nu s-a formulat contestație, până la un anumit moment, ține de culpa procesuală a celor care ar fi putut să conteste și, în mod evident, de faptul că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii nu a avut o coerență.

Contestatoarea Milu Ramona Grațîela arată că obiectul cererilor vizează rolul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii și principiul legalității. Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii este un organism administrativ, nu unul oarecare, iar rolul său de garant al independenței justiției impune o anumită conduită și anumite standarde care nu pot avea alt obiectiv final decât acela al respectării legii, în ansamblul ei. Arată că nu se referă la o practică judiciară sau la o jurisprudență a acestui organism colegial, ci este vorba despre o practică administrativă a lui, iar potrivit dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 317/2004, rolul Consiliului Superior al Magistraturii, în desfășurarea alegerilor, este acela de a asigura verificarea legalității procesului alegerilor, chiar și din oficiu, iar nu numai la sesizarea unor persoane.

De asemenea, cu privire la calendarul propus, precizează că acesta nu a venit din partea Direcției de Specialitate, ci a Comitetului Electoral, astfel cum rezultă din nota depusă la dosar. S-a susținut că termenele sunt foarte stricte și că nu s-a putut face un calendar pentru turul al doilea, însă subliniază faptul că aceleași reguli, precum și calendarul în vigoare din februarie, prevedeau necesitatea respectării unui termen de soluționare a contestațiilor în 5 zile de la înregistrare; arată că acest termen este de recomandare, nicidecum un termen imperativ.

Totodată, arată că se vorbește despre aplicarea unor principii constituționale în această hotărâre de plen a Consiliului, fără să se arate care sunt acele principii constituționale. Menționează că primul principiu constituțional este acela că se aplică, în egală măsură, deciziile Curții Constituționale, atât de către organismul colegial administrativ, cât și de către instanța de judecată. Astfel, aceste considerente menționate în argumentația Consiliului Superior al Magistraturii vizează un considerent care este în egală măsură aplicabil tuturor, aplicabil în aceeași speță, în situații identice, dacă nu similare, și nu se poate aplica legea de o manieră inegală, la adăpostul votului secret ori nu.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public, procuror Anton Eugen, arată, cu privire la toate contestațiile formulate, faptul că argumentele aduse sunt, în mare parte, întemeiate, sens în care solicită admiterea contestațiilor.

Solicită să se observe că, din punct de vedere al configurației logice, contestațiile soluționate prin art. 3 al Hotărârii nr. 113/2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii trebuiau să primească aceeași dezlegare, sub aspectul modalității de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 prin raportare la art. 16 din aceeași lege, soluția Plenului în privința contestațiilor formulate de către procurori a fost diametral opusă celei date în privința contestațiilor formulate de judecători, pentru unicul motiv că a fost exprimat în plen un vot având o altă proporție. Din această perspectivă, urmează ca Înalta Curte să observe că prin apărările și criticile aduse prin întâmpinare de către intimată, se arată că pentru a emite Hotărârea nr. 113/2022, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reținut, în ceea ce privește criticile formulate de către contestatorii procurori Lia Sorin Marian și Flonta Sorin Emil, referitoare la organizarea celui de-al doilea tur, că acestea sunt neîntemeiate, ca urmare a voturilor exprimate.

Precizează că în motivarea Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se arată că, în ceea ce privește criticile formulate de către procurorii Lia Sorin Marian și Flonta Sorin Emil referitoare la organizarea celui de-al doilea tur, „deși argumentele invocate sunt similare în fapt și în drept, celor analizate la punctul 1”, adică sunt întemeiate, fapt acceptat în motivare, „Plenul urmează să le respingă, ca neîntemeiate, ca urmare a voturilor exprimate de către membrii Consiliului Superior al Magistraturii”.

De asemenea, solicită să se observe că motivarea actului prin care s-a soluționat contestația trebuie să conțină elementele de fapt și de drept care să

permite destinatarilor să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei și să facă o posibilă exercitare a controlului de legalitate, prin raportare la decizia contestată.

Totodată, apreciază că sunt întemeiate contestațiile formulate și prin prisma faptului că, în cauza de față, cu referire punctuală la soluția reflectată la art. 3 din Hotărârea nr. 113/2022, principiul unității de statut al membrilor aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii și reflectarea corespunzătoare a acestei unități de regim juridic în procedurile de alegeri au rămas doar la un nivel declarativ, fiind lipsite de orice conținut și consistență juridică, față de votul exprimat în Plen, ceea ce demonstrează că diferența de tratament juridic între contestatori există și nu s-a bazat pe un criteriu obiectiv și rezonabil.

Afirmă că prezintă relevanță din punct de vedere jurisprudențial, în admiterea contestațiilor, Decizia nr.374/2016 a Curții Constituționale a României și soluția pronunțată în cauza *Grosaru împotriva României*, având în vedere că unicul factor care a determinat diferența de soluție a votului exprimat în Plen, departe de a îndeplini aceste cerințe, plasează sub semnul precarității însuși dreptul de a fi ales, acesta devenind din efectiv și concret, unul teoretic și iluzoriu; *mutatis mutandis*, și pentru speța de față, considerentele din speța europeană sunt aplicabile.

Reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Păun Constantina, având cuvântul în replică, arată că organizarea turului doi nu afectează unitatea procedurii de alegere, astfel decizia se referea la faptul că mandatul Consiliului este din 6 în 6 ani, iar în acest sens sunt respectate aceste principii din decizia Curții Constituționale.

Înalta Curte declară închise dezbaterile asupra fondului și reține cauza în deliberare și pronunțare.

Înalta Curte pune în vedere părților prezente faptul că în cauza disjunctă termenul de judecată este acordat la data de 03 august 2022, ora 09:00.

Contestatoarea Milu Ramona Grațiera solicită să se rețină că ia termen în cunoștință pentru cauza disjunctă.

Înalta Curte aduce la cunoștința contestatoarei că în contestația formulată de Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu a fost solicitată introducerea acesteia ca parte, fiind vorba despre persoanele care sunt vizate de art. 3 din Hotărârea nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și cele vizate de anexa la Hotărârea nr. 114 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

ÎNALTA CURTE,

Asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

I.1. Hotărârile adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii

Prin Hotărârea nr. 113 din 19 iulie 2022, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a admis contestațiile formulate de judecătorul Glugă Adrian, președintele Curții de Apel Craiova și de judecătorul Narcis Erculescu, președintele Tribunalului Dâmbovița și, pe cale de consecință, a aprobat

buletinul de vot, potrivit Anexei nr. 1 și calendarul de desfășurare a turului 2 de scrutin (pentru cel de-al treilea membru judecător din partea curților de apel și pentru cel de-al doilea membru judecător din partea tribunalelor), potrivit Anexei nr. 2 și a sesizat Secția pentru judecători pentru a dispune măsurile ce se impun, în conformitate cu art. 17 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (la art. 1).

A respins, ca inadmisibilă, contestația formulată de Săndulescu Sorinel, prin cererea înregistrată sub nr. 34/CE/24.06.2022, împotriva alegerii procurorului Daniel Horodniceanu, candidat la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii (la art. 2).

A respins contestațiile formulate de Sorin Marian Lia, prim-procuror delegat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Corabia și de Flonta Sorin Emil, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Sălaj și, pe cale de consecință, a constatat legalitatea procedurilor de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la care au fost respinse contestațiile, respectiv procurorul Claudiu Constantin Sandu de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov și procurorul Marioara Cătălina Sîntion de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 2 București și a dispus declararea ca aleși a acestora (la art. 3).

Pentru a hotărî astfel, Consiliul Superior al Magistraturii a avut în vedere următoarele considerente:

Referitor la contestațiile formulate de judecătorii Glugă Adrian și Narcis Erculescu, vizând necesitatea desfășurării celui de-al doilea tur de scrutin pentru cel de-al treilea membru judecător din partea curților de apel și pentru cel de-al doilea membru judecător din partea tribunalelor, s-a constatat că acestea sunt întemeiate.

S-a reținut că textul art.16 din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează centralizarea rezultatelor votului din circumscripțiile tuturor curților de apel și declararea ca aleși a membrilor reprezentând aceste categorii de instanțe face trimitere expresă la dispozițiile art. 8 alin. (4) din lege, care reglementează desfășurarea procedurii de alegere a celor 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, potrivit cu care *„în cazul în care niciunul dintre candidați nu obține majoritate de voturi se organizează turul doi al alegerilor la care participă judecătorii și procurorii clasati pe primele două locuri. Este ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii candidatul care a obținut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor.”*

Prin urmare, s-a apreciat că, în vederea declarării ca aleși a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii reprezentanți ai curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor, este necesară cumularea condiției de a obține cel mai mare număr de voturi la nivel național, prin raportare la numărul locurilor eligibile corespunzător fiecărui grad de jurisdicție, cu cea vizând obținerea majorității de voturi.

Astfel, s-a reținut că cele două condiții sunt cumulative și nu se exclud, fiind declarați membri aleși ai Consiliului doar judecătorii care au obținut majoritatea voturilor exprimate, în ordinea descrescătoare a voturilor la nivel național, în limita locurilor eligibile corespunzătoare gradului de jurisdicție.

În situația în care, în funcție de gradul de jurisdicție, doar o parte dintre candidați sunt votați de majoritatea electorilor, pentru locurile eligibile rămase neocupate ca urmare a neîntreinirii majorității devin incidente prevederile art. 8 alin. (4) din lege, care se aplică în mod corespunzător, prin organizarea celui de-al doilea tur de scrutin, la care vor participa următorii 2 candidați clasati care nu au obținut majoritatea voturilor exprimate în adunările generale ale judecătorilor.

În concret, s-a arătat că dacă sunt 2 locuri eligibile la nivelul unui grad de jurisdicție (Înalta Curte de Casație și Justiție, tribunale și judecătorii) și doar un singur candidat a obținut majoritatea voturilor exprimate, acest fapt nu asigură condiția de reprezentativitate și pentru candidatul clasat pe locul următor, dar care nu a obținut majoritatea, fiind necesară organizarea celui de-al doilea tur de scrutin între cei doi candidați situați pe locurile 2 și 3, în ordinea descrescătoare a voturilor obținute. În mod similar, dacă sunt 3 locuri eligibile (curțile de apel) și doar 2 candidați au obținut majoritatea voturilor, se impune organizarea unui nou tur de scrutin între candidații clasati pe următoarele 2 locuri (locurile 3 și 4), care nu au întrunit condiția de majoritate.

De altfel, organizarea celui de-al doilea tur de scrutin pentru motivul neîndeplinirii condiției majorității nu reprezintă o noutate, în această manieră procedându-se cu ocazia alegerilor desfășurate la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în data de 24.06.2011.

S-a mai reținut că o astfel de interpretare corespunde rațiunii de reprezentativitate avută în vedere la reglementarea procedurii de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, care trebuie abordată unitar pentru toate categoriile de instanțe, iar nu doar pentru instanța supremă, nefiind justificată aplicarea unor reguli diferite de alegere a membrilor judecători ai Consiliului, ale căror drepturi și obligații sunt identice, indiferent de gradul de jurisdicție pe care îl reprezintă.

Prin urmare, având în vedere că toți membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii au același statut, s-a apreciat că este inadmisibilă o interpretare în sensul aplicării unor principii diferite în procedura de alegere a acestora, din perspectiva condiției necesare pentru asigurarea reprezentativității la nivelul gradului de jurisdicție corespunzător și că, indiferent de soluția pentru care se optează (fie regula majorității, fie regula celui mai mare număr de voturi), aceasta trebuie să fie aplicată unitar tuturor membrilor aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii.

Însă, având în vedere că legiuitorul a instituit condiția majorității pentru alegerea membrilor de la cel mai înalt grad de jurisdicție, la care se face trimitere expresă și în cazul alegerilor reprezentanților de la celelalte grade de jurisdicție, s-a conchis că singura interpretare posibilă în acord cu principiile constituționale este aceea a respectării regulii majorității în procedura de alegere a tuturor membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Regula majorității constituie un principiu pentru alegerea tuturor organelor colegiale existente la nivelul sistemului judiciar, iar o soluție în sensul neaplicării dispozițiilor art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în cazul alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii reprezentanți ai curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor ar fi contrară voinței exprese a legiuitorului, care a înțeles să mențină norma de trimitere de la art. 16 alin. (3), cu toate că au intervenit modificări succesive ale acestui act normativ.

O interpretare contrară aplicării dispozițiilor art. 16 alin. (3) raportate la art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ar conduce la încălcarea principiului *actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*, potrivit căruia o normă juridică trebuie interpretată în scopul producerii de efecte juridice, iar nu în sensul neaplicării ei.

Necesitatea îndeplinirii condiției de obținere a majorității voturilor exprimate rezultă și din analiza Deciziei Curții Constituționale nr. 374/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 504/05.07.2016, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) teza întâi și art. 57 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

În par. 48 al acestei decizii, se reține că *„După centralizarea rezultatelor și soluționarea eventualelor contestații, în temeiul art. 18 alin.(1) din lege, Consiliul Superior al Magistraturii alcătuiește lista finală cuprinzând magistrații aleși și o transmite Biroului permanent al Senatului. Dispozițiile legale fac vorbire despre „lista finală”, deci despre alegerea în cadrul aceleiași proceduri a tuturor membrilor Consiliului, rezultatul votului fiind centralizat într-un document care cuprinde judecătorii și procurorii care au obținut majoritatea de voturi în adunările generate sau cei care au obținut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor”*.

Concluzionând, s-a reținut că procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este unitară pentru candidații de la toate categoriile de instanțe, putând fi declarați membri aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii doar judecătorii care au obținut majoritatea de voturi în adunările generale sau cei care au obținut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor.

Referitor la contestațiile formulate de procurorii Sorin Marian Lia și Flonta Sorin Emil, s-a apreciat că sunt neîntemeiate.

În ceea ce privește critica privind organizarea adunării generale la sediul unității de parchet ierarhic superioare, formulată de procurorul Sorin Marian Lia, s-a arătat că nici legea și nici regulamentul nu conțin dispoziții referitoare la locul în care trebuie să se organizeze adunarea generală a judecătorilor sau procurorilor, singura condiție fiind ca acesta să fie anunțat odată cu convocarea pentru adunarea generală (aspect ce rezultă din cuprinsul art. 6 alin. (2) lit. s) din Regulament), iar alegerea unui anumit loc în care să se organizeze adunarea generală poate fi determinată de motive ce țin de dimensiunea sălii, resurse materiale etc.

Referitor la organizarea adunării generale a unei unități de parchet în cadrul adunării generale a unei alte unități de parchet, s-a arătat că, din analiza procesului-verbal nr. 1160/1/1/2022 din 22.06.2022, rezultă că adunarea generală a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Tecuci s-a desfășurat distinct de adunarea generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Galați, având un președinte desemnat din rândul procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Tecuci și participanți exclusiv procurori din cadrul acestei unități de parchet. Împrejurarea că această adunare generală a fost deschisă prin videoconferință de prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul Galați, în calitate de președinte al comitetului electoral local, nu poate duce la concluzia că adunarea generală a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Tecuci s-ar fi desfășurat în cadrul unei alte adunări generale.

În ceea ce privește adunarea generală a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Mangalia, s-a constatat că procesul-verbal nr. 572/VI/1/2022 din 22.06.2022 conține o simplă eroare materială, în primul paragraf al acestuia, unde se face referire la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța. Or, din antetul și din cuprinsul procesului-verbal, precum și din verificarea listei electorale, rezultă cu evidență că adunarea generală a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Mangalia s-a organizat în mod distinct de adunarea generală a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța.

Cu privire la critica vizând adunarea generală a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava, s-a reținut că procesul-verbal contestat, înregistrat sub nr. 1252/VI/1/2022, vizează în realitate adunarea generală a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți, iar faptul că în titlul acestui proces-verbal se face referire la adunarea generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava este o simplă eroare materială, această concluzie rezultând fără echivoc atât din analiza celorlalte elemente ale procesului-verbal (antet, cuprins, semnături), cât și din verificarea listei electorale a Parchetului de pe lângă Judecătoria Rădăuți.

Referitor la criticile vizând locul încheierii proceselor-verbale ale adunărilor generale și menționarea în cuprinsul acestora a persoanelor care au prezidat adunarea generală, art. 27 din Regulament (care reglementează aspectele privind încheierea proceselor-verbale ale alegerilor) nu face nicio referire la locul în care trebuie încheiat procesul-verbal și nici la necesitatea ca acesta să conțină numele persoanei care a prezidat ședința. Însă, la art. 27 alin. (1) din Regulament se prevede că președintele întocmește procesul-verbal al adunării generale și acesta se semnează de către președinte și de către cei 2 judecători sau procurori desemnați să îl ajute.

Prin urmare, având în vedere că procesele-verbale ale adunărilor generale ale procurorilor de la parchetele invocate de contestatorul Sorin Marian Lia (Parchetele de pe lângă Judecătoriile Motru, Alba Iulia, Aiud, Cîmpeni, Deva, Filiași, Petroșani) sunt semnate cu menționarea numelor procurorilor care le-au întocmit, s-a apreciat că se poate deduce care este persoana care a prezidat adunarea generală, iar referitor la toate criticile invocate de contestator nu este

îndeplinită condiția *sine qua non* prevăzută de art. 17 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vizând necesitatea ca situațiile contestate să fi avut drept consecință influențarea rezultatului alegerilor.

În ceea ce privește criticile formulate de contestatorii Sorin Marian Lia și Flonta Sorin Emil referitoare la organizarea celui de-al doilea tur de scrutin pentru cel de-al doilea membru de la parchetele de pe lângă tribunale și pentru membrul de la parchetele de pe lângă judecătorii, s-a apreciat că, deși argumentele invocate sunt similare în fapt și în drept celor analizate la pct. 1, urmează a fi respinse, ca neîntemeiate, în urma voturilor exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii cu ocazia soluționării contestațiilor.

Prin Hotărârea nr. 2000 din data de 19 iulie 2022, Secția pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât că instanțele la care se vor relua procedurile de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii sunt curțile de apel, pentru cel de-al treilea membru și tribunalele, pentru cel de-al doilea membru.

S-a mai hotărât că judecătorul Milu Ramona Grațiera de la Curtea de Apel Brașov și judecătorul Glugă Adrian de la Curtea de Apel Craiova sunt candidații pentru care se vor relua procedurile de alegere la curțile de apel, iar judecătorul Ghica Mihai Ștefan de la Tribunalul Cluj și judecătorul Erculescu Narcis de la Tribunalul Dâmbovița sunt candidații pentru care se vor relua procedurile de alegere la tribunal.

I.2. Căile de atac exercitate în cauză conform art. 17 din Legea nr. 317/2004

1. Contestația formulată în dosarul nr. 1635/1/2022

Prin cererea înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția I civilă, în data de 22 iulie 2022, sub nr. 1635/1/2022, contestatorul Lia Sorin Marian a solicitat, în temeiul art. 17 și urm. din Legea nr. 317/2004 și a art. 28 și urm. din Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, anularea Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în ceea ce privește contestația formulată și înregistrată sub nr. 35/CE/27.06.2022.

Un prim motiv de nelegalitate invocat a vizat nerespectarea, prin hotărârea atacată, a dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 privind caracterul secret al votului, potrivit cu care hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, în plen și în secții, se iau prin vot direct și secret și se motivează.

În acest sens, contestatorul a susținut că, din apelul dat publicității de către opt membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, în data de 21 iulie 2022, reiese că această cerință nu a fost respectată, iar votul a fost exprimat în mod deschis, nesecret, de o parte a Consiliului Superior al Magistraturii, arătând că, în mod explicit, au fost indicate numele unor membri ai Plenului Consiliului Superior al Magistraturii care și-au exprimat votul și faptul că acesta a fost exprimat public.

Prin cel de-al doilea motiv de nelegalitate, invocat prin prisma art. 17 alin. (4) și a art. 29 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, contestatorul a criticat hotărârea atacată pentru nerespectarea dispozițiilor privind motivarea hotărârii, respectiv motivarea contrară soluției de respingere, ce echivalează cu o lipsă de motivare.

În dezvoltarea acestui motiv, contestatorul a susținut că, în raport cu dispozițiile art. 17 alin. (4) și art. 29 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, motivarea actului administrativ, precum și a oricărui act jurisdicțional, reprezintă o condiție obligatorie, iar o hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să cuprindă în mod obligatoriu motivele de fapt și de drept care au determinat emiterea ei, întrucât numai în acest fel este posibilă exercitarea controlului judiciar asupra legalității soluției, motivarea actului reprezentând o condiție de legalitate a acestuia, insuficiența motivării sau nemotivarea atrăgând nulitatea actului administrativ.

Sub aspectul motivării actului administrativ, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că motivarea trebuie să fie adecvată actului emis și trebuie să prezinte de o manieră clară algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate motivarea măsurilor și de asemenea, să permită instanțelor efectuarea revizuirii actului, insuficiența motivării sau nemotivarea atrăgând nulitatea.

S-a mai arătat că, în jurisprudența instanțelor de contencios administrativ, s-a făcut trimitere la cauza C-509/93, în care s-a reținut că o detaliere a motivelor este necesară și atunci când instituția emitentă dispune de o largă putere de apreciere întrucât motivarea conferă actului transparență, putându-se verifica în acest fel dacă actul este corect fundamentat.

Or, în speță, relativ la solicitarea contestatorului de organizare a unui tur doi al alegerilor, raționamentul expus în hotărâre este fracturat, neexistând o reală motivare, întrucât, deși a reținut similaritatea argumentelor cu cele analizate la pct. 1, respectiv argumentele expuse pentru soluția de admitere a contestațiilor formulate de judecători, prin hotărârea atacată a fost adoptată o soluție contrară, de respingere, nemotivată logico-juridic, ci prin prisma votului exprimat. Însă, acest argument nu reprezintă o motivare, ci o lipsă a motivării, iar votul exprimat aparține colegilor chemați să își aleagă reprezentanții pentru noul Consiliu, și nu membrilor Plenului care erau datori să aplice legea fără discriminare în ceea ce privește contestațiile formulate, comună pentru judecători și procurori.

Al treilea motiv de nelegalitate a vizat adoptarea hotărârii cu exces de putere, în sensul art. 2 alin. (1) lit.n) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

În acest sens, a arătat că dreptul de apreciere al membrilor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a fost exercitat prin nesocotirea și aplicarea diferită a legii la situații identice. Cu toate că interpretarea a fost evidențiată la pct. 1 (argumentarea admiterii contestațiilor formulate de judecători), aplicarea legii s-a realizat contrar interpretării, prin încălcarea drepturilor pe care legea le conferă și cu depășirea competenței Plenului, care nu poate vota arbitrar ori contrar legii, ci în litera și spiritul ei.

Cel de-al patrulea motiv invocat a vizat interpretarea greșită a Legii nr. 317/2004 și a Regulamentului privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

În susținerea acestui motiv, contestatorul a invocat, în primul rând, similaritatea situațiilor și a argumentelor juridice expuse în aceeași hotărâre în ceea ce îi privește pe candidații judecători de la tribunale și curți de apel, inclusiv referirea la aceleași dispoziții legale și la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 374/2016 (par. 48), pentru care s-a adoptat o soluție diferită, sens în care a solicitat aplicarea aceleiași soluții și în ceea ce privește contestația sa, iar în al doilea rând, a reluat argumentele expuse în contestația formulată cu privire la nelegalitatea modalității de desfășurare a adunărilor generale ale procurorilor prin raportare la art. 123 alin.(1), (7) și (8) din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor, care reglementează organizarea și funcționarea adunării generale a procurorilor.

Un prim motiv de nelegalitate privește procesele-verbale încheiate cu ocazia Adunărilor Generale pentru alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii și constă în aceea că fie Adunările Generale nu au avut loc la sediul respectivei unități de parchet, ci la sediul unei unități ierarhic superioare de parchet (tribunal sau curte de apel), fie procesul-verbal a fost încheiat la sediul unității de parchet ierarhic superioare, fie adunarea generală a avut loc în cadrul unei adunări generale a unei alte unități de parchet, după cum urmează:

- Adunarea Generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Moinești a avut loc la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău, așa cum reiese din procesul-verbal întocmit, în condițiile în care este imperativ ca adunarea generală să aibă loc la sediul respectivei unități de parchet (în concret, la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Moinești și nu la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău).

- Adunarea Generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Mediaș a avut loc la sediul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, așa cum reiese din procesul-verbal întocmit cu ocazia votării, în condițiile în care este imperativ ca adunarea generală să aibă loc la sediul respectivei unități de parchet (în concret, la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Mediaș și nu la sediul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia).

Din modalitatea de redactare a procesului-verbal în discuție, față de locul în care s-a menționat că a avut loc adunarea generală, nu reiese cine a prezidat respectiva adunare generală, situație în care contestatorul a susținut că au fost încălcate dispozițiile art. 123 alin. (1), alin. (7) și alin. (8) din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor.

- Adunarea Generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Mangalia a avut loc la sediul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța, în cadrul adunării generale a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța, așa cum reiese din mențiunile din procesul-verbal contestat, respectiv a fost convocată Adunarea Generală a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Constanța pentru alegerea membrului Consiliului Superior al

Magistraturii, reprezentant al parchetelor de pe lângă curțile de apel (...), în condițiile în care este imperativ ca adunarea generală să aibă loc la sediul respectivei unități de parchet (în concret, la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Mangalia și nu la sediul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța).

- Adunarea Generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Bârlad a fost prezidată de procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui, iar procurorii desemnați potrivit art. 24 alin. (6) din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/2005 pentru a ajuta la îndeplinirea atribuțiilor legate de procesul de votare, au fost aleși tot dintre procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui.

Astfel, contestatorul a arătat că un alt motiv de nelegalitate privește în acest caz nerespectarea art. 24 alin. (6) din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/2005, care impun ca adunarea să fie prezidată de procurorul cu cea mai mare vechime în magistratură care nu și-a depus candidatura pentru funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii din cadrul parchetului care a organizat adunarea generală.

Totodată a învederat că, din lecturarea procesului-verbal contestat, nu se poate stabili nici locul în care a avut loc adunarea generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Bârlad și nici locul întocmirii procesului-verbal, în condițiile în care este imperativ ca adunarea generală să aibă loc la sediul respectivei unități de parchet (în concret, la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Bârlad și nu la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Vaslui).

- Adunarea Generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Bacău a avut loc la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău, așa cum reiese din procesul-verbal contestat, în condițiile în care este imperativ ca adunarea generală să aibă loc la sediul respectivei unități de parchet (în concret, la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Bacău și nu la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău).

- Procesul-verbal al Adunării Generale a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Podu Turcului a fost încheiat la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău, așa cum reiese din procesul-verbal contestat.

Din formulare, se concluzionează că adunarea generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Podu Turcului a avut loc la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău, în condițiile în care este imperativ ca adunarea generală să aibă loc la sediul respectivei unități de parchet (în concret, la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Podu Turcului și nu la sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău).

- În ceea ce privește Parchetul de pe lângă Judecătoria Tecuci, din procesul-verbal contestat a reieșit că Adunarea Generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Galați a fost deschisă prin videoconferință, ceea ce duce la concluzia că adunarea generală a procurorilor din cadrul

Parchetului de pe lângă Judecătoria Tecuci a avut loc în adunarea generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Galați.

- În ceea ce privește Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava, contestatorul a susținut că, din procesul-verbal contestat, înregistrat cu nr.1252/VI/I/2022, nu reiese cu certitudine dacă acesta se referă la Adunarea Generală a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava sau a Parchetului de pe lângă Judecătoria Rădăuți, întrucât în antetul procesului-verbal este menționat că actul emană de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți, titlul înscrisului fiind *“Proces verbal încheiat astăzi 22.06.2022, cu ocazia desfășurării ședinței Adunării Generale a procurorilor din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava pentru alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii”*, iar conținutul procesului-verbal face referire la Parchetul de pe lângă Judecătoria Rădăuți.

Astfel, contestatorul a învederat că acest proces-verbal nu poate fi validat, în condițiile în care nu se poate stabili unde a avut loc ședința și la ce unitate de parchet se referă.

Un alt motiv de nelegalitate a proceselor-verbale a vizat faptul că nu este menționată persoana care a prezidat ședința, sens în care nu poate fi verificată respectarea dispozițiilor art.16 alin. (2) din Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, respectiv aceea ca ședința adunării generale să fie prezidată de magistratul care are vechimea cea mai mare în funcția de procuror și care nu și-a depus candidatura pentru funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, în această categorie fiind procesele-verbale încheiate de următoarele unități de parchet: Parchetul de pe lângă Judecătoria Motru, Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia, Parchetul de pe lângă Judecătoria Aiud, Parchetul de pe lângă Judecătoria Cîmpeni, Parchetul de pe lângă Judecătoria Deva, Parchetul de pe lângă Judecătoria Filiași și Parchetul de pe lângă Judecătoria Petroșani.

Astfel, Comitetul Electoral Permanent nu putea valida procesele-verbale și, în consecință, nu putea să țină seama la rezultatul final al alegerilor de voturile exprimate în adunările generale ce fac obiectul contestației, sens în care contestatorul a solicitat să se procedeze la renumărarea voturilor exprimate, după invalidarea proceselor-verbale contestate și anularea voturilor menționate în cuprinsul acestora.

Cu privire la procedurile electivă, în conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (3) din Legea 317/2004, raportat la art. 8 alin. (4) din aceeași lege, contestatorul a considerat că acestea sunt nelegale, deoarece nu a fost organizat al doilea tur de scrutin la parchetele de pe lângă judecătorii, iar dispozițiile art. 8 prevăd modalitatea în care se aleg membrii Consiliului Superior al Magistraturii dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție (2 membri) și dintre procurorii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (1 membru); aceștia sunt aleși în adunarea generală prin vot direct, secret și personal dintre magistrații care și-au depus candidatura.

Potrivit dispozițiilor art. 8 alin.(4) din lege, în cazul în care niciunul dintre candidați nu obține majoritate de voturi se organizează turul doi al alegerilor la

care participă judecătorii și procurorii clasati pe primele două locuri. Este ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi în turul doi al alegerilor.

Procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii dintre magistrații de la curțile de apel, tribunale, judecătorii și parchetele aferente acestor instanțe este reglementată de dispozițiile art. 16 din lege, însă prevederile art. 8 alin.(4) se aplică în mod corespunzător, aspect ce reiese în mod neîndoielnic din dispozițiile art.16 alin.(3). Prin urmare, existența unei norme de trimitere conduce la concluzia că există, în anumite cazuri, obligativitatea alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii doar dacă aceștia obțin în primul tur de scrutin majoritatea de voturi, în caz contrar fiind necesar a se derula și turul al doilea.

Contestatorul a susținut că o interpretare contrară, potrivit căreia dispoziția art. 8 alin. (4) ar fi aplicabilă doar la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ar conduce la concluzia că norma de trimitere rămâne inaplicabilă la alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii proveniți de la celelalte paliere judiciare, judecători și procurori, ceea ce ar echivala cu un refuz nejustificat de aplicare a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Legea nr. 317/2004.

În ceea ce privește dispoziția de la art. 16 alin. (3) raportat la art. 8 alin. (4), contestatorul a învederat că singura interpretare logică și teleologică constă în aceea că în turul doi al alegerilor participă judecătorii și procurorii clasati pe primele două locuri, pentru situația în care ar trebui desemnat un singur candidat ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii, ca urmare a faptului că niciun candidat nu a obținut majoritatea în primul tur, așa cum rezultă din teza finală a art. 8 alin. (4), deoarece organizarea unui eventual tur secund pentru două locuri, cu primii doi candidați ar fi inutilă și contrară dispozițiilor art. 8 alin. (4) teza finală, potrivit cu care este ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii, candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi în turul doi al alegerilor, fiind evident că ambii vor fi aleși pe cele două locuri.

La parchetele de pe lângă judecătorii, pentru care Legea nr. 317/2004 prevede alegerea unui singur candidat în Consiliul Superior al Magistraturii, contestatorul a arătat că, potrivit comunicării proceselor-verbale de votare, niciunul dintre candidați nu a obținut majoritatea în primul tur de scrutin și, deși mai există parchete în care nu s-au desfășurat adunările generale din lipsa cvorumului, votul acestora nu poate influența această situație, sens în care se impune organizarea celui de-al doilea tur de scrutin la care să participe primii 2 candidați.

O interpretare adecvată a dispozițiilor legale invocate, cu consecința organizării unui al doilea tur de scrutin ar fi concordanță cu litera și spiritul legii și ar conferi legitimitate în alegerea tuturor membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, prin aplicarea întocmai a dispozițiilor legale, după cum o interpretare contrară ar comporta discuții inclusiv în planul respectării dispozițiilor constituționale; în acest sens, contestatorul a făcut referire la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 374/2016.

Concluzionând, contestatorul a solicitat anularea în parte a Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în ceea ce privește soluția privind contestația formulată și înregistrată sub nr. 35/CE/27.06.2022, cu consecința admiterii contestației, organizarea unui al doilea tur de scrutin la parchetele de pe lângă judecătorii și obligarea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii la stabilirea unui calendar corespunzător pentru desfășurarea acestui tur de doi al alegerilor.

Apărările formulate în cauză

În data de 26 iulie 2022, *intimatul Consiliul Superior al Magistraturii a depus întâmpinare* la contestația formulată de contestatorul Lia Sorin Marian.

Cu titlu prealabil, intimatul a solicitat, în temeiul art. 78 din Codul de procedură civilă, introducerea în cauză a procurorului Sîntion Marioara Cătălina de la Parchețul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București, întrucât potrivit art. 3 din actul administrativ contestat în cauză, Plenul Consiliului a constatat legalitatea procedurilor de alegere a membrilor cu privire la care au fost respinse contestațiile, respectiv procurorul Claudiu Constantin Sandu de la Parchetul de la Parchetul de pe lângă Tribunalul Brașov și procurorul Marioara Cătălina Sîntion de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 3 București și a dispus declararea ca aleși a acestora.

Or, având în vedere că, în cauză, contestatorul critică soluția dispusă la art. 3, iar în cazul admiterii contestației, dispoziția privind declararea ca membru ales a procurorului Marioara Cătălina Sîntion nu ar mai produce efecte, aceasta are interes în cauză și este necesar ca hotărârea ce se va pronunța să îi fie opozabilă.

Totodată, a arătat că pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție- Secția I civilă au fost înregistrate dosarele nr. 1637/1/2022, nr. 1638/1/2022 și nr. 1639/1/2022, ce au ca obiect revocarea, în parte, a Hotărârii nr. 113 din data de 19.07.2022, în ceea ce privește soluțiile privind contestațiile formulate de procurorul Flonta Sorin Emil și de judecătorii Glugă Adrian și Narcis Erculescu, dosare în care intimatul a invocat excepția de conexitate și a solicitat trimiterea lor la dosarul cu nr. 1635/1/2022.

În ceea ce privește contestația formulată de contestatorul Lia Sorin Marian, intimatul a învederat că, astfel cum rezultă din ordinea de zi soluționată din 19.07.2022, afișată pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii, contestația a fost respinsă cu majoritate: 6 voturi pentru „admitere” și 13 voturi pentru „respingere”, astfel că este neîntemeiat motivul de nulitate invocat de contestator referitor la lipsa votului secret, date fiind dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 317/2004. În ședința din data de 19.07.2022, au fost respectate aceste dispoziții legale, având în vedere faptul că votul a fost electronic, direct și secret, fără a exista posibilitatea de a se cunoaște modul în care fiecare membru a votat, articolele apărute în presă nefiind dovezi apte să ducă la concluzia că nu a fost respectat secretul votului, precum și la nulitatea actului administrativ contestat.

S-a mai arătat că neîntemeiat este și motivul contestației referitor la nelegalitatea modalității de desfășurare a adunărilor generale ale procurorilor, la unutățile de parchet anume arătate, fiind reiterate argumentele expuse în cuprinsul hotărârii contestate și a concluzionat că nu este îndeplinită condiția

sine qua non prevăzută de art. 17 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 vizând necesitatea ca situațiile constatate să fi avut drept consecință influențarea rezultatului alegerilor.

Referitor la solicitarea contestatorului de organizare a celui de-al doilea tur de scrutin pentru cel de-al doilea membru de la parchetele de pe lângă judecătoria, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat că este neîntemeiată ca urmare a voturilor exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii cu ocazia soluționării contestațiilor.

2. Contestația formulată în dosarul nr. 1637/1/2022

Prin cererea înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția I civilă, în data de 22 iulie 2022, sub nr. 1637/1/2022, contestatorul Flonta Sorin Emil, în temeiul art. 17 alin. (6) raportat la art. 7 alin. (9) din Legea nr. 317/2004, a solicitat, în contradictoriu cu intimații Consiliul Superior la Magistraturii și Sandu Claudiu Constantin, admiterea contestației formulate, anularea parțială a Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în ceea ce privește respingerea contestației sale (art. 3 din hotărâre), constatarea nelegalității procedurii de alegere a procurorului Sandu Claudiu Constantin, ca membru în Consiliul Superior al Magistraturii, cu consecința organizării celui de-al doilea tur de scrutin la alegerile pentru cel de-al doilea loc alocat parchetelor de pe lângă tribunale în Consiliul Superior al Magistraturii, între Sandu Claudiu Constantin și contestator.

În motivarea cererii, contestatorul a prezentat, pe larg, motivele contestației formulate în data de 06.07.2022, prin care a solicitat organizarea celui de-al doilea tur de scrutin la parchetele de pe lângă tribunal.

În continuare, contestatorul Flonta Sorin Emil a învederat că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a motivat Hotărârea nr. 113/19.07.2022 în sensul firesc, ce rezultă din interpretarea logică și teleologică a textelor incidente și a reținut, în mod judicios, că este necesară cumularea condiției de a obține cel mai mare număr de voturi la nivel național (dedusă din interpretarea art. 16 alin. (2) din Legea nr. 317/2004), prin raportare la numărul locurilor eligibile corespunzător fiecărui grad de jurisdicție, cu cea vizând obținerea majorității de voturi (dedusă din interpretarea dispozițiilor art. 8 alin. (4) la care fac trimitere prevederile art. 16 alin. (3) din același act normativ), întrucât cele două condiții sunt cumulative, neexcluzându-se reciproc. S-a mai reținut că, dacă sunt două locuri eligibile și un singur candidat a obținut majoritatea voturilor exprimate, acest fapt nu asigură condiția de reprezentativitate și pentru candidatul clasat pe locul următor, dar care nu a obținut majoritatea, fiind necesară organizarea celui de-al doilea tur de scrutin între cei doi candidați situați pe locurile 2 și 3 în ordinea descrescătoare a voturilor obținute. În același sens, s-a invocat și un precedent referitor la alegerile desfășurate la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, în data de 24.06.2011.

A mai arătat contestatorul că, pe de altă parte, în mod justificat s-a arătat că o astfel de interpretare corespunde rațiunii de reprezentativitate avută în vedere la reglementarea procedurii de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii care trebuie abordată unitar pentru toate categoriile de instanțe,

nu doar pentru instanța supremă, nefiind justificată aplicarea unor reguli diferite de alegere a membrilor judecători ai Consiliului, ale căror drepturi și obligații sunt identice, indiferent de gradul de jurisdicție pe care îl reprezintă, neputând fi concepută aplicarea unor reguli diferite pentru alegerea membrilor Consiliului.

Reținând principiul consacrat în adagiul latin *actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*, potrivit căruia o normă juridică trebuie interpretată în scopul producerii de efecte, iar nu în sensul neaplicării ei, dar și Decizia Curții Constituționale nr. 374/2016, la care contestatorul a arătat că a făcut referire în cuprinsul contestației, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a admis contestațiile formulate de judecătorii Glugă Adrian și Narcis Erculescu, dispunând totodată aprobarea buletinelor de vot și a calendarului de desfășurare a turului 2 de scrutin pentru cel de-al treilea membru judecător din partea curților de apel și pentru cel de-al doilea membru din partea tribunalelor.

Deși s-a arătat în cuprinsul Hotărârii nr. 113/19.07.2022 că argumentele invocate sunt similare în fapt și în drept celor analizate la pct. 1, s-a respins, ca neîntemeiată, contestația sa, ca urmare a voturilor exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii cu ocazia soluționării contestațiilor.

În acest sens, contestatorul a considerat că hotărârea nu este nici pe departe nemotivată, în ceea ce privește respingerea contestației sale. Astfel, toate argumentele care au fundamentat soluția de admitere a contestațiilor judecătorilor sunt aplicabile și contestației sale, deoarece legea nu prevede nicio diferențiere între alegerea judecătorilor și alegerea procurorilor ca membri în Consiliul Superior al Magistraturii, iar situația juridică existentă la tribunale, pentru care s-a cerut o dezlegare, este identică situației juridice existente la parchetele de pe lângă tribunale, în condițiile în care contestațiile au vizat aceeași chestiune, respectiv necesitatea organizării celui de-al doilea tur de scrutin între candidații clasati pe locurile 2 și 3, în ordinea descrescătoare a numărului de voturi obținute.

Ca atare, contestatorul a susținut că hotărârea este judicios motivată, iar argumentele pe care s-au fundamentat soluțiile de admitere a contestațiilor judecătorilor sunt aplicabile deopotrivă și în cazul contestației sale.

În continuare, contestatorul a susținut că soluția de respingere a contestației, pe baza unor argumente care ar fi justificat admiterea acesteia, este vădit nelegală, chiar dacă respingerea, ca nefondată, a contestației sale este consecința directă a votului exprimat în Consiliu.

Contestatorul a arătat că, potrivit art. 29 alin. (4), hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, în plen și în secții, se iau prin vot direct și secret și se motivează, însă, consensul, într-un organism colegial cum este Consiliul Superior al Magistraturii, nu poate genera adoptarea unor soluții nelegale, iar adoptarea unor soluții în plen sau în secții, pe baza votului majoritar al membrilor nu poate înfrânge principiul legalității, și atunci când se constată abateri de la dispozițiile legale, în mod evident, acestea se impun a fi corectate, tocmai pentru a garanta supremația legii.

Respingerea contestației sale a fost motivată exclusiv prin realizarea unei majorități fragile (10 voturi pentru respingerea contestației și 9 pentru admitere) în ceea ce privește voturile exprimate cu ocazia soluționării acesteia; or, respingându-se contestația pe baza unor argumente care pledau exclusiv pentru admiterea contestației, se constată că soluția respingerii contestației nu este fundamentată juridic, astfel că se impune a fi reformată.

În acest sens, contestatorul a susținut că se impune admiterea contestației, întrucât soluția de respingere a contestației este lipsită de fundament juridic, deși este o situație juridică identică, existentă la tribunale, pentru care s-a solicitat o dezlegare în sensul organizării unui al doilea tur de scrutin, solicitare ce a făcut obiectul contestației judecătorului Narcis Erculescu, care a fost soluționată diferit, fiind admisă, cu consecința organizării celui de-al doilea tur de scrutin între candidații care nu au obținut majoritate, clasati pe locurile 2 și 3 în ordinea descrescătoare a voturilor obținute.

Or, prin aceeași Hotărâre nr. 113/19.07.2022, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a dispus soluții diametral opuse pentru situații juridice identice, deși legea nu diferențiază în ceea ce privește procedura de alegere a judecătorilor și cea aplicabilă în cazul procurorilor. Adoptarea unor soluții antagonice pentru două situații juridice identice, în aceeași împrejurare, de către același organ colegial, având aceeași componentă a fost consecința exclusivă a modalității diferențiate în care membrii Consiliului Superior al Magistraturii au votat, însă modalitatea de votare nu poate complini nici pe departe necesitatea respectării principiului legalității, care trebuie să primeze inclusiv în ceea ce privește fundamentarea convingerii fiecărui membru al Consiliului pentru deliberare și exprimarea votului.

A mai arătat contestatorul că argumentele dezvoltate în cuprinsul contestației și însoțite în integralitate prin motivarea hotărârii atacate, bazate pe interpretarea logică și teleologică a textelor incidente, pe necesitatea conferirii unor efecte juridice dispozițiilor legale aplicabile în materie, dar și pe obligativitatea respectării Deciziei Curții Constituționale nr. 374/2016, sunt elocvente și conduc la concluzia că este necesară obținerea majorității voturilor în primul tur de scrutin pentru toate locurile și pentru toate palierele, în caz contrar fiind necesar a se organiza turul al doilea de scrutin.

Relevant este faptul că dispozițiile art. 8 alin. (4) nu pot fi aplicate decât în legătură cu prevederile art. 8 alin. (3), fiind evident că textele se referă deopotrivă la judecători și la procurori și consacră același principiu, cel al obținerii majorității voturilor în adunările generale. În egală măsură, norma de trimitere este menită să asigure o aplicare unitară, nicidecum diferențiată, a aceluiași algoritm de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, pentru toate palierele judiciare.

Concluzionând, contestatorul a făcut trimitere la principiile generale de alegere a Consiliilor Judiciare, respectiv la Carta europeană cu privire la Statutul judecătorului din 10 iulie 1998, emisă de Consiliul Europei - Principiul 1.3, la paragraful 27 din Avizul nr.10 (2007) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) și la paragrafele 8,14 și 30 din Avizul CCJE nr. 24 (2021):

Evoluția consiliilor judiciare și rolul acestora în cadrul sistemelor judiciare independente și imparțiale, din care rezultă faptul că, în măsura în care se apelează la o modalitate de alegere directă de către colegi, procedura de alegere trebuie să asigure o reprezentativitate cât mai mare la toate nivelurile.

Apărările formulate în cauză

În data de 25 iulie 2022, *intimatul Consiliul Superior al Magistraturii a depus întâmpinare* la contestația formulată de contestatorul Flonta Sorin Emil, prin care a invocat excepția de conexitate față de dosarul nr. 1635/1/2022, în temeiul art. 139 din Codul de procedură civilă, întrucât obiectul și motivările celor două contestații sunt similare, existând o strânsă legătură între acestea, pentru asigurarea unei bune judecăți și evitarea pronunțării unor hotărâri contradictorii, iar cu privire la fond s-a reținut în hotărâre că sunt neîntemeiate contestațiile ca urmare a voturilor exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii cu ocazia soluționării acestora.

În data de 26 iulie 2022, *intimatul Sandu Constantin Claudiu a depus întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea contestației formulate de contestatorul Flonta Sorin Emil, și, în consecință, să se constate că alegerile organizate în data de 22.06.2022 îndeplinesc toate condițiile de legalitate, iar acesta a fost ales membru în Consiliul Superior al Magistraturii cu un număr de 204 voturi.

În cuprinsul întâmpinării, a arătat că nu este de acord cu motivele invocate de contestator, întrucât interpretarea unei dispoziții legale se face doar atunci când legea este neclară, or, în speță, Legea nr. 317/2004 este deosebit de clară în sensul că prevede două proceduri diferite, la art. 8 procedura alegerii membrilor la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, unde, dacă niciunul dintre candidați nu obține majoritate de voturi, se organizează turul doi între candidații clasati pe primele două locuri, și art. 16 care prevede procedura de alegere a magistraților de la curțile de apel, tribunale și judecătoria, legiuitorul indicând că sunt aleși magistrații care au obținut numărul cel mai mare de voturi, la nivel național.

Astfel, dacă s-ar împărtăși opinia contestatorului ar fi necesar să se constate că, la alegerile pentru parchetele de pe lângă tribunale, niciun candidat nu a obținut majoritate de voturi, ceea ce nu este real deoarece procurorul Staicu Bogdan a obținut majoritate de voturi, astfel că o primă condiție prevăzută de lege nu este îndeplinită.

De asemenea, a arătat că solicitarea ca turul doi să se organizeze între procurorii clasati pe locurile 2 și 3 nu are fundament legal, în condițiile în care legea prevede ca turul doi să se organizeze între magistrații clasati pe primele două locuri. Turul doi al alegerilor se poate organiza acolo unde legea îl prevede în mod expres, or, în cazul alegerilor pentru curțile de apel, tribunale și judecătoria o asemenea prevedere nu există, astfel că s-ar adăuga la lege.

Toate alegerile pentru Consiliul Superior al Magistraturii au urmat aceeași procedură, fiind aleși membri magistrații care au avut numărul cel mai mare de voturi la nivel național, fără a fi pusă în discuție organizarea unui tur doi deoarece o asemenea posibilitate nu este prevăzută de lege.

Intimatul a mai susținut că invocarea Deciziei nr. 374/2016 a Curții Constituționale nu poate conduce automat la concluzia necesității organizării turului doi al alegerilor, întrucât, în cuprinsul acestei decizii, Curtea Constituțională a făcut o analiză succintă a procedurii de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, precum și a dispozițiilor legale adiacente, ajungând la concluzia corectă că este un organ colegial și autoritate publică cu rang constituțional, mandatele membrilor săi nefiind individuale.

Or, organizând un tur doi al alegerilor pentru curți de apel, tribunale, judecătoria și parchetele de pe lângă acestea s-ar încălca acest caracter unitar și simultan al alegerilor și s-ar încălca în acest fel decizia Curții Constituționale.

Intimatul a mai arătat că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a pronunțat o soluție care nu poate fi justificată juridic, și anume a admis contestațiile formulate de candidații judecătoria învinși în alegeri și a respins contestațiile candidaților procurori. Justificarea din motivare cu privire la reprezentativitatea dată de alegerea membrilor cu majoritate este total contrară principiului de reprezentativitate și legitimitate dată de **alegeri**.

În acest sens, încercarea de a extinde principiul stabilit de lege pentru Înalta Curte de Casație și Justiție și pentru Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (unde este expres prevăzută majoritatea) către celelalte instanțe și parchete nu are fundament legal și tinde să încalce principiul reprezentativității.

În continuare, intimatul a făcut o analiză a modificărilor efectuate în timp asupra Legii nr. 317/2004, evidențiind că singura explicație plauzibilă este reluarea mecanică a fostului art. 17 alin. 3 care a devenit la acest moment art. 16 alin. 3 din Legea nr. 317/2004, fără a se observa că modalitățile de alegere a membrilor Consiliului nu mai sunt aceleași și nu mai există nicio legătură logică între cele două norme.

Concluzionând, intimatul a solicitat respingerea contestației, arătând că turul doi a fost prevăzut doar pentru Înalta Curte de Casație și Justiție și pentru Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, deoarece doar în aceste cazuri se aplică regula alegerii cu majoritatea voturilor, iar pentru celelalte instanțe și parchete legiuitorul a menținut metoda alegerii candidaților care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național astfel că menținerea trimiterii la art. 8 alin. (4) în forma actuală a legii poate fi înțeleasă doar ca o modalitate de rezolvare a situației în care doi candidați au același număr de voturi, ipoteză care de altfel a și fost avută în vedere de legiuitor la momentul adoptării inițiale a legii.

3. Contestația formulată în dosarul nr. 1638/1/2022

*Prin cererea înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția I civilă, în data de 25 iulie 2022, sub nr. 1638/1/2022, contestatoarea **Milu Ramona Grațiera**, în temeiul art. 17 alin. (6) raportat la art. 7 alin. (7) și (9) din Legea nr. 317/2004, a solicitat, în contradictoriu cu intimații Consiliul Superior la Magistraturii și Glugă Adrian, anularea parțială a Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii în ceea ce privește art. 1, și anularea în parte a Hotărârii Secției pentru Judecătoria a*

Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2000 din 19 iulie 2022 în ceea ce privește art. 1 alin. (1) și (2), și, pe cale de consecință, respingerea contestației formulate de judecătorul Glugă Adrian, precum și înlăturarea tuturor măsurilor dispuse cu privire la reluarea procedurii de alegere a celui de-al treilea membru al Consiliului Superior al Magistraturii la curțile de apel.

În motivarea contestației, contestatoarea a arătat că este judecător în cadrul Curții de Apel Brașov și că a candidat pentru funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii din partea curților de apel, iar în urma votului desfășurat în data de 22.06.2022 s-a situat, potrivit centralizării voturilor, pe locul al treilea, cu un număr de 361 de voturi. Judecătorul Glugă Adrian a formulat contestație privind legalitatea alegerii celui de-al treilea membru în Consiliul Superior al Magistraturii din partea curților de apel, solicitând organizarea unui al doilea tur de scrutin, iar contestatoarea, în replică, a formulat un punct de vedere pe care l-a înaintat și susținut în fața Plenului.

În acest context factual, contestatoarea a învederat că hotărârile atacate sunt nelegale, netemeinice și prejudiciabile pentru aceasta, în calitate de candidat la alegerile în cauză.

În principal, a arătat că este inadmisibilă contestația formulată de judecătorul Glugă Adrian, întrucât acesta nu invocă o încălcare a legii în procedura de desemnare și de alegere, ci, printr-o interpretare forțată a unor dispoziții legale clare, aplicate ca atare la alegerile anterioare, suține că este necesară organizarea unui tur doi între candidații aflați pe locurile 3 și 4.

În subsidiar, a arătat că sunt neîntemeiate contestația și solicitarea de organizare a unui tur doi al alegerilor între candidații aflați pe locurile 3 și 4, care nu corespunde unei corecte aplicări a prevederilor legale.

Având în vedere ipotezele la care se referă art. 8 alin. (1)-(2) (alegerile la Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție) pentru care este prevăzută expres condiția majorității de voturi în adunările generale (alin. 3) și luând în considerare faptul că art. 16 alin. (1) lit. a)-f) impune textual cerința obținerii celui mai mare număr de voturi la nivel național (nu condiția majorității de voturi în adunările generale - argumentul *qui dicit de uno, negat de altero*), având în vedere regula de interpretare *actus interpetandus est potius ut valeat quam ut pereat*, conform căreia un text trebuie interpretat în sensul de a avea un sens, contestatoarea a susținut că aplicarea „în mod corespunzător” a prevederilor nu poate viza, în afara situațiilor în care legea prevede expres condiția majorității de voturi, decât situația în care, la celelalte niveluri jurisdicționale, există un număr egal de voturi între candidații clasati pe locuri eligibile, ceea ce nu este cazul la actualele alegeri.

S-a mai arătat că aplicarea corespunzătoare a textului mai poate avea în vedere și acele situații în care fiind un singur loc în Consiliu (cazul parchetelor de pe lângă judecătorii ori al parchetelor de pe lângă curțile de apel) ar fi necesar ca cel ales în Consiliu să beneficieze de reprezentativitatea conferită de majoritatea voturilor obținute. De altfel, textul menționează expres turul doi între primii doi clasati în situația particulară în care niciunul dintre candidați nu obține majoritate de voturi.

Contestatoarea a opinat că doar o astfel de interpretare corespunde voinței legiuitorului, iar textul invocat nu este aplicabil în sine situației în care există două sau trei locuri în Consiliu, așa cum este situația tribunalelor, parchetelor de pe lângă tribunal sau al curților de apel.

Potrivit procesului-verbal centralizator din 30 iunie 2022, în cazul curților de apel se constată că doi dintre candidați au obținut majoritatea voturilor exprimate, prin urmare nu este îndeplinită, în mod evident, condiția ca niciunul dintre candidați să nu fi obținut majoritate de voturi.

La art. 16 din lege, condiția prevăzută în mod expres și neechivoc de lege este aceea a numărului cel mai mare de voturi la nivel național fără condiția suplimentară a obținerii majorității voturilor de către fiecare candidat. Rațiunea unui al doilea tur de scrutin ar exista fără dubiu în ipoteza unui număr egal de voturi obținute de doi sau mai mulți candidați.

Condiția numărului celui mai mare de voturi și nu a majorității voturilor exprimate își are rațiunea în specificul alegerilor pentru Consiliul Superior al Magistraturii, caz în care este obligatoriu pentru ca votul să fie valabil exprimat, să fie votați 3 candidați din maximum de 16 posibili la fiecare palier inferior Înaltei Curți de Casație și Justiție și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Contestatoarea a învederat că în ipoteza absurdă în care și acest argument ar fi înlăturat, se constată că textul vorbește explicit despre organizarea unui tur doi între primii 2 clasați, nicidecum despre candidații clasați pe locurile 3-4.

În cadrul unei analize teleologice a textelor legale în discuție, contestatoarea a susținut că s-a renunțat la principiul comun din forma inițială a Legii nr. 317/2004 - sunt aleși ca membri judecătoria și procurorii care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național - și s-au stabilit reguli diferite privind condițiile de alegere; astfel pentru Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție s-a introdus regula nouă a obținerii majorității de voturi în adunările generale, iar pentru parchetele și instanțele de rang inferior s-a păstrat regula obținerii numărului cel mai mare de voturi la nivel național.

Analiza comparată a celor două reguli conduce la concluzia că cerința majorității de voturi în adunările generale este prevăzută ca o excepție de la regula generală.

Modificarea art. 17 (devenit ulterior, art. 16) s-a limitat la alin. (2) și nu a vizat și alin. (3) care trimitea la art. 9 alin. (4) care fusese modificat și care, în forma inițială, dădea sens trimiterii (adică puteau exista cazuri în care candidații de la curți de apel până la judecătoria au obținut un număr egal de voturi și trebuia stabilit un criteriu legal pentru departajarea acestora). Astfel, după republicare și renumerotare, art. 16 alin. (3) a păstrat trimiterea la art. 8 alin. (4), deși ipoteza art. 16 nu folosește condiția prealabilă a obținerii majorității de voturi în adunările generale, ci impune în mod indiscutabil o altă regulă, cea a obținerii numărului cel mai mare de voturi la nivel național.

Așadar, contestatoarea a arătat că aceasta este explicația pretensei „corelări” dintre art. 16 alin. (3) și art. 8 alin. (4), care în realitate nu este decât

dovada unei scăpări legislative, a unei lipse de atenție la situația juridică a normei la care se face trimitere, iar această inadvertență nu trebuie să producă vreun efect pe care legiuitorul în mod clar nu l-a intenționat și pe care regulile de interpretare logică le exclud categoric.

În susținerea acestor apărări, contestatoarea a invocat, *mutatis mutandis*, argumentația Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Grosaru împotriva României* și a concluzionat că de esența unui proces electoral este ca normele aplicabile să fie previzibile încă dinainte de debutul alegerilor și ca acestea să nu primească o interpretare fundamental opusă la un moment postelectoral, prealabil validării acestora. De altfel, din economia acestei hotărâri reiese că organismul însărcinat cu organizarea și validarea rezultatului alegerilor trebuie să respecte un set de criterii care să permită evitarea arbitrariului, sens în care puterea de apreciere a acestuia trebuie să fie la un nivel de precizie, circumscris prevederilor dreptului intern. În acest sens, regulile electorale (inclusiv cele relative la atribuirea mandatului) trebuie să fie clare, previzibile și accesibile.

Or, în cazul alegerilor de față, analizând calendarul alegerilor stabilit inițial, contestatoarea a susținut că organizatorul acestor alegeri nu a anticipat și inclus în calendar necesitatea unui eventual tur doi și între care candidați ar trebui să se desfășoare acestea, ceea ce demonstrează că cele dispuse prin hotărârile atacate, în ceea ce privește cel de-al treilea membru din partea curților de apel, nu satisfac exigentele statuate de Curtea Europeană, în sensul ca regulile electorale să fie clare, previzibile și accesibile. În plus, spre deosebire de calendarul de desfășurare a primului tur de scrutin, calendarul de desfășurare a turului doi nu mai prevede o perioadă de întâlniri ale candidaților cu votanții și de susținere a candidaturilor în fața colectivelor de judecători, contestatoarea arătând că acest aspect este de natură a o prejudicia în dreptul său de a-și susține în continuare candidatura.

Încălcarea flagrantă a principiilor statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în sensul că regulile electorale să fie clare, previzibile și accesibile, mai rezultă chiar din faptul că prin hotărârea nr. 113/19.07.2022 aceleași dispoziții legale enunțate au fost aplicate diferit în situații identice sau similare cum este cazul celui de al doilea membru din partea tribunalelor și respectiv al doilea membru din partea parchetelor de pe lângă tribunale, dar și cazul celui de al treilea membru din partea curților de apel.

Paragraful final din pagina a noua a acestei hotărâri constituie dovada evidentă a faptului că a fost, în mod flagrant, încălcată exigența statuată cu titlu de principiu de către Curtea Europeană, în sensul că organismul însărcinat cu organizarea și validarea rezultatului alegerilor, Consiliul, trebuie să respecte un set de criterii care să permită evitarea arbitrariului, iar puterea de apreciere a acestuia trebuie să fie la un nivel de precizie, circumscris prevederilor dreptului intern. Or, structura votului a reflectat o majoritate strânsă de 10 la 9, astfel că ambele opinii au fost împărtășite semnificativ, dar prin aceeași hotărâre Consiliul a pronunțat soluții diferite în situații identice ori similare. În plus, acest organism nu prezintă suficiente garanții de imparțialitate, dat fiind că în compunerea sa regăsim membri care nu doar că nu au calitatea de magistrat, ci chiar au calitatea

de oameni politici, votul acestor membri influențând, de altfel, adoptarea hotărârii Plenului ce a fost atacată.

În mod eronat (paragraful al doilea din pagina 5) se susține că este similară situația alegerilor din 24.06.2011 de la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție când s-a organizat un al doilea tur de scrutin. Eroarea evidentă constă în aceea că alegerile de la nivelul instanței supreme prevăd în mod expres condiția specială a majorității voturilor, prin derogare de la regula de drept comun a numărului cel mai mare de voturi prevăzută de art. 16.

În continuare, contestatoarea a arătat că tot eronat s-a arătat că „este necesar ca să se aplice în mod unitar fie regula majorității, fie regula celui mai mare număr de voturi”, dar și că „având în vedere că legiuitorul a instituit condiția majorității pentru alegerea membrilor de la cel mai înalt grad de jurisdicție, la care se face trimitere expresă în cazul alegerilor de la celelalte grade de jurisdicție, singura interpretare posibilă în acord cu principiile constituționale (pe care nu le-a indicat) ar fi aceea a respectării regulii majorității în procedura de alegere a tuturor membrilor Consiliului”. Acest raționament se îndepărtează, în mod flagrant, de la litera și spiritul legii, fiind evident că mecanismul alegerilor este diferit la gradele inferioare de jurisdicție.

Așadar, situațiile nu sunt identice, astfel că nu se impune aplicarea acelorași reguli, cu atât mai mult cu cât regulile sunt expres prevăzute de lege în mod diferit, iar dispozițiile legale invocate sunt în vigoare și nu au fost declarate neconstituționale. De altfel, chiar legea prevede aplicarea „în mod corespunzător”, iar dacă legiuitorul ar fi dorit un tratament identic ar fi trebuit și ar fi putut să reglementeze ca atare. Mai mult, și proiectele de legi ale justiției aflate în consultare publică nu modifică această paradigmă, fiind în continuare reglementată cu titlu de regulă condiția celui mai mare număr de voturi.

A mai susținut contestatoarea că, în mod eronat, se pretinde că ar fi aplicabile în cauză considerentele Deciziei nr. 374/2016 a Curții Constituționale, paragraful 48, însă, din analiza paragrafului invocat, se remarcă faptul că aspectul dezlegat de către instanța de contencios constituțional constă în stabilirea caracterului alegerilor pentru Consiliu, respectiv că nu este vorba despre alegeri individuale, ci „legiuitorul reiterează întreaga componență a Consiliului ca rezultat al voturilor exprimate în cadrul alegerilor, tocmai pentru a sublinia caracterul unitar și simultan al procedurii și caracterul general al alegerilor, aspecte importante în calificarea duratei de 6 ani a mandatului membrilor Consiliului ca fiind inerentă organului colectiv”. Astfel, doar considerentele care susțin acest raționament și care au caracter decizoriu se bucură de obligativitate *erga omnes* potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale.

Așadar, „caracterul unitar și simultan al procedurii și caracterul general al alegerilor”, în accepțiunea Curții Constituționale vizează durata mandatului care trebuie să fie de 6 ani inerentă organului colectiv, în sensul că „persoana aleasă pentru ocuparea unui loc vacant își exercită calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii pentru restul de mandat rămas până la expirarea termenului de 6 ani”. Prin hotărârile atacate, sintagma „caracter unitar al

alegerilor”, al cărei înțeles este explicat cu claritate de către Curtea Constituțională, este ruptă total din context, în sensul că s-a atribuit prin hotărârile contestate un înțeles care nu a fost stabilit de către instanța de contencios constituțional prin respectiva decizie, iar fragmentul din finalul unei fraze este deturnat de la sensul pentru care a fost menționat în respectiva decizie.

Mai mult, decizia instanței de control constituțional a fost pronunțată în contextul factual al organizării alegerilor pentru cel de al doilea membru al Consiliului din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție, unde lista finală poate avea în vedere „judecătorii și procurorii care au obținut majoritatea de voturi în adunările generale sau care au obținut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor”. De altfel, Curtea Constituțională nu abordează diferența de paradigmă a alegerilor în cazul celor două categorii și nu realizează o analiză a constituționalității dispozițiilor art. 16 și art. 8 din Legea nr. 317/2004.

În realitate, caracterul unitar și simultan al procedurii și caracterul general al alegerilor în accepțiunea Curții Constituționale se încalcă exact prin organizarea turului doi, dar și prin validarea parțială a alegerilor care se propune prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 114/19.07.2022 și care nu face obiectul prezentei cauze. Scindarea alegerilor în sensul continuării acestora doar pentru doi membri în Consiliu, în timp ce pentru restul se constată finalizarea lor, este o încălcare evidentă a caracterul unitar și simultan al procedurii și caracterul general al alegerilor.

Aplicarea dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 317/2004 în spiritul și litera lor ar trebui să constituie garanția unei coerențe și consistențe în acest mecanism de verificare a legalității alegerilor, fără contradicții și inadvertențe care ar putea fi justificate la limită doar într-un contencios bazat exclusiv pe principiul disponibilității.

Concluzionând, contestatoarea a precizat că toate argumentele învederate sunt aplicabile atât cu privire la Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 113/19.07.2022, cât și cu privire la Hotărârea Secției pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2000/19.07.2022, având în vedere caracterul subsecvent al hotărârii secției pentru judecători față de hotărârea Plenului, dar și că prin considerentele hotărârii secției sunt preluate în esență aceleași argumente ca în cea dintâi hotărâre pronunțată de către Plen.

Apărările formulate în cauză

Intimatul Consiliul Superior al Magistraturii a depus întâmpinare, prin care a invocat, în conformitate cu dispozițiile art. 139 Cod procedură civilă, excepția de conexitate, în raport cu dosarul nr. 1635/1/2022, iar pe fond a solicitat respingerea, ca neîntemeiată, a contestației, susținând că hotărârile contestate sunt legale și temeinice, emise cu interpretarea și aplicarea corectă a dispozițiilor legale incidente.

Preliminar, în ceea ce privește pretinsa inadmisibilitate a contestației formulate de contestatorul Glugă Adrian, a arătat că potrivit art. 17 alin. (3), judecătorii și procurorii pot formula contestații cu privire la legalitatea procedurilor administrative de desemnare și de alegere pentru membrii Consiliului Superior al Magistraturii, iar îndeplinirea cumulativă a condițiilor de

a obține cel mai mare număr de voturi la nivel național, prin raportare la numărul locurilor eligibile corespunzător fiecărui grad de jurisdicție, precum și cea vizând obținerea majorității de voturi, ține de legalitatea procedurilor de alegere, astfel că formularea unei contestații având un asemenea obiect este admisibilă.

A arătat intimatul că, așa cum în mod corect a reținut și Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, textul care reglementează centralizarea rezultatelor votului din circumscripțiile tuturor curților de apel și declararea ca aleși a membrilor reprezentând aceste categorii de instanțe face trimitere expresă la dispozițiile art. 8 alin. (4) din lege, care reglementează desfășurarea procedurii de alegere a celor doi judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Prin urmare, în vederea declarării ca aleși a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii reprezentanți ai curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor este necesară cumularea condiției de a obține cel mai mare număr de voturi la nivel național, prin raportare la numărul locurilor eligibile corespunzător fiecărui grad de jurisdicție, cu cea vizând obținerea majorității de voturi. Cele două condiții sunt cumulative și nu se exclud, fiind declarați membri aleși ai Consiliului doar judecătorii care au obținut majoritatea voturilor exprimate, în ordinea descrescătoare a voturilor la nivel național, în limita locurilor eligibile corespunzătoare gradului de jurisdicție.

Contrar susținerilor contestatoarei, în situația în care, în funcție de gradul de jurisdicție, doar o parte dintre candidați sunt votați de majoritatea electorilor, pentru locurile eligibile rămase neocupate ca urmare a neîntrunirii majorității, devin incidente prevederile art. 8 alin. (4) din lege, care se aplică în mod corespunzător, prin organizarea celui de-al doilea tur de scrutin, la care vor participa următorii doi candidați clasati care nu au obținut majoritatea voturilor exprimate în adunările generale ale judecătorilor.

În acest context, intimatul a arătat că sunt neîntemeiate susținerile acesteia în sensul că trimiterea pe care art. 16 alin. (3) o face la art. 8 alin. (4) ar reprezenta doar o scăpare legislativă, o lipsă de atenție la situația juridică a normei la care se face trimitere, cu consecința neprodurii niciunui efect juridic sau că s-ar aplica doar în situația în care niciun candidat nu ar obține majoritatea voturilor exprimate sau în situație de paritate de voturi.

Astfel, faptul că unul/unii dintre candidați de la un nivel de jurisdicție obține/obțin majoritatea voturilor exprimate nu asigură îndeplinirea condiției de reprezentativitate și pentru candidatul situat pe locul următor, dar care nu a obținut majoritatea, într-o asemenea situație fiind necesar organizarea celui de al doilea tur de scrutin între următorii doi candidați clasati, dar care nu au majoritatea voturilor exprimate.

În ceea ce privește susținerea că dispozițiile art. 16 alin. (3) s-ar aplica doar în situația unei parități de voturi, în mod evident o asemenea interpretare contravine prevederilor exprese ale legii și voinței clare a legiuitorului care a păstrat dispoziția de trimitere la art. 8 alin. (4) și în urma modificărilor succesive ale legii; or, art. 8 alin.(4) reglementează ipoteza neîntrunirii majorității voturilor exprimate și nicidecum situația unui număr egal de voturi.

Contrar celor susținute de contestatoare și cum în mod corect a reținut și Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, organizarea celui de-al doilea tur de scrutin pentru motivul neîndeplinirii condiției majorității nu reprezintă o noutate, în această manieră procedându-se cu ocazia alegerilor desfășurate la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 24.06.2011.

O astfel de interpretare corespunde rațiunii de reprezentativitate avută în vedere la reglementarea procedurii de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, care trebuie abordată unitar pentru toate categoriile de instanțe, iar nu doar pentru instanța supremă, nefiind justificată aplicarea unor reguli diferite de alegere a membrilor judecători ai Consiliului, ale căror drepturi și obligații sunt identice, indiferent de gradul de jurisdicție pe care îl reprezintă.

Prin urmare, având în vedere că toți membrii aleși au același statut, este inadmisibilă o interpretare în sensul aplicării unor principii diferite în procedura de alegere a acestora, din perspectiva condiției necesare pentru asigurarea reprezentativității la nivelul gradului de jurisdicție corespunzător.

Indiferent de soluția pentru care se optează (fie regula majorității, fie regula celui mai mare număr de voturi), aceasta trebuie să fie aplicată unitar tuturor membrilor aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii.

Însă, având în vedere că legiuitorul a instituit condiția majorității pentru alegerea membrilor de la cel mai înalt grad de jurisdicție, la care de altfel se face trimitere expresă și în cazul alegerilor reprezentanților de la celelalte grade de jurisdicție, singura interpretare posibilă în acord cu principiile constituționale este aceea a respectării regulii majorității în procedura de alegere a tuturor membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Totodată, contrar celor susținute de contestatoare, pot fi aplicate reguli diferite pentru alegerea membrilor Consiliului prin faptul că legea prevede o procedură de desemnare a candidaților de la nivelul curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor, întrucât majoritatea cerută în etapa desemnării asigură reprezentativitatea la nivel local (în circumscripția unei singure curți de apel), nicidecum la nivel național.

Or, condiția de reprezentativitate la nivel național pentru toți membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii, indiferent de gradul de jurisdicție, nu poate fi asigurată decât prin obținerea votului majorității și în etapa ulterioară desemnării candidaților, respectiv cu ocazia alegerilor.

De altfel, regula majorității constituie un principiu pentru alegerea membrilor tuturor organelor colegiale existente la nivelul sistemului judiciar, iar o soluție în sensul neaplicării dispozițiilor art. 8 alin. (4) și în cazul alegerii membrilor reprezentanți ai curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor ar fi contrară voinței exprese a legiuitorului, care a înțeles să mențină norma de trimitere de la art. 16 alin. (3), cu toate că au intervenit modificări succesive ale acestui act normativ.

Prin urmare, o interpretare contrară aplicării dispozițiilor art. 16 alin. (3) raportate la art. 8 alin. (4) ar conduce la încălcarea principiului *actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*, potrivit căruia o normă

juridică trebuie interpretată în scopul producerii de efecte juridice, iar nu în sensul neaplicării ei.

De asemenea, a arătat că sunt neîntemeiate susținerile reclamantei referitoare la faptul că prin aplicarea art. 8 alin. (4) nu și-ar produce efectele dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. a)-f), având în vedere faptul că, pentru declararea, ca aleși, a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii reprezentanți ai curților de apel, tribunalelor și judecătoriilor este necesară cumularea condiției de a obține cel mai mare număr de voturi la nivel național, prin raportare la numărul locurilor eligibile corespunzător fiecărui grad de jurisdicție, cu cea vizând obținerea majorității de voturi, aplicându-se și producând astfel efecte atât dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. a)-f), cât și dispozițiile art. 16 alin. (3) coroborat cu art. 8 alin. (4) din același act normativ.

Totodată, nu poate fi reținută susținerea în sensul că aplicarea „în mod corespunzător” a dispozițiilor art. 8 alin. (4) se referă doar la situațiile în care legea prevede în mod expres condiția majorității de voturi (alegerile la nivelul cel mai înalt al sistemului judiciar), deoarece pentru alegerea reprezentanților Înaltei Curți de Casație și Justiție există o dispoziție specială în cuprinsul legii (chiar art. 8 alin. 4), nejustificându-se o normă de trimitere care doar ar dubla reglementarea.

Nefondată este și susținerea potrivit căreia trimiterea la dispozițiile art. 8 alin. (4) din lege ar viza exclusiv situația în care există un singur loc eligibil pentru un anumit grad de jurisdicție. Dimpotrivă, norma la care se face trimitere este aplicabilă și în cazul Înaltei Curți de Casație și Justiție, care are doi reprezentanți în Consiliul Superior al Magistraturii, iar nu unul singur.

Necesitatea îndeplinirii condiției de obținere a majorității voturilor exprimate rezultă și din analiza Deciziei Curții Constituționale nr. 374/2016, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) teza întâi și art. 57 din Legea nr. 317/2004.

Așadar, procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este unitară pentru candidații de la toate categoriile de instanțe, putând fi declarați membri aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii doar judecătorii care au obținut majoritatea de voturi în adunările generale sau cei care au obținut numărul cei mai mare de voturi în turul doi al alegerilor.

Contrar susținerilor reclamantei, situația juridică din prezenta cauză este total diferită de situația pronunțată în *cauza Grosaru împotriva României*, având în vedere faptul că dispozițiile privitoare la alegerile pentru membrii Consiliului Superior al Magistraturii sunt clare și previzibile, fiind interpretate și aplicate în spiritul legii și al Constituției. Totodată, spre deosebire de respectiva cauză, în care hotărârile Biroului Electoral erau definitive, fără a putea fi atacate în instanță, în prezentul proces cererea formulată este analizată de o instanță independentă și imparțială, astfel că nu este încălcat niciun drept al contestatoarei.

De asemenea, neprevăderea în calendarul inițial a turului doi al alegerilor nu este un motiv de anulare a actelor administrative atacate, având în vedere faptul că neîntrunirea condiției de legalitate vizând obținerea majorității de către

candidații clasati pe locul trei la nivelul curților de apel, respectiv pe locul doi la nivelul tribunalelor, s-a constatat ulterior centralizării voturilor exprimate la nivel național, iar conform art. 17 alin. (1), Consiliului Superior al Magistraturii îi revine obligația de a verifica legalitatea procedurilor de desemnare și de alegere, din oficiu sau la sesizarea oricărui judecător sau procuror.

Intimatul Glugă Adrian a depus întâmpinare, prin care a invocat excepția de conexitate, iar pe fond a solicitat respingerea contestației, ca neîntemeiate.

Referitor la excepția de conexitate a arătat că pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție-Secția I civilă au fost înregistrate mai multe dosare, având ca obiect contestarea aceleiași hotărâri a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care conțin motive similare, situație față de care se impune conexarea cauzelor la dosarul mai întâi înregistrat, nr. 1635/1/2022.

În susținerea poziției sale procesuale, pe fond, intimatul a arătat că solicitarea de organizare a turului doi pentru alegerea celui de-al treilea membru judecător din partea curților de apel, precum și contestația formulată în acest sens, nu au vizat persoana candidatului care s-a clasat pe locul trei în ordinea voturilor obținute în primul tur, ci doar respectarea dispozițiilor legale care reglementează procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

După ce a expus pe larg starea de fapt cu privire la desfășurarea alegerilor în funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, intimatul a arătat că dispozițiile Legii nr. 317/2004 au fost modificate prin Legea nr. 247/2005, pentru a se asigura o cât mai largă reprezentativitate a membrilor aleși ai Consiliului, în acord cu principiile alegerii Consiliilor Judiciare expuse inițial în Carta europeană cu privire la Statutul judecătorului din 10 iulie 1998 emisă de Consiliul Europei (Principiul 1.3), reluate și dezvoltate ulterior în Avizul nr. 10/2007 (paragraful 27) și în Avizul nr. 24/2021 (partea A, paragraful 8, partea B, paragraful 30 și Partea IV, paragraful 14) emise de Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), renunțându-se la regula desemnării/alegerii membrilor în raport de numărul cel mai mare de voturi obținute și fiind introdusă regula desemnării/alegerii ca membri a judecătorilor și procurorilor care în primul tur obțin majoritatea de voturi din adunările generale, în ordinea numărului de voturi obținute și în limita numărului de locuri aferente categoriei de instanțe/parchete pentru care au candidat, urmând ca pentru locurile rămase neocupate să fie organizat un al doilea tur în condițiile art. 8 alin. (4) din lege, iar în al doilea tur să fie desemnat/ales candidatului care a obținut cel mai mare număr de voturi dintre candidații clasati pe primele două locuri în primul tur, aferente locurilor eligibile rămase neocupate.

Modificările nu au vizat doar dispozițiile art. 9 și art. 17 (devenite art. 8, respectiv art. 16 după republicarea Legii nr. 317/2004), așa cum în mod trunchiat s-a arătat prin contestația dedusă judecății în prezenta cauză și s-a prezentat de către judecătorii Ghica Mihai Ștefan și Milu GrațIELA Ramona în ședința Plenului din data de 19 iulie 2022, ci toate articolele care reglementează procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, cuprinse în secțiunea 2 -Alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, astfel cu rezultă din

dispozițiile cuprinse în Titlul V (Modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii), art. 1, pct. 7-22 din Legea nr. 247/2005.

Urmare acestor modificări, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, judecători și procurori, se desfășoară astfel: *într-o singură etapă* pentru Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, etapă care, după caz, poate avea un singur tur de alegeri în situația în care candidații clasati pe locurile eligibile obțin încă din primul tur majoritatea de voturi din adunările generale, sau două tururi de alegeri, al doilea tur fiind organizat pentru locurile rămase neocupate în primul tur (în condițiile art. 8 alin. 4 raportat la art. 8 alin. 3 din lege); *în două etape*, pentru restul instanțelor și parchetelor, respectiv: *etapa de desemnare* (art. 9-10 din Legea nr. 317/2004) etapă care, potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (3) și (7) raportat la art. 8 alin. (4) din lege, se poate desfășura, după caz, într-un singur tur de alegeri în situația în care candidatul clasat pe primul loc obține încă din primul tur majoritatea de voturi din adunările generale, sau, după caz, în două tururi în condițiile art. 8 alin. (4) din lege, fiind desemnat candidatul care obține cel mai mare număr de voturi și care, în mod logic va obține și majoritatea voturilor în acest al doilea tur care se desfășoară între primii doi candidați (evident doar dacă există doi sau mai mulți candidați, astfel cum în mod corect s-a stabilit prin Hotărârile Comitetului Electoral Permanent nr. 18/19.04.2022 și nr. 20/27.04.2022); *etapa de alegere* (art. 13-16 din Legea nr. 317/2004), etapă care, potrivit dispozițiilor art. 16 alin. (2) și (3) raportat la art. 8 alin. (4) din lege, se poate desfășura, după caz, într-un singur tur de alegeri în situația în care toate locurile eligibile sunt ocupate de candidații care au obținut încă din primul tur majoritatea voturilor în adunările generale la nivel național, în ordinea numărului de voturi obținute, sau în două tururi, în situația în care, în funcție de gradul de jurisdicție, candidații situați pe locurile eligibile în ordinea numărului de voturi nu au obținut și majoritatea voturilor din adunările generale la nivel național.

Doar la o analiză sumară și singulară a dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 se poate susține că textul de lege face referire la alegerea ca membri în consiliu a magistraților care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național, părănd să valideze alegerea primilor candidați clasati în ordinea descrescătoare a numărului de voturi valabil obținute în adunările generale organizate pentru alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii raportat la numărul de locuri alocat pentru fiecare jurisdicție în parte. Însă, la alin. (3) al aceluiași text de lege, se prevede (de o manieră imperativă) că dispozițiile art. 8 alin. (4) se aplică „în mod corespunzător”.

Or, în acord cu prevederile art. 8 alin. (4), în cazul în care niciunul dintre candidați nu obține majoritate de voturi, se organizează turul doi al alegerilor la care participă judecătorii și procurorii clasati pe primele două locuri, prevăzându-se că este ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii candidatul care a obținut cel mai mare număr de voturi în turul doi al alegerilor, candidat care, în mod evident, în turul doi va obține majoritatea voturilor din

adunările generale. Sintagma „niciunul dintre candidați” menționată în cuprinsul dispozițiilor art. 8 alin. (4) nu poate fi interpretată și aplicată decât prin raportare la dispozițiile art. 8 alin. (3) din același act normativ, care stabilesc în mod evident faptul că, în primul tur, sunt declarați aleși candidații care au obținut majoritatea de voturi în adunările generale, evident în ordinea numărului de voturi obținute și în limita locurilor pentru care se candidează.

În consecință, trimiterea expresă la dispozițiile art. 8 alin. (4) text de lege a cărui aplicare nu se poate realiza în mod logic și sistematic decât prin raportare și în legătură directă cu prevederile art. 8 alin. (3), conduce la concluzia impunerii cerinței (necesității) organizării turului doi, de fiecare dată atunci când, după primul tur al alegerilor, candidații care au obținut cel mai mare număr de voturi la nivel național și s-au clasat pe locurile eligibile, nu au obținut și majoritatea de voturi în adunările generale organizate pentru alegerea respectivului membru.

Cu alte cuvinte, aplicarea dispozițiilor art. 8 alin. (4) depinde în mod logic și sistematic de îndeplinirea condițiilor reglementate de dispozițiile art. 8 alin. (3) din lege, pentru că doar în situația în care nu este îndeplinită condiția obținerii majorității de voturi prevăzută de art. 8 alin. (3), de către toți candidații clasati pe locurile eligibile, fără distincție în raport de numărul de locuri aferente fiecărui palier judiciar, se poate organiza turul doi potrivit prevederilor art. 8 alin. (4), prevederi aplicabile la toate palierele judiciare.

Prin urmare, o efectivă și corectă aplicare a dispozițiilor art. 16 alin. (3), în procedura de stabilire de către Consiliul Superior al Magistraturii, a membrilor aleși potrivit art. 16 alin. (2) presupune aplicarea în mod corespunzător a art. 8 alin. (4), ceea ce înseamnă că, în urma turului de alegeri desfășurat în 22.06.2022 și 29.06.2022 și în urma centralizării rezultatului voturilor, vor putea fi declarați aleși membri judecătorii/procurorii care au obținut cel mai mare număr de voturi la nivel național, cu condiția să fi obținut majoritatea de voturi în adunările generale ale instanțelor pentru care candidează.

Corect s-a reținut în hotărârea atacată, în ceea ce privește admiterea contestațiilor menționate la art. 1, pentru a fi ales membru în Consiliu, potrivit art. 16 alin. (2) și (3), încă din primul tur de alegeri, trebuie să fie îndeplinite două condiții cumulative, și anume: să fi obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național, în limita locurilor ce pot fi ocupate pentru fiecare tip de instanțe sau parchete și să fi obținut majoritatea de voturi în adunările generale, prin raportare la toate voturile valabil exprimate la nivel național.

Or, pentru alegerea membrilor potrivit art. 16 alin. (2), în situația candidaților care au obținut cel mai mare număr de voturi la nivel național, fără însă să obțină și majoritatea de voturi în adunările generale (cum este în cauza de față, în cazul celui de al treilea loc aferent judecătorilor din partea curților de apel), ar trebui organizat cel de-al doilea tur, în condițiile art. 8 alin. (4), respectiv între candidații clasati pe primele două locuri aferente locului rămas neocupat în primul tur ca urmare a neîndeplinirii condiției obținerii majorității de voturi în adunările generale, urmând a fi ales candidatul care a obținut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor, ceea ce conduce în mod implicit și la obținerea majorității voturilor din adunările generale în turul doi.

Organizarea celui de-al doilea tur al alegerilor se impune a fi realizată în aceste condiții, doar în situația în care există doi sau mai mulți candidați, astfel cum s-a interpretat prin Hotărârile Comitetului Electoral Permanent nr. 18/19.04.2022 și nr. 20/27.04.2022.

O astfel de aplicare a dispozițiilor legale în discuție corespunde și cu rațiunea de reprezentativitate avută în vedere la reglementarea procedurii de alegere a membrilor judecători și procurori (menționată și în expunerea de motive a acestui act normativ), condiția de reprezentativitate fiind realizată la alegerea membrilor încă din primul tur al alegerilor, doar ca urmare a obținerii majorității voturilor din adunările generale, astfel cum au și fost desfășurate alegerile la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Mai mult, o interpretare contrară aplicării dispozițiilor art. 16 alin. (3) raportat la art. 8 alin. (4) ar conduce la încălcarea principiului general de drept *actus interpretandus est potius ut valeat quam ut pereat*, potrivit căruia o normă juridică trebuie interpretată în sensul său pozitiv, generator de efecte juridice.

Or, regula comună și expres prevăzută de lege atât pentru procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și pentru procedura alegerii membrilor de la celelalte palieri judiciare este cea prevăzută de dispozițiile art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, respectiv a verificării îndeplinirii de către candidații ce pot fi declarați aleși după primul tur de alegeri, a condiției obținerii majorității de voturi din adunările generale, condiție de natură să asigure caracterul de reprezentativitate al alegerii fiecărui membru încă din primul tur de alegeri.

O astfel de aplicare a procedurii legale de alegere a fost analizată și validată de către Curtea Constituțională prin considerentele expuse în Decizia nr. 374/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 alin. (1) teza întâi și art. 57 din Legea nr. 317/2004, aceste considerente având un caracter obligatoriu.

A mai învederat că sunt netemeinice motivele vizând pretinsa inadmisibilitate a contestației sale, întrucât Regulamentul și Hotărârea nr. 27/28.02.2022 nu prevăd o procedură de contestare; chiar și dacă ar fi fost prevăzută o astfel de procedură, formularea unei atare contestații era pe de o parte prematură, întrucât necesitatea organizării turului doi de alegeri nu putea fi stabilită decât la un moment ulterior, respectiv după centralizarea rezultatului votului din primul tur, iar pe de altă parte, lipsită de interes, întrucât niciun judecător sau procuror nu avea calitatea de candidat la momentul adoptării acesteia și, **prin urmare**, nici interesul de a o contesta.

Intimatul a mai susținut că, în speță, contestația sa a vizat tocmai legalitatea procedurii, respectiv solicitarea de respectare a dispozițiilor legale și de luare a măsurilor legale pentru organizarea turului doi de alegeri, necesitate dedusă din rezultatul votului centralizat din turul 1, și nu dintr-o așa-zisă „reinterpretare” a dispozițiilor legale, astfel că posibilitatea de formulare a unor contestații în temeiul dispozițiilor art. 17 alin. (2)-(5) din Legea nr. 304/2004 se

constituie într-un remediu prevăzut de lege și pentru eventuale măsuri ce s-ar fi impus a fi luate, în lipsa stipulării acestora prin hotărârile care au declanșat procesul electoral. Organizarea turului doi de alegeri nu a fost prevăzută în calendarul aprobat inițial de către Consiliul Superior al Magistraturii, nici pentru Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și nici pentru celelalte instanțe sau parchete, iar o astfel de măsură era necesar a fi dispusă pentru a se asigura legalitatea procedurii de alegere din perspectiva corectei aplicări a prevederilor art. 16 alin. (3) raportat la art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 și a respectării legalității procedurii.

În ceea ce privește motivele vizând modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale care reglementează procedura de alegere, din perspectiva condițiilor reglementate de lege pentru stabilirea candidaților aleși după primul tur de alegeri și a necesității organizării turului doi de alegeri, în condițiile reglementate de art. 16 alin. (3) raportat la art. 8 alin. (4), intimatul a susținut că, din aplicarea metodelor de interpretare istorică, logică, teleologică și mai ales sistematică, rezultă că dispozițiile art. 8 alin. (4) se aplică prin raportare și în legătură directă cu prevederile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, ceea ce presupune că după primul tur de alegeri pot fi declarați aleși ca membri judecătoria și procurorii care au obținut cel mai mare număr de voturi la nivel național, cu condiția să fi obținut majoritatea de voturi în adunările generale ale instanțelor pentru care candidează.

A mai arătat că sunt neîntemeiate susținerile potrivit cu care trimiterea pe din art. 16 alin. (3) ar reprezenta doar lacună legislativă, cu consecința neproducerii niciunui efect juridic, întrucât doar obținerea de către unul/unii dintre candidați de la un nivel de jurisdicție a celui mai mare număr de voturi exprimate nu asigură îndeplinirea condiției de reprezentativitate. Totodată, este neîntemeiată și susținerea că dispozițiile art. 16 alin. (3) s-ar aplica exclusiv în situația unei parități de voturi, câtă vreme dispoziția de trimitere din art. 8 alin. (4) reglementează ipoteza neîntrunirii majorității voturilor exprimate, fără a cuprinde nicio mențiune referitoare la situația unui număr egal de voturi.

Turul doi de alegeri se organizează în condițiile art. 8 alin. (4) doar dacă nu se îndeplinește condiția prevăzută de art. 8 alin. (3), aceea a obținerii majorității de voturi de către candidații clasați pe locurile eligibile de la fiecare palier judiciar. O interpretare contrară aplicării dispozițiilor art. 16 alin. (3) raportat la art. 8 alin. (4) ar conduce în mod evident la încălcarea principiului general de drept potrivit căruia o normă juridică trebuie interpretată în sensul său pozitiv, generator de efecte juridice.

Sunt nefondate, în opinia intimatului, și susținerile referitoare la faptul că prin aplicarea art. 8 alin. (4) nu și-ar produce efecte dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. a)-f), întrucât condițiile cumulative cerute de lege în vederea declarării ca aleși a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii constând în obținerea celui mai mare număr de voturi la nivel național, prin raportare la numărul locurilor eligibile corespunzător fiecărui grad de jurisdicție, precum și obținerea majorității de voturi, nu intră în contradicție cu aceste dispoziții.

În continuare, intimatul arată că este nefondată și susținerea contestatoarei, în sensul că aplicarea „în mod corespunzător” a dispozițiilor art. 8 alin. (4) s-ar referi doar la situațiile în care legea prevede în mod expres condiția majorității de voturi, deoarece pentru alegerea reprezentanților Înaltei Curți de Casație și Justiție există dispoziții speciale în Legea nr. 317/2004, nefiind justificată o normă de trimitere care doar ar dubla reglementarea.

În consecință, procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este unitară pentru candidații de la toate gradele de jurisdicție, putând fi declarați membri aleși doar judecătorii care au obținut majoritatea de voturi în adunările generale sau cei care au obținut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului reflectată în hotărârea din 02.03.2010 pronunțată în *cauza Grosaru împotriva României* nu este de natură să configureze temeinicia pretențiilor contestatoarei, întrucât dispozițiile privitoare la alegeri sunt clare și previzibile, iar spre deosebire de cauza Grosaru, în care hotărârile Biroului electoral erau definitive și nesusceptibile de a fi atacate la instanță, prezentul demers judiciar urmează a fi analizat de o instanță independentă și imparțială, cu asigurarea exigențelor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Hotărârea nr. 113/19.07.2022 a fost dată în soluționarea unor contestații formulate în cursul procesului de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, după o procedură prevăzută de lege, al cărei scop este tocmai asigurarea legalității procedurii de alegere aflată încă în curs de derulare și, prin urmare, nefinalizată încă.

Cât privește Hotărârea nr. 2000/19.07.2022 a Secției pentru judecători din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, aceasta a fost emisă ca urmare a Hotărârii nr. 113/19.07.2022, în cuprinsul său fiind dispus că instanțele la care se vor relua procedurile de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii sunt curțile de apel, pentru cel de-al treilea membru și tribunalele, pentru cel de-al doilea membru, precum și faptul că la nivelul curților de apel, candidații pentru care se va relua procedura de alegere sunt judecătorul Milu Ramona Grațiera de la Curtea de Apel Brașov și intimatul, judecător la Curtea de Apel Craiova.

4. Contestația formulată în dosarul nr. 1639/1/2022

Prin cererea înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția I civilă, în data de 25 iulie 2022, sub nr. 1639/1/2022, contestatorul Ghica Mihai Ștefan a solicitat, în temeiul art. 17 alin. (4)-(6) raportat la art. 7 alin. (7) și (9) din Legea nr. 317/2004, în contradictoriu cu intimații Consiliul Superior la Magistraturii și Erculescu Narcis, anularea parțială a Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii în ceea ce privește art. 1 și anularea în parte a Hotărârii Secției pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2000 din 19 iulie 2022 în ceea ce privește art. 1 alin. (1) și (3), și, pe cale de consecință, respingerea contestației formulate de judecătorul Erculescu Narcis, precum și înlăturarea tuturor

măsurilor dispuse cu privire la reluarea procedurii de alegere a celui de-al doilea membru al Consiliului Superior al Magistraturii la nivelul tribunalelor.

După expunerea situației de fapt ce a determinat promovarea prezentului demers judiciar, contestatorul a arătat că judecătorul Erculescu Narcis critică, în realitate, Hotărârea nr. 27/28.02.2022 a Plenului Consiliului, prin care s-a stabilit anunțul pentru alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii și calendarul de desfășurare a procedurii alegerilor. Astfel, s-a solicitat organizarea unui tur doi la nivelul tribunalelor, deși Consiliul nu fixase prin hotărârea antementionată o asemenea procedură.

Conform art. 17 din Legea nr. 317/2004, contestațiile trebuie să se refere la legalitatea procedurilor de alegere, însă, în fapt, se contestă modul de interpretare și aplicare a legii, prin Hotărârea nr. 27/28.02.2022. Astfel, contestatorul nu a criticat modul în care s-a respectat legea în procedura alegerii, de către Comitetul Electoral Permanent și de către celelalte entități implicate în procedura alegerii.

Prin Decizia nr. 374/2016 a Curții Constituționale, indicată în motivarea hotărârii contestate, în paragraful 45, se arată că procedura de alegere a membrilor Consiliului este declanșată prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care stabilește data la care au loc alegerile, după un calendar care să respecte etapele procedurale prevăzute de lege; or, Hotărârea nr. 27/28.02.2022, prin care s-a fixat data alegerilor și calendarul, a respectat etapele procedurale prevăzute de lege.

Astfel, s-a arătat că judecătorul Erculescu Narcis a formulat o contestație inadmisibilă, întrucât dacă s-ar fi apreciat că hotărârea privind fixarea datei și organizarea alegerilor este nelegală, trebuiau urmați pașii legali în contestarea acesteia, ceea ce nu a fost realizat.

S-a mai învederat că organizarea turului doi în condițiile date este nelegală, reinterpretarea legii de către Plenul Consiliului postelectoral, imprevizibil, fără respectarea propriei jurisprudențe, fiind inacceptabilă și vătămătoare.

În ceea ce privește legea aplicabilă, art. 16 alin. (3) face trimitere exclusiv la art. 8 alin. (4), nu și la alin. (3) al aceluiași articol (care se referă la obținerea majorității de voturi în adunările generale). În raport cu ipotezele la care se referă art. 8 (alegerile pentru judecătorii din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și pentru procurorii din cadrul Parchetului de pe lângă instanța supremă) pentru care este prevăzută expres condiția majorității de voturi în adunările generale, trebuie stabilit în ce măsură aplicarea corespunzătoare a art. 8 alin. (4) era compatibilă cu art. 16 alin. (1) lit. a)-f) din lege, care impune textual cerința obținerii celui mai mare număr de voturi la nivel național (*qui dicit de uno, negat de altero*). Or, legea trebuie interpretată în sensul de a produce efecte, iar dacă s-ar lua în considerare opinia că se aplică art. 8 alin. (3), privind majoritatea de voturi și la nivelul tribunalelor, s-ar înlătura efectiv de la aplicare art. 16 alin. (2), privind cerința obținerii celui mai mare număr de voturi la nivel național.

Contestatorul a mai arătat, după prezentarea unei analize istorice a textelor legale incidente, că art. 16 alin. (3) și art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 nu sunt corelate încă din anul 2005, trimiterea fiind o scăpare legislativă pe care

Consiliul a înțeles să nu o aplice în practica alegerilor din anul 2005 până în prezent, dovada fiind faptul că la nivelul tribunalelor, curților de apel și judecătoriilor nu s-a organizat niciodată turul doi.

De altfel, susținerea Plenului Consiliului din Hotărârea nr. 113/19.07.2022 în sensul că „organizarea celui de-al doilea tur de scrutin pentru motivul neîndeplinirii condiției majorității nu reprezintă o noutate, în această manieră procedându-se cu ocazia alegerilor desfășurate la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 24.06.2021”, confirmă că textul este aplicabil doar la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

A mai susținut contestatorul că, dacă se apreciază aplicabilă excepția instituită la art. 8 alin. (3), ar putea fi incidente doar două interpretări ale art. 16 alin. (2) lit. b) și alin. (3) din lege raportat la art. 8 alin. (4). Astfel, în prima interpretare, aplicarea „în mod corespunzător” a prevederilor art. 8 alin. (4) nu poate viza decât situațiile în care legea prevede expres condiția majorității de voturi ori acele situații în care fiind un singur loc în consiliu (cazul parchetelor de pe lângă judecătorii ori de pe lângă curțile de apel) ar fi necesar ca procurorul ales în Consiliu să se bucure de reprezentativitatea conferită de majoritatea voturilor obținute. Textul menționează expres turul doi între primii doi clasați în situația particulară în care niciunul dintre candidați nu obține majoritate de voturi. În această interpretare, textul invocat nu ar fi aplicabil situației în care ar exista două sau trei locuri în Consiliu, așa cum este situația tribunalelor.

A doua interpretare are în vedere împrejurarea în care niciunul dintre candidații de la tribunale nu ar obține majoritate de voturi, situație în care s-ar organiza turul doi al alegerilor la care ar participa judecătorii clasați pe primele două locuri. Or, în speță, la nivelul tribunalelor este incidentă situația în care niciunul dintre candidați să nu obțină majoritate de voturi. Potrivit procesului-verbal centralizator din 30.06.2022, în cazul tribunalelor se constată că unul dintre candidați a obținut majoritatea voturilor exprimate, respectiv judecătorul Laura Radu, iar contestatorul s-a aflat pe locul al doilea. Astfel, condiția pentru organizarea turului doi, ca niciunul dintre candidații de la tribunale să nu obțină majoritate de voturi, nu este îndeplinită.

A mai arătat contestatorul că de esența unui proces electoral este ca normele aplicabile să fie previzibile încă dinainte de debutul alegerilor și ca acestea să nu primească o interpretare fundamental opusă la un moment postelectoral, prealabil validării acestora, în acest sens fiind o serie de principii trasate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în *cauza Grosaru contra României*, sens în care la parag. 47 se statuează că „dreptul (...) de a fi ales, garantat de art. 3 din Protocolul nr. 1 (...) nu ar fi decât iluzoriu dacă partea interesată ar putea în orice moment să fie lipsită de el în mod arbitrat (...)”.

În acest context, regulile electorale (inclusiv cele relative la atribuirea mandatului) trebuie să fie clare, previzibile și accesibile, iar organizarea unui pretins tur doi nu constituie altceva decât modificarea regulilor privind alegerile prin reinterpretarea unor texte de lege, ulterior finalizării procesului electoral efectiv, în afara calendarului aprobat de Plenul Consiliului în luna februarie

2022. Prin Hotărârea nr. 113/19.07.2022, s-au aplicat aceleași dispoziții legale în mod diferit, într-o situație identică și similară, soluție ce constituie, fără dubiu, dovada lipsei de previzibilitate a hotărârii atacate, care intră în zona inacceptabilă a unui act discreționar.

În situația dată, Plenul Consiliului trebuia să aplice legea, iar nu să caute soluția care ar fi fost cea mai bună în planul reprezentativității membrilor Consiliului, nefiind chemat să acorde un aviz asupra unui proiect de lege, ci să se pronunțe asupra unei contestații în materie electorală.

La nivelul instanțelor inferioare, legiuitorul a optat pentru regula diversității opțiunilor de vot (iar nu pentru regula majorității), conform căreia dacă într-o etapă inițială la nivel local s-a obținut majoritate de către candidat, iar apoi în etapa finală la nivel național s-a obținut numărul cel mai mare de voturi, în acest caz reprezentativitatea este asigurată în mod indirect, astfel că nu se mai impune o condiție suplimentară.

Referitor la pretinsa aplicare a Deciziei nr. 374/2016 a Curții Constituționale, contestatorul a arătat că problema dezlegată de către instanța de contencios constituțional constă în stabilirea caracterului unitar și simultan al alegerilor pentru Consiliu, respectiv că nu este vorba despre alegeri individuale. Astfel, doar considerentele care susțin acest raționament se bucură de obligativitate *erga omnes* potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale. Caracterul unitar și simultan al procedurii și caracterul general al alegerilor în accepțiunea Curții Constituționale se referă la durata mandatului care trebuie să fie de 6 ani, inerentă organului colectiv, în sensul că „persoana aleasă pentru ocuparea unui loc vacant își exercită calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii pentru restul de mandat rămas până la expirarea termenului de 6 ani”. Decizia a fost pronunțată în contextul factual al organizării alegerilor pentru cel de-al doilea membru al Consiliului din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție unde, într-adevăr, lista finală poate avea în vedere „judecătorii și procurorii care au obținut majoritatea de voturi în adunările generale sau care au obținut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor”.

Curtea Constituțională nu a abordat diferența de paradigmă a alegerilor în cazul celor două categorii mai sus delimitate și nu a realizat o analiză a constituționalității dispozițiilor art. 16 și art. 8 din Legea nr. 317/2004, scindarea alegerilor în sensul continuării acestora doar pentru doi membri în Consiliu, în timp ce pentru restul se constată legalitatea procedurilor de alegere, fiind o încălcare evidentă a caracterului unitar și simultan al procedurii și al caracterului general al alegerilor în accepțiunea Curții Constituționale.

Apărările formulate în cauză

În data de 27 iulie 2022, *intimatul Consiliul Superior al Magistraturii a depus întâmpinare*, prin care a invocat, în temeiul art. 139 Cod procedură civilă, excepția de conexitate, în raport cu dosarul nr. 1635/1/2022, iar pe fond, a solicitat respingerea ca neîntemeiată a contestației, susținând că hotărârile contestate sunt legale și temeinice, emise cu interpretarea și aplicarea corectă a dispozițiilor legale incidente.

În cuprinsul întâmpinării, intimatul a prezentat aspecte similare cu cele dezvoltate în cuprinsul întâmpinării depuse în dosarul nr. 1638/1/2022.

La rândul său, *intimatul Erculescu Narcis a depus întâmpinare*, prin care a invocat a excepția de conexitate în raport cu dosarul nr. 1635/1/2022, iar pe fond, a solicitat respingerea contestației, formulând apărări similare cu cele din cuprinsul întâmpinării depuse de intimatul Glugă Adrian în dosarul nr. 1638/1/2022, anterior prezentate.

În data de 27 iulie 2022, contestatorul Ghica Mihai Ștefan a depus note de ședință, prin care a solicitat conexarea dosarului nr. 1639/1/2022 la dosarul nr. 1638/1/2022.

II. Soluția și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție

Examinând hotărârile atacate, prin prisma motivelor de contestație și a apărărilor formulate și prin raportare la actele și lucrările dosarului și la dispozițiile legale aplicabile, Înalta Curte reține următoarele:

II.1. Considerații prealabile cu privire la parcursul procedurii administrativ-jurisdicționale

Preliminar examinării propriu-zise a motivelor de contestație deduse prezentului control judecătoresc prin cele patru căi de atac conexe, formulate de către procurorii Lia Sorin Marian și Flonta Sorin Emil și de către judecătorii Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, în calitate de competitori electorali participanți în procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, se cuvine a fi prezentate câteva aspecte relevante din parcursul procedurii administrativ-jurisdicționale finalizate cu adoptarea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 113 din 19 iulie 2022 și, subsecvent, a hotărârii Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2000 din 19 iulie 2022, obiect al contestațiilor cu care a fost investită instanța supremă.

Astfel, judecătorii și procurorii părți în litigiul pendinte au candidat pentru alegerea ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii pe locurile eligibile corespunzătoare fiecărui grad de jurisdicție, după cum urmează: judecătorii Milu Ramona Grațîela și Glugă Adrian pentru unul din cele 3 locuri de la curțile de apel, judecătorii Ghica Mihai Ștefan și Erculescu Narcis pentru unul din cele 2 locuri de la tribunale, procurorii Sandu Claudiu Constantin și Flonta Sorin Emil pentru unul din cele 2 locuri de la parchetele de pe lângă tribunale și, respectiv, procurorii Sîntion Marioara Cătălina și Lia Sorin Marian pentru locul de la parchetele de pe lângă judecătorii.

Ulterior datei de 22.06.2022 la care au avut loc adunările generale pentru alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, prin cererile nr. 38/CE/27.06.2022, nr. 39/CE/27.06.2022, nr. 33/CE/24.06.2022 și, respectiv, nr. 35/CE/27.06.2022, judecătorii Glugă Adrian și Erculescu Narcis, precum și procurorii Flonta Sorin Emil și Lia Sorin Marian au solicitat organizarea turului doi pentru alegerea celui de-al treilea membru judecător de la curțile de apel, a celui de-al doilea membru judecător de la tribunale, a celui de-al doilea membru

procuror de la parchetele de pe lângă tribunale și, respectiv, a membrului procuror de la parchetele de pe lângă judecătorii.

Mai apoi, după centralizarea și publicarea la data de 30.06.2022 a rezultatelor votului, prin cererile înregistrate sub nr. 42/CE/04.07.2022, nr. 41/CE/01.07.2022, nr. 44/CE/06.07.2022 și, respectiv, nr. 43/CE/06.07.2022, judecătorii Glugă Adrian și Erculescu Narcis, precum și procurorii Flonta Sorin Emil și Lia Sorin Marian au formulat, în temeiul art. 17 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (în continuare, Legea nr. 317/2004), contestație cu privire la legalitatea procedurii de alegere a celui de-al treilea membru judecător de la curțile de apel, a celui de-al doilea membru judecător de la tribunale, a celui de-al doilea membru procuror de la parchetele de pe lângă tribunale și, respectiv, a membrului procuror de la parchetele de pe lângă judecătorii, invocând neîndeplinirea condițiilor impuse de aplicarea dispozițiilor art. 16 alin. (3), raportat la art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2014 (obținerea în primul tur al alegerilor a majorității de voturi în adunările generale) și solicitând organizarea turului doi al alegerilor pentru respectivele locuri rămase neocupate.

Distinct de acest motiv comun de nelegalitate, procurorul Lia Sorin Marian a invocat, prin contestația anterior menționată, și nelegalitatea modalității de desfășurare a adunărilor generale și de întocmire a proceselor-verbale, la unele unități de parchet (sub aspectul locului ori al prezidării adunării generale), solicitând renumărarea voturilor exprimate, după invalidarea proceselor-verbale contestate și anularea voturilor menționate în cuprinsul acestora.

Răspunzând contestațiilor adresate Consiliului Superior al Magistraturii de către contracandidații lor, judecătorii Milu Ramona GrațIELA și Ghica Mihai Ștefan au formulat punct de vedere în scris (susținut oral în ședința plenului) prin care au argumentat legalitatea procedurii de alegere și s-au opus organizării turului doi de scrutin, invocând în apărare, în esență, argumentele de fapt și de drept expuse în cuprinsul contestațiilor care au declanșat prezentul control judecătoresc.

Rezultatul procedurii administrativ-jurisdicționale derulate în fața Consiliului Superior al Magistraturii, ca autoritate publică de rang constituțional investită prin lege organică cu atribuții de soluționare a conflictului de drepturi astfel ivit în materia contenciosului electoral, îl constituie adoptarea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 113 din 19 iulie 2022 și, subsecvent, a hotărârii Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2000 din 19 iulie 2022.

Prin hotărârea nr. 113 din 19 iulie 2022, la art. 1, au fost admise contestațiile judecătorilor Glugă Adrian și Erculescu Narcis, cu consecințele aprobării buletinului de vot și a calendarului de desfășurare a turului doi de scrutin (pentru cel de-al treilea membru judecător din partea curților de apel și pentru cel de-al doilea membru judecător din partea tribunalelor) și sesizării Secției pentru judecători pentru a fi dispuse măsurile necesare, conform art. 17 alin. (5) din Legea nr. 317/2004.

Pe de altă parte, prin aceeași hotărâre, la art. 3, au fost respinse contestațiile procurorilor Flonta Sorin Emil și Lia Sorin Marian, cu consecința constatării legalității procedurii de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la care au fost respinse contestațiile (procurorii Sandu Claudiu Constantin și Sîntion Marioara Cătălina) și declarării ca aleși a acestora.

Subsecvent, prin hotărârea nr. 2000 din 19 iulie 2022, Secția pentru judecători a stabilit reluarea procedurilor de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii la nivelul curților de apel, pentru cel de-al treilea membru, și al tribunalelor, pentru cel de-al doilea membru; totodată, a stabilit candidații pentru care se vor relua procedurile de alegere, în ordinea descrescătoare a voturilor obținute în primul tur de scrutin, respectiv judecătorii Milu Ramona Grațîela și Glugă Adrian la nivelul curților de apel și judecătorii Ghica Mihai Ștefan și Erculescu Narcis la nivelul tribunalelor.

Împotriva hotărârilor anterior enunțate au exercitat calea de atac în justiție (contestație) reglementată de dispozițiile art. 17 alin. (6) raportat la art. 7 alin. (9) din Legea nr. 317/2004, prin cereri separate, conexe ulterior, procurorii Flonta Sorin Emil și Lia Sorin Marian (împotriva hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022) și judecătorii Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan (împotriva ambelor hotărâri, nr. 113 din 19 iulie 2022 și nr. 2000 din 19 iulie 2022).

II.2. Asupra legalității hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 113 din 19 iulie 2022

Cu titlu prealabil, se cuvine a fi precizat că rațiuni care țin de nevoia abordării unitare a motivelor comune de nelegalitate expuse în contestațiile conexe impun examinarea grupată a criticilor formulate și a apărărilor corelative, în ordinea de prioritate dată de succesiunea logico-juridică a chestiunilor litigioase, ținând seama, deopotrivă, de raportul de dependență procesuală între soluțiile, precum și măsurile adoptate prin cele două hotărâri vizate de criticile contestatorilor.

Astfel, Înalta Curte are în vedere că hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 113 din 19 iulie 2022 (în continuare, hotărârea atacată) are natura juridică a actului administrativ-jurisdicțional în materia contenciosului electoral ocazionat de alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, adoptat de emitent în calitatea sa de autoritate publică de rang constituțional, investită *expressis verbis* prin lege organică cu atribuții jurisdicționale, în ceea ce privește soluționarea contestațiilor referitoare la legalitatea procedurilor de desemnare și de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, formulate de judecători sau procurori.

Controlul judecătoresc al unui atare act administrativ-jurisdicțional a fost reglementat, prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004, în competența materială a Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în acord cu dezlegarea obligatorie, aplicabilă *mutatis mutandis*, dată prin decizia nr. 16/2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii.

În acest sens sunt dispozițiile art. 17 din Legea nr. 317/2004, potrivit cu care: „(1) *Consiliul Superior al Magistraturii verifică legalitatea procedurilor*

de desemnare și de alegere, din oficiu sau la sesizarea oricărui judecător sau procuror.

(2) În vederea formulării sesizării, judecătorii și procurorii au dreptul să verifice procesele-verbale cu privire la desfășurarea procedurilor prevăzute la alin. (1) și rezultatul acestora, precum și buletinele de vot.

(3) Contestațiile referitoare la legalitatea procedurilor de desemnare și de alegere pot fi depuse la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 15 zile de la data la care s-a stabilit rezultatul votului.

(4) Contestațiile se soluționează de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 5 zile de la data sesizării. Soluția motivată a contestației se comunică persoanelor care au făcut sesizarea.

(5) În cazul în care se constată încălcări ale legii în procedurile de desemnare și de alegere, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii dispune măsurile necesare pentru înlăturarea acestora, inclusiv repetarea alegerilor, numai la instanțele sau parchetele la care încălcarea legii a avut drept consecință influențarea rezultatului alegerilor.

(6) Dispozițiile art. 7 alin. (9) se aplică în mod corespunzător. ”

Conform dispozițiilor art. 7 alin. (9) din același act normativ, la care se face trimitere, „Hotărârea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, prevăzută la alin. (8), poate fi contestată de către persoanele prevăzute la alin. (7), la Secția I civilă a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Contestația se soluționează în termen de 7 zile de la înregistrare, cu citarea părților. Întâmpinarea nu este obligatorie, iar dispozițiile art. 200 și 201 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, nu sunt aplicabile. Hotărârea pronunțată este definitivă.”

Luând în examinare motivul vizând **inadmisibilitatea contestațiilor** formulate de judecătorii Glugă Adrian și Erculescu Narcis în procedura administrativ-jurisdicțională, invocat de contestatorii Milu Ramona GrațIELA și Ghica Mihai Ștefan, Înalta Curte reține caracterul nefondat al acestei susțineri.

Rezultă cu forța evidenței din cuprinsul textului art. 17 din Legea nr. 317/2004, anterior redat, faptul că legiuitorul a reglementat în mod expres o cale de contestare specifică, în competența Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în scopul verificării legalității procedurilor de desemnare și de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Or, pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (3) raportat la art. 8 alin. (4) din aceeași lege intră tocmai în sfera controlului de legalitate a procedurii de alegere, astfel încât inadmisibilitatea contestațiilor adresate Consiliului Superior al Magistraturii, înțeleasă drept sancțiune procesuală incidentă în cazul exercitării unui mecanism procedural pe care legea nu-l îngăduie, nu poate fi primită.

În egală măsură, nu poate fi primit nici argumentul de inadmisibilitate invocat de către contestatorul Ghica Mihai Ștefan, prin care se susține că, în realitate, contestația ar fi îndreptată împotriva hotărârii Plenului Consiliului

Superior al Magistraturii nr. 27/28.02.2022 prin care s-a stabilit calendarul desfășurării alegerilor, astfel că s-ar fi impus „să fie urmați pașii legali în contestarea acesteia”.

Aceasta întrucât, distinct de aspectul că nu a fost precizat vreun remediu ori cadru procesual specific în care persoana interesată ar fi putut valorifica afirmatul viciu de legalitate a procedurii alegerilor, Înalta Curte are în vedere că nici Legea nr. 317/2004, și nici Regulamentul privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii aprobat prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 327/2005 nu prevăd o altă cale de contestare a hotărârii prin care se stabilesc data adunărilor generale și calendarul de desfășurare a procedurii alegerilor.

Ca atare, nu ar putea deveni aplicabilă decât calea de atac în justiție, de drept comun, stipulată în cuprinsul normei cu caracter general a art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 (contestația la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

Însă, legiuitorul a reglementat o procedură de contestare cu caracter special și derogatoriu, în conținutul art. 17 alin. (1)-(5) din Legea nr. 317/2004, instituind în competența Plenului Consiliului un prim control jurisdicțional asupra legalității procedurilor de desemnare și de alegere (urmat de controlul judecătoresc exercitat de către Secția I civilă a instanței supreme).

Or, rezolvarea conflictului între cele două norme juridice concurente se realizează, conform principiului de drept *lex speciali derogat generali*, în favoarea normei speciale și derogatorii a art. 17, astfel că formularea unei contestații având un asemenea obiect este pe deplin admisibilă, ținând seama și de necesitatea asigurării, în sens larg, a efectivității garanțiilor procesuale referitoare la dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, consacrate deopotrivă în legislația internă și în cea internațională.

În continuare, luând în examinare motivul de nelegalitate vizând încălcarea *caracterului secret al votului*, Înalta Curte reține că sunt nefondate criticile contestatorului Lia Sorin Marian.

Astfel, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, „*Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, în plen și în secții, se iau prin vot direct și secret (...)*”.

Este de observat că împrejurarea de fapt afirmată în susținerea criticii de nelegalitate („apelul dat publicității de către opt membri ai Consiliului Superior al Magistraturii la data de 21 iulie 2022”) nu este contemporană datei de 19 iulie 2022 la care au avut loc deliberarea și adoptarea hotărârii de către organismul colegial, prin utilizarea unui sistem de votare electronic, ci este plasată în timp la un moment ulterior celui la care, în cadrul mecanismului decizional, s-a format în baza opiniei exprimate de fiecare membru voința juridică a autorității publice, obiectivată în rezultatul soluționării contestațiilor.

O asemenea împrejurare afirmată, necontestată de altfel în proces, nu este aptă *per se* să atragă sancțiunea nulității hotărârii adoptate, fiind îndeobște cunoscut argumentul că, asemenea actului juridic civil în general, cauza de nulitate a actului administrativ-jurisdicțional există în momentul emiterii sau

adoptării lui și constă în nerespectarea unei dispoziții legale referitoare la încheierea valabilă a sa, întrucât nu poate fi rațional admis ca un act administrativ să fie legal emis sau adoptat, iar ulterior să devină ilegal.

Luând în examinare motivul de nelegalitate vizând *nemotivarea hotărârii* atacate, invocat de către contestatorii Lia Sorin Marian și Flonta Sorin Emil, Înalta Curte reține cele ce succed:

Obligația motivării hotărârilor adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii este consacrată expres în corpul Legii nr. 317/2004, prin norma generală a art. 29 alin. (4) potrivit cu care „*Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, în plen și în secții, (...) se motivează*” și norma specială a art. 17 alin. (4) teza finală potrivit cu care „*Soluția motivată a contestației se comunică persoanelor care au făcut sesizarea*”.

Viciile motivării invocate de contestatori privesc, deopotrivă, lipsa motivării (respingerea contestațiilor procurorilor exclusiv prin prisma votului exprimat), contradicția între motivare și soluție (soluții diametral opuse în privința contestațiilor formulate de judecători și de procurori aflați în situații juridice identice) și motivarea contradictorie (reținerea similarității situațiilor de fapt și de drept, urmată de aprecierea ca fiind întemeiate contestațiile judecătorilor și, dimpotrivă, neîntemeiate contestațiile procurorilor).

Este unanim admis în plan doctrinar și jurisprudențial că motivarea actului administrativ, în general, reprezintă o condiție de formă procedurală esențială pentru legalitatea actului, întrucât asigură posibilitatea destinatarilor lui de a cunoaște, a înțelege, a evalua și a accepta temeiurile și efectele deciziei, iar, pe de altă parte, constituie o puternică garanție contra arbitrariului administrației publice și permite exercitarea controlului judecătoresc de legalitate.

Într-o jurisprudență consecventă și consistentă, națională și europeană (cu titlu de exemplu, decizia nr. 2919/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal sau hotărârile pronunțate în cauzele C-269/90, C-221/98, T-126/97 și T-96/95), s-a statuat în sensul că deciziile administrative trebuie să fie motivate într-o manieră suficientă, care să permită părților să-și apere drepturile și interesele și, totodată, instanței să-și exercite funcția de control judecătoresc, impunându-se evitarea luării unor decizii care se bazează pe motive succinte sau imprecise, ori care nu conțin raționamente individuale.

S-a mai reținut, de asemenea, că simpla trimitere la prevederile legale, fără nicio referire la existența și natura situației temeinic justificate nu acoperă cerința motivării actului administrativ, pentru că nu permite verificarea limitei de demarcație între puterea discreționară și arbitrar. Motivarea actului administrativ constituie tocmai o garanție contra arbitrariului administrației publice și se impune în special în cazul actelor prin care se modifică ori se suprimă drepturi sau situații juridice individuale și subiective. Ea trebuie să conțină elementele de fapt și de drept care să permită verificarea temeiurilor și efectelor deciziei administrative, precum și a proporționalității măsurii cu împrejurările în care a fost dispusă și cu interesul public pe care este chemată să îl ocrotească.

În lumina acestor considerații doctrinare și principii jurisprudențiale cu valoare generală, Înalta Curte reține că, *a fortiori*, în înțelesul normei imperative consacrate de art. 17 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, asemenea oricărui act jurisdicțional, motivarea unei hotărâri a Consiliului Superior al Magistraturii, adoptată în calitatea acestuia de autoritate publică de rang constituțional, garant al independenței justiției, trebuie să satisfacă exigența fundamentală de a avea putere de convingere, prin aceea că este corectă, clară, precisă și necontradictorie, ceea ce exclude afectarea de vicii, precum lipsa motivării, contradicția între considerente și dispozitiv ori motivarea contradictorie.

În speță, scopul principal urmărit prin formularea contestațiilor de către procurorii Lia Sorin Marian și Flonta Sorin Emil a fost organizarea turului doi al alegerilor, iar cauza juridică a cererilor, înțeleasă drept fundament juridic al pretențiilor afirmate, a fost axată pe argumentul nerespectării dispozițiilor art. 16 alin. (3) raportat la art. (8) alin. (4) din Legea nr. 317/2004 (condiția majorității de voturi în adunarea generală).

Adiacent, contestatorul Lia Sorin Marian a invocat și nelegalitatea modalității de desfășurare a adunărilor generale la unele unități de parchet, solicitând drept remediu renumărarea voturilor exprimate la nivelul parchetelor de pe lângă judecătoria.

Drept urmare, conformarea organului emitent al hotărârii atacate la obligația motivării soluției adoptate cu privire la contestațiile procurorilor Lia Sorin Marian și Flonta Sorin Emil însemna, neîndoielnic, stabilirea circumstanțelor factuale concrete, mai apoi calificarea juridică exactă a stării de fapt reținute, prin identificarea normelor juridice aplicabile și interpretarea juridică adecvată și corelată a acestora, iar, în final, adoptarea soluțiilor asupra contestațiilor, ca rezultat al unui demers rațional și al unei manifestări de voință a organismului colegial.

Altfel spus, în procesul complex de interpretare a normelor juridice și de aplicare a dreptului, în sens larg, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii avea rezervată prin lege nu doar prerogativa soluționării contestațiilor, ci și obligația inherentă de motivare a soluțiilor adoptate, fiind aplicabile, prin asemănare, atât exigențele motivării unei hotărâri judecătorești, prescrise de art. 425 alin. (1) lit.b) din Cod procedură civilă, cât și principiile jurisprudențiale dezvoltate pe marginea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 par. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de domeniul evidenței faptul că, în cauză, a fost argumentat în fapt și în drept doar caracterul neîntemeiat al motivelor de nelegalitate invocate de procurorul Lia Sorin Marian cu privire la modalitatea de desfășurare a adunărilor generale la unele unități de parchet. Sub acest aspect, motivarea hotărârii atacate cuprinde răspunsuri specifice și explicite la fiecare neregularitate invocată, constituind, așadar, o motivare suficientă și adecvată, de natură să permită exercitarea controlului judecătoresc de legalitate.

În schimb, motivarea soluției date solicitării de organizare a turului doi al alegerilor (art. 3 din hotărârea atacată) – care a reprezentat principala solicitare a procurorului Lia Sorin Marian, respectiv unica solicitare a procurorului Flonta

Sorin Emil – este afectată de toate cele trei vicii invocate de contestatori, mai exact de lipsa motivării, de contradicția între motivare și soluție și de motivarea contradictorie, toate aceste ipoteze de nelegalitate subsumându-se, în chip limpede și lipsit de orice echivoc, nemotivării hotărârii atacate.

Aceasta întrucât, argumentația vizată de calea de atac formulată are următorul conținut: *„În ceea ce privește criticile formulate de domnii procurori Lia Sorin Marian și Flonta Sorin Emil referitoare la organizarea celui de-al doilea tur de scrutin pentru cel de-al doilea membru de la parchetele de pe lângă tribunale și pentru membrul de la parchetele de pe lângă judecătorii, deși argumentele invocate sunt similare în fapt și în drept celor analizate la pct. 1 (n.n. contestațiile judecătorilor Glugă Adrian și Erculescu Narcis), Plenul urmează să le respingă ca neîntemeiate ca urmare a voturilor exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii cu ocazia soluționării contestațiilor”*.

Or, respingerea contestațiilor procurorilor „ca urmare a voturilor exprimate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii” echivalează, indiscutabil, cu lipsa totală a motivării soluției.

Așa cum s-a arătat în cele ce preced, în cadrul procesului complex de soluționare a contestațiilor, adică de interpretare a noimelor juridice incidente și de aplicare a dreptului, *lato sensu*, în cazul concret dedus examinării, votul membrilor unui organism colegial, precum Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, nu reprezintă decât rezultatul din etapa finală a mecanismului de luare a deciziei, prin care se concretizează voința juridică a respectivului organ colectiv în baza opiniei exprimate de fiecare membru al său.

În nicio împrejurare, rezultatul votului, ca procedeu de adoptare a hotărârii într-un organism colegial, nu poate suplini înțelegerea elementelor de fapt și de drept care au justificat luarea deciziei.

Pe de altă parte, este evidentă și contradicția între motivare și soluția dată contestațiilor procurorilor, câtă vreme, reținută fiind similaritatea argumentelor în fapt și în drept, era rațional exclusă adoptarea unor soluții antinomice, așa cum este cazul celei de respingere menționată la art. 3, în raport cu soluția de admitere a contestației judecătorilor prevăzută la art. 1.

Este locul aici a aminti argumentul de interpretare logică bazat pe identitatea de rațiune, potrivit cu care *ubi eadem ratio, ibi idem ius* (pentru situații identice trebuie să se pronunțe soluții identice).

Nu în ultimul rând, motivarea este una contradictorie, întrucât, în cadrul silogismului juridic expus în paragraful anterior redat, dedicat contestațiilor procurorilor, deși raționamentul pornește de la premisa similarității situațiilor de fapt și de drept, totuși, concluzia se oprește la două evaluări diametral opuse, fiind vorba despre caracterul neîntemeiat al contestațiilor procurorilor, față de caracterul întemeiat al contestațiilor judecătorilor, argumentat în detaliu în considerentele hotărârii atacate.

Așadar, nemotivarea hotărârii atacate le-a produs contestatorilor Lia Sorin Marian și Flonta Sorin Emil o vătămare, concretizată într-o afectare, în substanța lor, a garanțiilor procedurale instituite de dispozițiile art. 17 alin. (1)-(5) din

Legea nr. 317/2004 în scopul soluționării echitabile a contestațiilor formulate cu privire la legalitatea procedurilor de alegere, iar prejudiciul procesual astfel suferit nu poate fi remediat decât prin anularea în parte (în privința art. 3) a actului administrativ-jurisdicțional contestat, în conformitate cu dispozițiile art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu consecința examinării în fond a motivelor de contestație formulate prin cele patru cereri conexe, deduse judecării în prezentul control judecătoresc de legalitate.

Cât privește motivul de contestație vizând excesul de putere, în sensul dat de art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, invocat de contestatorul Lia Sorin Marian, Înalta Curte reține faptul că, în realitate, criticile concrete subsumate acestui motiv de nelegalitate se referă la aspectele care au fost deja calificate juridic și analizate în cele ce preced din perspectiva viciilor motivării – contradicția între motivare și soluție, precum și motivarea contradictorie – și care au primit remediul legal prevăzut de art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, astfel că **nu se impune o evaluare suplimentară.**

În continuare, luând în examinare motivul comun de nelegalitate vizând nerespectarea dispozițiilor art. 16 alin. (3) raportat la art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004 - prin **organizarea turului doi al alegerilor**, în opinia contestatorilor Milu Ramona Grațela și Ghica Mihai Ștefan și, respectiv, prin neorganizarea turului doi al alegerilor, în opinia contestatorilor Lia Sorin Marian și Flonta Sorin Emil -, Înalta Curte reține următoarele:

Judecătorii și procurorii, părți litigante, afirmă în esență două teze opuse: pe de o parte, se susține aplicarea, în mod corespunzător, a regulii majorității de voturi în adunările generale, cu consecința organizării turului doi al alegerilor pentru categoriile de instanțe și parchete corespunzătoare gradelor de jurisdicție vizate; pe de altă parte, se susține, dimpotrivă, aplicarea unor reguli diferite, și anume regula majorității de voturi în adunările generale pentru Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (și, după caz, regula numărului cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor) și regula numărului cel mai mare de voturi la nivel național pentru toate celelalte instanțe și parchete inferioare, cu consecința ocupării tuturor locurilor eligibile conform centralizării rezultatelor votului exprimat în primul tur de scrutin.

Verificând legalitatea procedurilor de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în interpretarea și aplicarea normelor juridice incidente, a apreciat în sensul necesității organizării turului doi al alegerilor pentru locurile rămase neocupate la instanțele enunțate în cele preced, dispunând luarea măsurilor care se impun conform art. 17 alin. (5) din Legea nr. 317/2004.

În esență, au fost reținute aplicabilitatea normei de trimitere stipulate la art. 16 alin. (3) și necesitatea cumulării condiției de a obține numărul cel mai mare de voturi la nivel național (în ordinea descrescătoare a voturilor exprimate și în limita locurilor eligibile corespunzătoare fiecărui grad de jurisdicție), cu condiția de a obține majoritatea de voturi exprimate. Totodată, au fost avute în vedere rațiunea reprezentativității și caracterul unitar al procedurilor de alegere a

tuturor membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în acord cu considerentele general obligatorii statuate în cuprinsul par. 44 și 48 din decizia nr. 374/2016 a Curții Constituționale.

Dispozițiile legale vizate de criticile de nelegalitate au următorul conținut:

„Art. 8 - (1) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție aleg, în adunarea generală, prin vot secret, direct și personal, 2 membri pentru Consiliul Superior al Magistraturii, dintre judecătorii care și-au depus candidatura.

(2) Procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorii de la Direcția Națională Anticorupție și procurorii de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism aleg, în adunarea generală comună a procurorilor din acestea, prin vot secret, direct și personal, un membru pentru Consiliul Superior al Magistraturii dintre procurorii care și-au depus candidatura. În cadrul adunării generale votează și procurorii din structurile teritoriale ale acestor parchete.

(3) Sunt aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de la Direcția Națională Anticorupție ori de la Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, care au obținut majoritate de voturi în adunările generale.

(4) În cazul în care niciunul dintre candidați nu obține majoritate de voturi, se organizează turul doi al alegerilor la care participă judecătorii și procurorii clasafi pe primele două locuri. Este ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii candidatul care a obținut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor.”

„Art. 16 - (1) Consiliul Superior al Magistraturii centralizează rezultatele votului din circumscripțiile tuturor curților de apel și ale parchetelor de pe lângă acestea.

(2) Sunt aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii:

a) 3 judecători de la curțile de apel, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

b) 2 judecători de la tribunale și tribunalele specializate, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

c) 2 judecători de la judecătorii, care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

d) 1 procuror de la parchetele de pe lângă curțile de apel, care a obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

e) 2 procurori de la parchetele de pe lângă tribunale și tribunalele specializate care au obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național;

f) 1 procuror de la parchetele de pe lângă judecătorii, care a obținut numărul cel mai mare de voturi la nivel național.

(3) Dispozițiile art. 8 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.”

Înalta Curte are în vedere că, prin decizia nr. 374/2016 a Curții Constituționale a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că depozitiile art. 54 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 317/2004 sunt constituționale

în măsura în care persoana aleasă pentru ocuparea unui loc vacant își exercită calitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii pentru restul de mandat rămas până la expirarea termenului de 6 ani.

Efectuând, aşadar, controlul de constituţionalitate, Curtea Constituţională a statuat asupra interpretării care face textul compatibil cu dispoziţiile Legii fundamentale, şi anume că este vorba despre durata de 6 ani a mandatului constituţional şi legal al Consiliului Superior al Magistraturii în ansamblul său, ca organism colegial şi autoritate publică de rang constituţional, iar nu a unor mandate individuale, exercitate autonom de fiecare membru în parte.

În considerentele deciziei s-au statuat, în cuprinsul paragrafelor 44 şi 48, următoarele:

„44. Din analiza sistematică a dispoziţiilor legale rezultă că procedura de alegere a Consiliului Superior al Magistraturii este o procedură unitară, care se desfăşoară simultan pentru toate categoriile de judecători şi procurori, în funcţie de instanţele sau parchetele corespunzătoare.”

„48. În continuare, potrivit art. 16 şi 17 din lege, Consiliul Superior al Magistraturii centralizează rezultatele votului din circumscripţiile tuturor curţilor de apel şi ale parchetelor de pe lângă acestea, dobândind calitatea de membri ai Consiliului Superior al Magistraturii persoanele care au obţinut numărul cel mai mare de voturi la nivel naţional: 3 judecători de la curţile de apel, 2 judecători de la tribunale şi tribunalele specializate, 2 judecători de la judecătorii, 1 procuror de la parchetele de pe lângă curţile de apel, 2 procurori de la parchetele de pe lângă tribunale şi tribunalele specializate şi 1 procuror de la parchetele de pe lângă judecătorii. Dispoziţiile legale stabilesc în sarcina Consiliului obligaţia de a centraliza rezultatele votului, transmise de către cele 6 adunări generale (3 ale judecătorilor şi 3 ale procurorilor), precum şi de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, şi de a verifica legalitatea procedurilor de alegere a tuturor membrilor Consiliului. După centralizarea rezultatelor şi soluţionarea eventualelor contestaţii, în temeiul art. 18 alin. (1) din lege, Consiliul Superior al Magistraturii alcătuieşte lista finală cuprinzând magistraţii aleşi şi o transmite Biroului permanent al Senatului. Dispoziţiile legale fac vorbire despre "lista finală", deci despre alegerea în cadrul aceleiaşi proceduri a tuturor membrilor Consiliului, rezultatul votului fiind centralizat într-un document care cuprinde judecătorii şi procurorii care au obţinut majoritatea de voturi în adunările generale sau cei care au obţinut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor. În cazul în care opţiunea legiuitorului ar fi fost în sensul unor alegeri individuale, vizând fiecare membru în parte, aceste prevederi ar fi inutile, având în vedere că, în prealabil, dispoziţiile art. 4 şi 5 din lege stabilesc componenţa fiecărei secţii a Consiliului, iar reluarea soluţiei legislative în acest context ar fi redundantă. Or, legiuitorul reiterează întreaga componenţă a Consiliului ca rezultat al voturilor exprimate în cadrul alegerilor, tocmai pentru a sublinia caracterul unitar şi simultan al procedurii şi caracterul general al alegerilor, aspecte importante în calificarea duratei de 6 ani a mandatului membrilor Consiliului ca fiind inerentă organului colectiv.”

Din perspectiva naturii juridice și a efectelor specifice de drept constituțional ce se atașează deciziilor Curții Constituționale, decizia precitată constituie, potrivit clasificărilor doctrinare, o *decizie interpretativă*, mai exact una de constatare a constituționalității cu rezervă de interpretare (sintagma „în măsura în care”), instanța de contencios constituțional statuând că norma juridică se interpretează numai într-un anumit sens, orice altă interpretare fiind *eo ipso* neconstituțională.

Se remarcă, în jurisprudența mai recentă a Curții Constituționale, o anumită tendință de îndepărtare de la rolul tradițional de „legislator negativ”, prin conturarea unei ponderi crescânde a deciziilor interpretative, astfel încât, conferindu-se o interpretare a normei juridice care să o compatibilizeze cu Constituția, textul de lege este „salvat”, în sensul că el va putea fi în continuare aplicat, însă în interpretarea obligatorie stabilită de către Curtea Constituțională, respectiv cu eliminarea acelei interpretări constatate ca fiind neconstituțională.

Este în afara oricărei discuții obligativitatea *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, consacrată în art. 147 alin. (4) din Constituția României, potrivit cu care „*Deciziile Curții Constituționale se publică în Monitorul Oficial al României. De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor*”.

În acest punct, se cuvine a fi amintit faptul că, expresie a unității date de dispozitiv și considerentele care îl susțin, precum și a importanței deosebite a considerentelor și a necesității punerii în aplicare a dispozitivului prin prisma considerentelor, efectul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale se atașează, în egală măsură, dispozitivului și considerentelor pe care se întemeiază raționamentul din punct de vedere juridic.

Este aceasta consecința rolului Curții Constituționale de garant al supremației Constituției.

Obligativitatea considerentelor a fost proclamată începând cu decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 și mai apoi reiterată în mod constant în jurisprudența ulterioară a acesteia.

Cu titlu de exemplu, sunt de amintit considerentele expuse în decizia nr. 415/2010, prin care s-a statuat că: „*potrivit Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, Curtea reține că atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept. În consecință, (...) atât Parlamentul, cât și Guvernul, respectiv autoritățile și instituțiile publice urmează să respecte cele stabilite de Curtea Constituțională în considerentele și dispozitivul prezentei decizii.*”

În același sens sunt și considerentele din decizia nr. 414/2010, potrivit cu care, „*puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și*

considerentelor pe care se sprijină acesta. În consecință, atât Parlamentul, cât și Guvernul, respectiv autoritățile și instituțiile publice urmează să respecte întru totul atât considerentele, cât și dispozitivul prezentei decizii.”

Nu în ultimul rând, prin decizia nr. 448/2013, Curtea Constituțională a reafirmat faptul că, „*indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, menținându-se astfel prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, atât instanțele judecătorești, cât și organele administrative trebuie să se conformeze deciziei Curții și să o aplice ca atare.*”

Revenind, în lumina acestor considerente cu valoare de principiu, la cercetarea măsurii în care, în procedura adoptării actului administrativ-jurisdicțional prin care s-a hotărât organizarea turului doi al alegerilor, erau relevante considerentele deciziei nr. 374/2016 pentru dezlegarea aspectelor litigioase și, pe cale de consecință, autoritatea publică intimată era sau nu ținută de obligația legală de a le respecta și de a se conforma întocmai forței obligatorii a acestora, Înalta Curte reține următoarele:

Păstrând în fondul activ al dreptului textul legal care a format obiectul controlului de constituționalitate (art. 54 alin. (1) teza întâi), instanța de contencios constituțional și-a construit raționamentul juridic ce a condus la pronunțarea respectivei decizii interpretative, pe ideea caracterului unitar și simultan al procedurii și a caracterului general al alegerilor (par. 44-50).

Argumentația care sprijină necesar această idee esențială de drept se fundamentează pe interpretarea sistematică, în întregul său, a Capitolului II – Secțiunea a 2-a - Alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, prevederile legale din corpul secțiunii fiind enunțate generic în par. 43, pentru ca mai apoi, în par. 44-50, să fie determinate și explicate conținutul și sensul dispozițiilor art. 6 alin. (2), art. 14 alin.(3), art. 16, art. 17, art. 18 alin. (1) și art. 22 din lege.

Astfel, în activitatea interpretativă, se pornește de la dispozițiile art. 6 alin. (2) referitoare la data alegerilor, fiind circumstanțiat caracterul unitar și simultan al procedurii; se analizează apoi dispozițiile art. 14 alin. (3) referitoare la obligația alegerii numărului de membri corespunzător categoriei de instanțe sau parchete, ceea ce evidențiază caracterul de generalitate al alegerilor; în continuare, se examinează prevederile art. 16, art. 17 și art. 18 alin. (1) din lege, referitoare la centralizarea rezultatelor votului, dobândirea calității de membri aleși, verificarea legalității procedurilor de desemnare și de alegere, precum și alcătuirea listei finale și transmiterea ei către Biroul permanent al Senatului, fiind subliniat caracterul unitar și simultan al procedurii și caracterul general al alegerilor (par. 48 anterior redat); în fine, se ajunge la prevederile art. 22 referitoare la ședința de constituire, fiind reiterat caracterul de procedură unică.

Așa fiind, rezultă cu forța evidenței faptul că au fost interpretate sistematic inclusiv articolele 16 și 17 (în întreg conținutul lor), precum și art. 18 alin. (1), care se referă la lista finală și care face trimitere la art. 8 alin. (3) (regula majorității de voturi în adunările generale pentru Înalta Curte de Casație și

Justiție și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție) și la art. 16 alin. (2) (regula numărului cel mai mare de voturi la nivel național).

Or, în par. 48 al deciziei antereferite, într-o manieră concludivă de redactare, instanța de contencios constituțional clarifică sensul și definește noțiunea de „listă finală” (cuprinzând magistrații aleși ca membri ai Consiliului Superior al Magistraturii) drept *„documentul care cuprinde judecătorii și procurorii care au obținut majoritatea de voturi în adunările generale sau cei care au obținut numărul cel mai mare de voturi în turul doi al alegerilor”*.

Drept urmare, reținut fiind caracterul general obligatoriu al considerentelor deciziei nr. 374/2016, cu privire specială asupra par. 44 și 48, nici instanța de judecată, și nici organul administrativ nu ar mai putea atribui textelor de lege în discuție vreo altă interpretare decât cea stabilită de către Curtea Constituțională care a arătat înțelesul constituțional al normelor juridice vizate de criticile contestatorilor.

În raport cu rațiunile anterior enunțate, nu ar putea fi primite nici susținerile contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan și ale intimatului Sandu Claudiu Constantin care atribuie alte sensuri textului art. 16, inclusiv trimiterii din alineatul (3) la prevederile art. 8 alin. (4). Sunt avute în vedere aici afirmațiile privitoare la aplicarea unor reguli diferite la instanțele și parchetele inferioare (și anume, regula numărului cel mai mare de voturi la nivel național ori regula diversității opțiunilor de vot), față de regula majorității de voturi aplicabilă la Înalta Curte de Casație și Justiție și la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

De asemenea, aceeași forță obligatorie a interpretărilor conferite prin considerentele deciziei precitate se opune construcției argumentative propuse de către contestatorii Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan și intimatul Sandu Claudiu Constantin prin care se atribuie un alt conținut normei de trimitere din art. 16 alin. (3), afirmându-se că sintagma „în mod corespunzător” ar restrânge domeniul real al normei la care se face trimitere (art. 8 alin.4), numai la ipotezele parității de voturi, ori a situației în care legea alocă un singur loc pe grad de jurisdicție sau, în subsidiar, a cazului în care niciunul dintre candidați să nu fi obținut majoritate de voturi ori să fie vorba exclusiv de candidați clasați pe primele două locuri, iar nu și pe locurile 3-4.

Sub un alt aspect, trebuie subliniat și faptul că este nereală susținerea contestatorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, potrivit cu care decizia instanței de contencios constituțional ar fi fost pronunțată în contextul factual dat de organizarea alegerilor doar pentru cel de-al doilea membru din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție. Se cuvine observat că, dimpotrivă, procesul în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, ce a primit interpretarea general obligatorie statuată prin decizia nr. 374/2016, a avut ca obiect suspendarea executării hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 338/2016 prin care, în precedentul ciclu electoral, fusese declanșată procedura de alegere doar pentru 6 membri ai Consiliului, și anume reprezentanții următoarelor categorii de instanțe și parchete: 1 judecător de la Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 judecători de la curțile de apel, 2 judecători

de la judecătorii și 1 procuror de la parchetele de pe lângă tribunale. Așadar, contextul factual a fost circumstanțiat la ansamblul tuturor categoriilor de instanțe și parchete implicate în procesul electoral.

Dintr-un alt unghi de analiză, prin raportare la forma în vigoare a legii, nu poate avea decât semnificația unui contraargument susținerea potrivit cu care, prin expunerea de motive ce însoțește un proiect de act normativ aflat în consultare publică, se propune simplificarea procesului electoral și eliminarea regulii majorității.

Nefondat este și argumentul bazat pe existența unei interpretări diferite a normelor juridice, în practica administrativă anterioară a Consiliului Superior al Magistraturii.

Aceasta întrucât, pe de o parte, este necontestat în proces faptul că, în precedent, nu a fost criticată o atare interpretare și aplicare a legii, prin utilizarea mijlocului procedural specific de contestare în procedură administrativ-jurisdicțională pus la îndemână de textul art. 17 alin. (1)-(5), cu atât mai puțin nu a fost valorificată calea de atac în justiție, prin exercitarea controlului judecătoresc prevăzut de art. 17 alin. (6) raportat la art. 7 alin. (9).

Pe de altă parte, ar echivala cu o excludere *de plano* și o negare a însuși dreptului la controlul judecătoresc reglementat printr-o lege organică, asupra modalității în care organul administrativ-jurisdicțional realizează procesul de interpretare și aplicare a dreptului, *lato sensu*.

Mai mult decât atât, a conferi asemenea valențe juridice unei practici administrative a autorității publice ar însemna prejudicierea și chiar golirea de conținut a dreptului la contestație în instanță, precum și nesocotirea sau lipsirea de orice efect a întregii proceduri legale de soluționare a contestației și a garanțiilor care o însoțesc, dreptul de acces la justiție devenind, în consecință, unul teoretic și iluzoriu.

Cât privește aspectul că nu este menționată în calendarul de desfășurare a turului doi posibilitatea susținerii candidaturilor în fața colectivelor de magistrați, se cuvine observat faptul că această critică a fost invocată pur formal de către contestatoarea Milu Ramona Grațiera, așa cum rezultă din susținerile orale făcute în ședință publică și consemnate în partea introductivă a prezentei decizii, în sensul că un atare presupus prejudiciu procesual excedează limitelor cadrului procesual configurat în calea de atac pendinte.

În fine, cu referire la jurisprudența CEDO, hotărârea din 2 martie 2010 în cauza *Grosaru împotriva României*, Înalta Curte are în vedere că aceasta a fost pronunțată în circumstanțe factuale fundamental diferite în raport cu cele din litigiul pendinte, neputând fi reținută vreo similitudine de natura celei pretinse.

Astfel, respectiva procedură internă a vizat un litigiu în materia contenciosului post-electoral, în cadrul căruia reclamantul s-a plâns de refuzul autorităților în a-i atribui un mandat de deputat în numele minorității italiene cu ocazia alegerilor parlamentare din anul 2000, iar în fața instanței europene s-a invocat încălcarea drepturilor garantate de art. 3 din Primul protocol adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (potrivit cu care „*Înaltele Părți Contractante se angajează să organizeze, la intervale rezonabile, alegeri libere*

cu vot secret, în condițiile care asigură libera exprimare a opiniei poporului cu privire la alegerea corpului legislativ”) și de art. 13 din Convenție (potrivit cu care „Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale”).

Reținând încălcarea acestor norme convenționale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a avut în vedere, ca argument determinant, faptul că nicio instanță națională nu s-a pronunțat cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale referitoare la atribuirea mandatului, instanța supremă respingând ca inadmisibil recursul declarat de reclamant împotriva deciziei Biroului Electoral Central, pe motiv că este definitivă.

Or, spre deosebire de hotărârea CEDO anterior evocată, în litigiul pendinte instanța supremă este investită prin lege organică să efectueze controlul judecătoresc de legalitate asupra procedurii de desemnare și de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, inclusiv din perspectiva modalității de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 16 alin. (3) raportat la art. 8 alin. (4) din Legea nr. 317/2004.

Așadar, în accepțiunea normelor convenționale, competitorii electorali beneficiază în mod concret și efectiv de un remediu intern pentru apărarea drepturilor lor subiective, în fața celei mai înalte instanțe din România, remediu a cărui eficacitate este evidențiată de însăși posibilitatea anulării hotărârii Consiliului și a examinării pe fond a susținerilor și apărărilor invocate de părți, cu referire la organizarea/neorganizarea turului doi al alegerilor.

Ca atare, și acest motiv de contestație este nefondat.

Concluzionând, Înalta Curte reține că interpretarea și aplicarea legală a dispozițiilor incidente, în acord cu considerentele general obligatorii ale deciziei nr. 374/2016 a Curții Constituționale, impun necesitatea organizării turului doi al alegerilor pentru al treilea membru judecător de la curțile de apel, al doilea membru judecător de la tribunale, respectiv, pentru identitate de rațiune, al doilea membru procuror de la parchetele de pe lângă tribunale și membrul procuror de la parchetele de pe lângă judecătorii, astfel încât constată că sunt întemeiate contestațiile procurorilor Flonta Sorin Emil și Lia Sorin Marian și, respectiv, neîntemeiate contestațiile judecătorilor Milu Ramona Grațiera și Ghica Mihai Ștefan.

Pe cale de consecință, Înalta Curte constată a fi de prisos examinarea și a motivelor de nelegalitate invocate de contestatorul Lia Sorin Marian cu privire la modalitatea de desfășurare a adunărilor generale la unele unități de parchet.

II.3. Asupra legalității hotărârii Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2000 din 19 iulie 2022

Reținând caracterul subsecvent al acestei hotărâri, prin care au fost luate măsurile necesare conform art. 17 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 - în sensul că Secția pentru judecători a stabilit reluarea procedurilor de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii la nivelul curților de apel, pentru cel de-al treilea membru, și al tribunalelor, pentru cel de-al doilea membru și, totodată, a

stabilit candidații pentru care se vor relua procedurile de alegere, în ordinea descrescătoare a voturilor obținute în primul tur de scrutin, respectiv judecătorii Milu Ramona Grațîela și Glugă Adrian la nivelul curților de apel și judecătorii Ghica Mihai Ștefan și Erculescu Narcis la nivelul tribunalelor -, și având în vedere argumentele expuse în precedent în baza cărora au fost apreciate ca fiind neîntemeiate contestațiile judecătorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan, ce își păstrează valabilitatea și în privința celei din urmă hotărâri atacate, Înalta Curte apreciază neîntemeiate căile de atac exercitate împotriva hotărârii nr. 2000 din 19 iulie 2022.

Raportat tuturor considerentelor expuse, în baza dispozițiilor art. 17 alin. (6) coroborat cu art. 7 alin. (9) din Legea nr. 317/2004 și ale art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Înalta Curte va admite contestațiile procurorilor Lia Sorin Marian și Flonta Sorin Emil, va anula în parte hotărârea nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, în ceea ce privește dispozițiile art.3 și, admitând contestațiile, va obliga Plenul Consiliului să aprobe buletinul de vot, precum și calendarul de desfășurare a turului doi al alegerilor pentru un membru procuror de la parchetele de pe lângă judecătorii, precum și pentru cel de-al doilea membru procuror de la parchetele de pe lângă tribunale și să sesizeze Secția pentru procurori pentru a dispune măsurile ce se impun, în conformitate cu art. 17 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, menținând celelalte dispoziții ale hotărârii sus-menționate. Va respinge contestațiile judecătorilor Milu Ramona Grațîela și Ghica Mihai Ștefan împotriva hotărârilor nr. 113 din 19 iulie 2022 și nr. 2000 din 19 iulie 2022.

În temeiul dispozițiilor art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă, se va dispune obligarea intimatului Consiliul Superior al Magistraturii la plata către contestatorul Flonta Sorin-Emil a cheltuielilor de judecată în sumă de 682,49 lei reprezentând cheltuieli de transport, fiind reținut caracterul lor real, necesar și proporțional în baza înscrisurilor depuse la dosar.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Admite contestațiile formulate de procurorul Lia Sorin Marian și de procurorul Flonta Sorin Emil împotriva Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și în consecință:

Anulează, în parte, hotărârea sus-menționată, în ceea ce privește dispozițiile art.3 și, admitând contestațiile, obligă Plenul Consiliului Superior al Magistraturii să aprobe buletinul de vot, precum și calendarul de desfășurare a turului doi al alegerilor pentru un membru procuror de la parchetele de pe lângă judecătorii, precum și pentru cel de-al doilea membru procuror de la parchetele de pe lângă tribunale și să sesizeze Secția pentru procurori pentru a dispune măsurile ce se impun, în conformitate cu art. 17 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Mentține celelalte dispoziții ale Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Respinge contestațiile formulate de judecătorul Milu Ramona Grațela și de judecătorul Ghica Mihai Ștefan împotriva Hotărârii nr. 113 din 19 iulie 2022 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii și a Hotărârii nr. 2000 din 19 iulie 2022 a Secției pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Obligă intimatul Consiliul Superior al Magistraturii la plata către contestatorul Flonta Sorin Emil a cheltuielilor de judecată în sumă de 682,49 lei.

Definitivă.

Pronunțată astăzi, 28 iulie 2022, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

PREȘEDINTE

Cristina Truțescu

JUDECĂTOR

Denisa Livia Băldean

JUDECĂTOR

Lavinia Curelea

MAGISTRAT ASISTENT

Elena Mădălina Borontea

Red.tehnored.CT/2 ex.

CONFIRM CU
ORIGINALUL

Decizia se va comunica la data de

